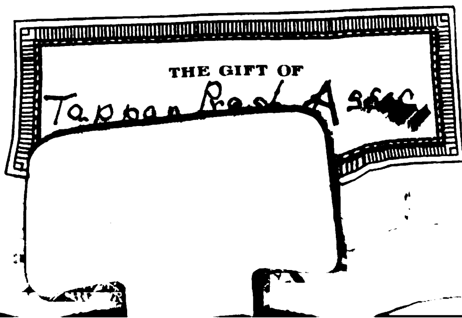

THE GIFT OF
Tappan Road Assoc

James Caskie's copy of
Buchanans Balm
Stewarton 8th of January
Anno Domini 1803

James Caskie's book
Stewarton 23d January
1801

D. Young

From his Friend
James Caskie

GEORGII BUCHANANI SCOTI,

POETARUM SUI SECULI FACILE PRINCIPIS,

PARAPHRASIS PSALMORUM DAVIDIS POETICA.

AD OPTIMAM EDITIONEM
THOMÆ RUDDIMANNI, A. M.
SUMMO STUDIO RECOGNITA ET CASTIGATA.

PRÆMISSA EST ACCURATIOR QUAM ANTEHAC
CARMINUM EXPLICATIO.

GLASGUÆ:
IN ÆDIBUS ACADEMICIS,
EXCUDEBAT JACOBUS MUNDELL, ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS.
EDINBURGI:
PROSTANT APUD J. DICKSON, J. FAIRBAIRN, A. CONSTABLE,
ET J. MUNDELL & SOC.

1797.

AD

MARIAM

ILLUSTRISSIMAM SCOTORUM REGINAM,

GEORGII BUCHANANI

EPIGRAMMA.

NYMPHA, Caledoniæ quæ nunc feliciter oræ
  Miſſa per innumeros ſceptra tueris avos:
Quæ ſortem antevenis meritis, virtutibus annos,
  Sexum animis, morum nobilitate genus:
Accipe (ſed facilis) cultu donata Latino
  Carmina, fatidici nobile regis opus.
Illa quidem, Cirrha procul et Permeſſide lympha,
  Penè ſub Arctoi ſidere nata poli:
Non tamen auſus eram malè natum exponere fœtum,
  Ne mihi diſpliceant quæ placuere tibi.
Nam quod ab ingenio domini ſperare nequibant,
  Debebunt genio forſitan illa tuo.

CARMINUM GENERA

QUIBUS IN HOC OPERE POETA USUS EST.

Carminum in Psalmorum Paraphrasi occurrentium genera sunt undetriginta.

I. Genus monocolon. Versus sunt Heroici hexametri, sex regionibus constantes, quarum sextam Spondæus, quintam Dactylus, quatuor reliquas indiscriminatim Dactylus aut Spondæus obtinet, hoc modo;

1	2	3	4	5	6
--	-vv	--	--	-vv	--
-vv	--	-vv	-vv		

Eo utitur Psal. 1. 18. 45. 78. 85. 89. 104. 107. 132. 135.

II. Dicolon distrophon, ad imitationem Horatii lib. 5. Od. 16. vel potius Prudentii, hymno 9. περὶ στεφανῶν. Versus prior est hexameter heroicus modo memoratus. Posterior Iambicus Hipponacteus trimeter acatalectus, constans sex pedibus, quorum ultimus semper est Iambus, [sive Pyrrhichius] secundus et quartus Iambus, et ejus loco haud raro Tribrachys: locis autem imparibus, i. e. primo, tertio et quinto, præter Iambum, Spondæum etiam, Anapæstum, Dactylum aut Tribrachym recepit; juxta hoc schema;

1	2	3	4	5	6
v-	v-	v-	v-	v-	v-
vv-	vvv	-vv	vvv	vv-	vv
--		--		--	
-vv		vvv		-vv	
vvv		vv-		vvv	

Eo utitur Psal. 2. 20. 24. 57. 60. 69. 83. 93. 95. 97. 108. 109. 118. 126. 136. 147.

III. Dicolon distrophon, ad exemplum Horatii lib. 5, Od. 1. Martial. lib. 1, Ep. 50. Prudentii secunda præfat. Apotheoseos, Auson. Epig. 26. Primus quisque versus est Iambicus senarius acatalectus, cujus modo in II. genere meminimus. Secundus vero est Iambicus dimeter, seu quaternarius, acatalectus, constans quatuor pedibus, quorum ultimum constituit Iambus [vel Pyrrhichius;] secundum Iambus, vel ejus compar Tribrachys; primum et tertium Iambus, Spondæus, Anapæstus, Dactylus aut Trybrachys. Quanquam Buchananus nunquam, quod meminerim, tertio loco Tribrachyn aut Dactylum usurpat. Cæterum dimetros quibus ille usus est, hoc modo metiri possis;

1	2	3	4
v-	v-	v-	v-
--	vvv	--	vv
vv-		vv-	
vvv			
-vv			

Eo utitur Psal. 3. 6. 10. 21. 22. 27. 34. 38. 39. 41. 44. 48. 53. 62. 74. 76. 79. 87. 92. 110. 112. 115. 120. 127. 133. 134. 139. 141.

IV. Dicolon distrophon, quale est Horat. lib. 1. Od. 7. Versus prior est hexameter heroicus, ut supra. Posterior Alcmanius Dactylicus tetrameter acatalectus, quatuor ultimos habens pedes carminis heroici, hoc modo;

1	2	3	4
--	-vv	-vv	--
-vv	--		

Eo utitur Psal. 4. 111.

V. Dicolon tetrastrophon, quale est Catulli carmen 11. Horat. lib. 1. Od. 2. Statii Silv. 4. carm. 7. Prudentii Cathemerin. Hymn. 8. &c. Versus primus, secundus, et tertius, Sapphicus hendecasyllabus pentameter acatalectus, constans Trochæo, Spondæo,

Dactylo, et duobus Trochæis [vel ultimo Spondæo,] hoc modo;

1 2 3 4 5
-v -- -vv -v -v

Quartus autem quisque est Adonius pentasyllabus dimeter acatalectus, constans Dactylo et Spondæo, seu duobus postremis carminis heroici pedibus, hoc modo;

1 2
-vv --

Eo utitur Psal. 5. 17. 51. 55. 65. 67. 72. 90. 101. 103.

VI. Tricolon tetrastrophon, ad exemplum Horatii lib. 1. Od. 9. quibusdam carmen Horatianum appellatum. Versus primus et secundus est Dactylicus Alcaicus acatalectus, constans ex penthemimeri Iambica, i.e. Spondæo vel Iambo, (sed sæpius Spondæo), Iambo, et cæsura, seu syllaba longa, deinde duobus Dactylis (vel ultimo Amphimacro, sive Cretico,) hoc modo;

1 2 3 4
-- v- - -vv -vv
v- -v-

Tertius est Iambicus Archilochius dimeter hypercatalectus: pes primus et tertius Spondæus, et nonnunquam Iambus; primus quidem rarius, tertius vero rarissime, secundus et quartus semper Iambus, cum syllaba in fine residua, hoc modo;

1 2 3 4
-- v- -- v- -
v- v- v

Quartus est Dactylicus Alcaicus, vel, ut alii nominant, Pindaricus, in quo duos Dactylos continuos sequuntur duo Trochæi [vel ultimus Spondæus,] hoc modo;

1 2 3 4
-vv -vv -v -v

Eo utitur Psal. 7. 11. 15. 19. 30. 46. 50. 56. 58. 77. 82. 91. 123. 125. 140. 146.

VII. Dicolon diſtrophon. Verſus primus Sapphicus, de quo in V. genere; ſecundus Iambicus dimeter, de quo in III. genere ſupra egimus.

Eo utitur Pſal. 8.

VIII. Tricolon tetraſtrophon, ad imitationem Horatii lib. 1. Od. 5. Verſus primus et ſecundus eſt Aſclepiadeus, Choriambicus tetrameter acatalectus, qui quatuor habet regiones, quarum primam Spondæus, ſecundam et tertiam Choriambus, quartam Iambus [ſeu Pyrrhichius] obtinet; hoc modo;

1 2 3 4
-- -vv- -vv- v-
vv

Alii autem metiuntur per Spondæum, Dactylum et cæſuram, ſeu ſyllabam longam, ac deinde duos Dactylos, vel ultimum Amphimacrum, hoc modo;

1 2 3 4
-- -vv - -vv -vv
--v-

Tertius eſt Pherecratius heroicus, trimeter acatalectus, conſtans Spondæo, Dactylo et Spondæo, hoc modo;

1 2 3
-- -vv --

Quartus denique eſt Glyconius Choriambicus trimeter acatalectus, conſtans Spondæo, Choriambo et Iambo [ſeu Pyrrhichio,] hoc modo;

1 2 3
-- -vv- v- vel vv

Eo utitur Pſal. 9. 64. 84. 130.

IX. Dicolon diſtrophon, quale eſt Horatii lib. 4. Od. 7. Prior quiſque verſus eſt hexameter heroicus, de quo ſupra. Alter vero Archilochius Dactylicus dimeter hypercatalectus, vel, ut alii volunt, penthemimeris heroica, conſtans duobus Dactylis et ſyllaba, hoc modo;

1 2
-vv -vv -

Eo utitur Psal. 12.

X. Monocolon. Versus Iambicus dimeter, cujus in tertio genere meminimus. In hoc imitatus est Prudentium hymno 1. Cathemerinôn, &c. Sedulium hymno ultimo, hymnosque complures Ecclesiasticos: et, quemadmodum illi, ita Psalmi hoc genere carminis compositi per tetrasticha progrediuntur.

Eo utitur Psal. 13. 31. 37. 47. 52, 54. 59. 86. 96. 98. 117, 148. 149. 150.

XI. Dicolon distrophon, ad exemplum Horatii lib. 1. Od. 3. Versus prior est Glyconius trimeter; posterior Asclepiadeus tetrameter; de utroque hactenus in VIII. genere dictum est.

Eo utitur Psal. 14. 35. 43.

XII. Tricolon tristrophon, quali utitur Prudentius Præfat. Cathemer.. Primus quisque versus est Glyconius trimeter, secundus Asclepiadeus tetrameter, de quibus modo, et in VIII. genere egimus. Tertius autem quisque est Choriambicus Alcaicus pentameter acatalectus, qui constat e Spondæo, tribus Choriambis, et Iambo [sive Pyrrhichio,] hoc modo;

1 2 3 4 5
-- -vv- -vv- -vv- v-
vv

Eo utitur Psal. 16.

XIII. Dicolon tetrastrophon, quale est Horatii lib. 1. carm. 6. Versus primus, secundus et tertius Asclepiadeus tetrameter, quartus vero Glyconius trimeter, de quibus superius egimus in genere VIII.

Eo utitur Psal. 23. 42. 75. 99. 102. 144.

XIV. Monocolon. Versus Iambicus Hipponacteus trimeter acatalectus, ad exemplum Horatii lib. 5. Epod. 17. Catulli car. 20. Prudentii Cathemerinôn hymn. 7. &c. De eo supra in genere II.

Eo utitur Psal. 25. 94. 106.

XV. Monocolon, quale est Stat. 4. Sil. 5. Claudiani carmen Fescenninum in nuptias Honorii et Mariæ, Prudentii hymn. 14. περὶ στεφανῶν Versus Dactylicus Alcaicus acatalectus, quem in VI. genere explicavimus. Hic quoque observandum (quod de Iambicis dimetris supra monuimus) puros hosce Alcaicos in tetrasticha semper divisos esse.

Eo utitur Psal. 26. 29. 32. 49. 61. 71. 73. 143.

XVI. Monocolon, quale est Horatii lib. 1. Od. 1. Prudentii hymn. 5. Cathem. Versus est Asclepiadeus tetrameter (de quo supra genere VIII.) Notandum vero Buchananum (ad exemplum Prudentii) Asclepiadeos hosce quaternos junxisse.

Eo utitur Psal. 28. 40. 80.

XVII. Dicolon distrophon, quo Boet. lib. 2. metr. 3. imitatur. Versus primus est Sapphicus pentameter, de quo supra in genere V. Alter est Glyconius trimeter, de quo in genere VIII. diximus.

Eo utitur Psal. 33. 70. 121. 142.

XVIII. Dicolon distrophon, ad exemplum Boetii lib. 3. met. 3. Versus primus est Iambicus trimeter, cujus in II. carminis genere meminimus. Secundus vero est pentameter Elegiacus acatalectus, cujus prima et secunda sedes indifferenter Spondæum vel Dactylum recipit, tertia semper postulat Spondæum, quarta et quinta Anapæstum, hoc modo;

1	2	3	4	5
-vv	--	--	vv-	vv-
--	-vv			

Vel, ut aliis placet, versu in duo quasi membra diviso, post Dactylum aut Spondæum prima et secunda regione indiscriminatim positum, sequitur cæsura penthemimeris, qui primam partem terminat: alterum autem membrum post duos Dactylos altera itidem cæsura clauditur, hoc modo;

1 2 3 4
-vv — - -vv -vv -
— -vv —.

Eo utitur Pfal. 36. 63.

XIX. Dicolon tristrophon. Versus primus et secundus est Trochaicus Alcmanius dimeter, seu quaternarius, acatalectus, constans quatuor pedibus, quorum primus et tertius, seu loci impares, Buchanano semper est Trochæus, secundus præter Trochæum Spondæum etiam, ejusque compares Anapæstum et Dactylum recipit, quartus denique est Trochæus [vel Spondæus,] hoc modo;

1 2 3 4
-v — -v -v
-v —
vv-
-vv

Versus autem tertius est Trochaicus Euripidæus dimeter catalectus, qui eosdem habet pedes quos duo priores, præter ultimum, qui postrema syllaba detruncatur, hoc modo;

1 2 3
-v -v -v v
—
vv-

Alii metiuntur tanquam Iambicum dimetrum cujus initio deest syllaba, hoc modo;

1 2 3 4
- v- — v-
vvv --

Eo utitur Pfal. 66.

XX. Dicolon distrophon. Versus prior heroicus hexameter, de quo in I. genere. Posterior Anapæsticus Parthenaicus dimeter catalectus; qui constat tribus pedibus, quorum primus et secundus Anapæstum vel Spondæum indifferenter recipit, tertius solum Anapæstum, ac deinde superest syllaba, hoc modo;

1 2 3
vv- vv- vv-
-- --

Vel potius est posterior pars carminis hexametri heroici, cujus primus pes una syllaba mutilus est, semimetro tantum superstite, *h. e.* syllaba longa, vel duabus brevibus, cui deinde tres ultimi pedes carminis hexametri subjunguntur, hoc modo;

½ 2 3 4
- -vv -vv --
vv

Eo utitur Psal. 68.

XXI. Dicolon distrophon, ut Horatii lib. 5. Epod. 14. Ausonii Epist. 10. Primus quisque versus est heroicus hexameter, secundus autem Iambicus dimeter: quorum supra in I. et III. metrorum generibus meminimus.

Eo utitur Psal. 81.

XXII. Dicolon distrophon. Carmen est Elegiacum omnibus notum, ex hexametro et pentametro junctis conflatum: de hoc in XVIII. de illo in I. genere superius egimus.

Eo utitur Psal. 88. 114. 137.

XXIII. Dicolon distrophon. Primus quisque versus est Trochaicus Euripidæus dimeter, de quo in genere XIX. dictum est. In illo autem versiculo, *Agite festis laudibus*, Trochæi vicem occupat Tribrachys. Secundus autem est Iambicus dimeter, quem in III. genere enarravimus.

Eo utitur Psal. 100.

XXIV. Monocolon, quali usi sunt Plaut. Teren. Seneca, &c. Prudent. Cathem. hymn. 9. Auson. dict. Solon. veteris illius carminis cui titulus est Perviligium Veneris, auctor; Venant. Fortunat. Hymn. de cruce Domini, &c. Versus est Trochaicus octonarius catalectus, constans septem Trochæis et sylla-

ba, recepto tamen in locis imparibus Tribrachi; in paribus vero, præter Tribrachyn, Spondæo etiam, Dactylo et Anapæsto, hoc modo;

1	2	3	4	5	6	7	8
-v	-v	-v	-v	-v	-v	-v	-
vvv	vvv	vvv	--	vvv	vvv		v
	--		-vv		--		
	vv-				vv-		
	-vv				-vv		

Eo utitur Psal. 105. 119. 124. 129.

XXV. Monocolon, quali utitur Boet. lib. 1. met. 5. et Seneca passim in choris. Versus est Anapæsticus Pindaricus dimeter acatalectus, constans quatuor pedibus, in quorum singulis recipit Anapæstum; cujus tamen vices promiscue supplent Spondæus, et Dactylus, [et ultimo etiam loco interdum Tribrachys, Amphimacer, vel Trochæus], hoc modo;

1	2	3	4
vv-	vv-	vv-	vv-
--	--	-vv	--
-vv	-vv	--	-vv
			vvv
			-v-
			-v

Eo utitur Psal. 113.

XXVI. Dicolon tetrastrophon, ad exemplum fere Catulli, carmine 34. Primi tres versus sunt Choriambici Glyconii trimetri acatalecti, Spondæo, Choriambo et Pyrrhichio [vel Iambo] constantes; sed loco Spondæi interdum recipiunt Trochæum, hoc modo;

1	2	3
--	-vv-	vv
-v		v-

Quartus autem quisque est Pherecratius heroicus trimeter acatalectus, constans Spondæo, Dactylo et Spondæo, hoc modo;

1 2 3
— -vv —

Eo utitur Psal. 116. 122. 128.

XXVII. Monocolon, ad exemplum Prudentii hymno 6. Cathem. Versus est Iambicus Anacreontius dimeter catalectus, qui constat tribus Iambis et syllaba, recepto tamen sæpissime in prima sede etiam Spondæo, hoc modo;

1 2 3
v- v- v- v
--

Eo utitur Psal. 131.

XXVIII. Tricolon tristrophon, quale est Horatii lib. 5. Od. 13. Primus quisque versus est heroicus hexameter, de quo in primo genere: secundus autem est Iambicus dimeter, de quo in genere III. egimus. Tertius vero est penthemimeris heroica, constans duobus Dactylis et syllaba, cujus in genere IX. meminimus.

Eo utitur Psal. 138.

XXIX. Tricolon tristrophon, idem fere cum præcedente, nisi quod ordo paulum sit inversus: nam qui illic secundum locum tenebant, hic tertium, et e contrario, versus occupavere: cæterum Horatii Epod. 11. per omnia simile est, præterquam quod illi primus versus est Iambicus senarius, Buchanano autem hexameter heroicus: secundus vero utrique est penthemimeris heroica: tertius denique Iambicus dimeter.

Eo utitur Psal. 145.

GEORGII BUCHANANI

IN

PSALMOS DAVIDIS

PARAPHRASIS.

LIBER PRIMUS.

PSALMUS I.

1 Felix ille animi, quem non de tramite recto
Impia ſacrilegæ flexit contagio turbæ:
Non iter erroris tenuit, ſeſſorve cathedræ
Peſtiferæ, facilem dedit irriſoribus aurem;
2 Sed vitæ rimatur iter melioris, et altâ
Mente Dei leges noctesque dieſque revolvit.
3 Ille, velut riguæ quæ margine conſita ripæ eſt
Arbor, erit: quam non violento Sirius æſtu
Exurit, non torret hiems; ſed prodiga læto
Proventu beat agricolam: nec, flore caduco
Arridens, blandâ dominum ſpe lactat inanem.
4 Non ita divini gens neſcia fœderis, exlex,
Contemtrixque poli: ſubito ſed turbine rapti
Pulveris inſtar erunt, volucri quem concita gyro
Aura levis torquet vacuo ludibria cœlo.
5 Ergo ubi veridicus judex in nube ſerenâ
Dicere jus veniet, ſceleriſque coarguet orbem,
Non coram impietas mœſtos attollere vultus,
Nec miſera audebit juſtæ ſe adjungere turbæ.

[illegible] unde carentûm
[illegible] cervicque secuta
[illegible] adversa peribit.

[illegible]

[illegible] tumultu?
[illegible] manibus?
[illegible] [truces?
[illegible] Domini adversum
[illegible] aiunt,
[illegible]
[illegible] potestas,
[illegible]
[illegible] irâ,
[illegible]
[illegible] Regem,
[illegible]
[illegible] per orbem.
[illegible] est me: Filius
[illegible] me posce, daboque
[illegible] regas,
[illegible] undis,
[illegible] ferreo:
[illegible] frangasque re-
[illegible] [belles,
[illegible] potestas,
[illegible]
[illegible] verum:
[illegible] tremore; gaudiis
[illegible] reverentia vestris;
[illegible] amplectamini:
[illegible] exerceat iræ,
[illegible] nam, quum brevi
[illegible] contra [illegible] ira, scietis
[illegible] spes in illo qui locant.

PSAL. III.

1 HEU quanta numero viribusque factio
Me vexat odiis impiis!
Quàm perditorum firma conspiratio
Conjurat in meum caput!
2 Et asseverant spem salutis in Deo
Superesse jam nullam mihi;
3 Quum tu sub umbra præliantem me tui
Tam sæpe scuti texeris:
Quum laudis auctor sis meæ, quum gloriâ
Meum corones verticem.
4 Quum nocte Dominus invocantem me, suo
De monte sancto exaudiat,
5 Curis solutus et recumbo et dormio,
Resurgo liber a metu.
6 Domino excubante, nec meum formidine
Pectus movebunt agmina
Numerosa, nec si sæva feritas omnium
Conjuret in me gentium.
7 Tu, Domine, in aciem ductor, ut me liberes,
Prodibis: hostium omnium
Malasque franges, impiorum et conteres
Dentes potenti dexterâ.
8 At tu, salutis una spes, populum tuum
Bonitate solitâ amplectere.

PSAL. IV.

1 O PATER, O hominum divûmque æterna potestas,
Sinceræ mihi conscie mentis,
Qui mihi consiliique inopi, incertoque salutis,
Imploranti rebus in arctis,
Tutum pandis iter, latumque educis in æquor:
Nunc obsesso fraude malignâ,
Da mihi te facilem, et justis bonus annue votis,
Non durâ placabilis aure.

2 O hominum cæcæ mentes, quo me usque relicto
Intenti mendacibus umbris,
Sollicita in vanas torquetis pectora curas?
3 Tandem credite vera monenti:
Quem Deus electum miro dignatur honore,
Per discrimina cuncta tuetur.
Me Dominus clamantem ad se, auxiliumque rogantem,
Mitis et exorabilis audit.
4 Ergo Dei, miseri, nunc saltem agnoscite numen,
Et vitiis absistite pravis:
Vobiscum in tacito per noctem expendite lecto
Longi dicta ac facta diei.
5 Non pecudum fibris Domino sed mente litatur
Innocuâ: si admoveris aris
Hanc, poteris sperare animi securus ab alto
Dextrâ munera larga benignâ.
6 Poscit opes modò degeneres pars maxima vulgi,
Hæc animos vota una fatigant.
At tu me placido tantùm bonus aspice vultu;
Aura tui jucunda favoris
7 Me super irradiet; sat amico te mihi felix.
Alter frugibus horrea stipet,
Impleat et multas generoso nectare cellas,
Et congesto gaudeat auro:
8 Ast ego curarum vacuus de nocte recumbam,
Et sine sollicitudine somnos
Accipiam; tu securam mihi robore mentem,
Tu certa spe pectora firmas.

PSAL. V.

1 O POTENS rerum Deus, aure leni
Mitis exaudi mea verba, mentis
Mente non durâ tetricusque tristes
Percipe questus.
2 Adspice attentus mihi quanta tendat

Vox latus : quando mihi rex Deusque
Solus es, solum veneror precorque
Rebus in arctis.
3 Mane clamantem Deus æquus audi.
Nam tuum castâ prece non inanem
Spem fovens, nomen jubar ante Eoum
Mane ciebo.
4 Tu Deus, lætus pietate vera,
Impii ritus scelus exsecraris ;
Nec frui pravi studiosa mens te
Speret amico.
5 Vis tuos vultus metuit, nefasque :
6 Hostis es fraudum et cupidæ cruoris
Cædis : audacem simulare linguam
Falsa recides.
7 At tua fretus bonitate sacrum
Limen accedam, tua templa inibo :
Rite adorabo tua sancta castis
Numina votis.
8 Tu mihi, ut casses fugiam dolosos
Hostium, lumen Deus æquitatis
Dux tuæ præfer, dubioque cæcos
Dirige gressus.
9 Hostium verum fugit ora, pectus
Incolit fraus spurcitiesque : guttur
Tetrius putri est quod hiat recludens
Funera busto.
Lingua adulatrix tacito veneno
Blandiens, cæcos meditatur ictus.
10 O Deus, rerum O pater alme, gentem
Perde nefandam.
Redde conatus, Pater alme, vanos ;
Quique te linquunt, scelerum suorum
Sentiant pœnas meritas, ab ima
Stirpe recisi :

11 Sed tua ſemper bonitate tuti
Gaudeant qui ſpem poſuere in uno
Te ſibi certam impavidi, tuumque
Nomen adorant.

12 Namque tu rectos animique puros
Largâ opum dextrâ recreas benignus,
Et tui, tanquam clypeo, favoris
Protegis umbrâ.

PSAL. VI.

1 DUM fervet ira, Domine, dum mens æſtuat,
Ne me merentem corripe:
Dum ſævientis flagràt in curſu furor,
Exigere pœnas abſtine.

2 O parce, parce: languor ægrum conficit:
Manum ſalutarem admove.
Corpus, ſolutis oſſium compagibus,
Enerve vires deſerunt.

3 Mentemque graviter mœror angit turbidam,
Quo me uſque miſerum negliges?

4 Quo me uſque linques? jam reverte, ac libera
Ægrum inferûm de faucibus.

5 Ubi ſæva duram mors manum injecit ſemel,
Quis amplius meminit tui?
Quis mortis altâ ſùbrutus caligine
Nomen celebrabit tuum?

6 De nocte pectus anxium ſuſpiriis
Pulſans, gemenſque, lacrymis
Lavo cubile: ſtrata fletuum madent
Rorata largis imbribus.

7 Caligat acies luminum, doloribus
Hebetata longis: hoſtium
Interque riſus et dolos emarcuit
Color vigorque corporis.

8 At tu ſceleribus turba gaudens impiis,

Faceſſe, ſpem pone irritam:
Lamenta Dominus et meorum fletuum
Placatus audiit ſonum.
9 Dominus benignus ſupplicem me exaudiit,
Orationique annuit:
10 Subitus ut hoſtes obruat pudor meos,
Vultuſque confundat rubor;
Triſti repente ut palleant infamia,
Fugamque turpem mœreant.

PSAL. VII.

1 IN te ſalutis ſpem poſui meæ,
Servator orbis: faucibus hoſtium
Me libera, qui mente ſævâ
Interitum mihi moliuntur.
2 Si nemo vindex aſſerat, ut leo
Imbelle crudus dilaniat pecus,
Sic me ferus diſcerpet hoſtis,
Innocui ſitiens cruoris.
3 Si verus index me meritò arguit,
Nec falſa mendax crimina texuit;
4 Si damna tranquillo creavi;
Promerito male ni peperci;
5 Me perſequatur dum capiat ſequens,
Captumque ſternat, ſtratum et humi pede
Conculcet, et ſceptri ſuperbum
Proterat abjiciatque faſtum.
6 Exſurge, juſtas te furor impius
Meorum in iras excitet hoſtium:
Exſurge, promiſſamque redde
Perfidiæ, Deus, ultionem.
7 Exſurge, terris luceat omnibus
Auguſta majeſtas tua; te ſuum
Accurrat agnoſcatque regem
Concilium populi, patremque.

8 O qui, potenti ſceptra tenens manu,
Gentes per omnes crimina vindicas,
Me vindica, ſi rite pœnas
Ore pio innocuoque poſco.
9 O juſte Judex, cordis in intimo
Quem nil receſſu præterit abditum,
Frange impios auſus malorum;
Fulci animos refoveque juſtos.
10 Securus hoſtes nil metuo, Deo
Cuſtode, quem ſimplex animi juvat
11 Candor: pios ſervat, maliſque
Exitium aſſidue minatur.
12 Si perſtet hoſtis, jam gladium tenet,
Jam tendit arcum promtus, et arripit
13 Ferale telum, et igne ſævo
Lethiferas acuit ſagittas.
14 En, qui nefandum parturiit ſcelus,
Concepit ærumnam, pariet velut
Quæ vana per ſomnum inquietas
Ludificant ſimulacra mentes.
15 Fodit doloſam, ut me caperet, ſcrobem;
Incautus in foſſam ipſe ſuam ruit:
16 In verticem ipſius recurret
Pernicies, recidentque fraudes.
17 Ergo expeditus fraudibus et metu,
Rerum Parentis juſtitiam canam,
Nomenque ſanctum; gratiaſque
Lætus agam, repetamque laudes.

PSAL. VIII.

1 GENTIS humanæ pater atque cuſtos,
Quam ſancta majeſtas tui
Nominis terras ſtupefecit omnes,
Sol quas recurrens adſpicit!
Et ſuper cœli radiantis orbes

Tua magnitudo se extulit.
2 Quam pia mundum tueare cura,
Lactentis ævi infantia
Prodit: ut linguas temere obstrepentûm
Tibi refutes hostium;
Hostium, quorum vomit os furorem
In te, sititque sanguinem.
3 Luce quum cœlos vitreâ serenos,
Pollentis opera dexteræ,
Cerno; quum lunam, nitidasque stellas
Per te creatas conspicor;
4 Quantulus (mecum tacitus revolvo)
Homo est, ut ejus sis memor!
Quantula humanæ est sobolis propago,
Dignere ut illam visere!
5 Hunc Deo æqualem prope reddidisti;
Ornasti honore et gloria;
6 Et tuæ dexteræ super universa
Opera creasti principem:
Cuncta vitalis quibus haustus auræ est,
Illi dedisti sub pedes.
7 Huic boves parent et oves, pecusque
Quodcunque campis pascitur;
8 Quique pennarum celeri volatu
Metitur ales aëra;
Quique pinnarum celeri natatu
Piscis pererrat æquora.
9 Gentis humanæ pater atque custos,
Quam sancta majestas tui
Nominis terras stupefecit omnes,
Sol quas recurrens adspicit!

PSAL. IX.

1 RERUM certa salus, te cano: gratias
Exsolvo meritas ex animo tibi;

Et miranda futuris
Pandam facta nepotibus.
2 Tutus præsidio nil metuam tuo:
Lætus læta canam sed tibi carmina;
Te laudabo supremi
Æternum ætheris arbitrum.
3 Spes hostis temere elatus in improbas,
Conversus trepida tergâ dedit fugâ,
Et virtute potentis
Dexteræ pessum abiit tuæ.
4 Tu vindex cupidos exitii mei
Perdis; tu trepido præsidium es reo;
Tu litem mihi judex
Ex alto dirimis throno:
5 Tu gentis valido robore barbaræ
Compescis furias; destruis impios,
Ut nec nomina seris
Narret fama nepotibus.
6 En, hostis tumidæ quo recidunt minæ!
En, qui sternit humi funditus oppida,
Et prostrata perennis
Condit nube silentii!
7 At rerum Dominus perpetuus thronum
Fixit perpetuum justitiæ sibi;
Orbem ut legibus æquis,
Ut juste populos regat.
9 Quum vis incubuit fœta superbia
Infreni, miseris præsidium pates;
Tuti pandis asyli
Arcem rebus in asperis.
10 In te uno meritò spem solidam locant,
Qui novêre tuum nomen, et ultimo
Ut discrimine amicos
Nunquam destituas tuos.
11 Ergo arcis merita laude Sioniæ

Cuſtodem Dominum pangite ; conſili
Decreta ardua gentes
Late ferte per exteras.
12 Vindex innocui ſanguinis expetit
Pœnas ; vi tenues nec ſinit opprimi
Impuni ; applicat aurem
Clamantûm querimoniis.
13 Afflictas bonus O res propius meas
Contemplare, odiis quem petit improbis,
Vis hoſtilis ; et atræ
Mortis faucibus eripe :
14 Ut, qua mole Sion creſcit in æthera
Late conſpicua, laudibus efferam
Te, lætuſque ſalutem
Acceptam referam tibi.
15 Demerſit merito fraus ſua perſidas
Gentes exitio : queis alios plagis
Irretire parabant,
Hæſere impliciti pedes.
16 O miranda Dei judicis æquitas !
Fraudis fraude ſua prenditur artifex.
O res pectoris altis
Condenda in penetralibus !
17 Sic eſt ; interitu devorat impios
Improviſa dies ; immemores Dei
Gentes mors inopina
Æternis tenebris premit.
18 At confiſa Deo nuda modeſtia
Æternum Domini non animo excidet,
Nec læto miſerorum
Spes fruſtrabitur exitu.
19 Rerum ſurge Parens, neu ſine ut impotens
Adverſus tenues creſcat homunculus ;
Et juris preme frenis
Gentes, arbiter, impias.

20 Circumſiſte tuæ mole potentiæ,
Terroremque feris mentibus ingere:
Agnoſcat male firmam
Sortem gens hominum ſuam.

PSAL. X.

1 QUONAM uſque, cuſtos gentis humanæ, tuos
In rebus arctis negliges?
2 Quonam aberis uſque, dum pios tyrannide
Premit arroganter impius?
O ſi ſceleſtum vergat in caput ſcelus,
Suiſque pereat artibus!
3 Dum mentis explet per nefas libidinem,
Sic gloriatur impius;
Sic gaudet in ſe, ſempiternum ceu decus
Rectis pararit artibus.
4 Æqui atque iniqui negligit diſcrimina
Infrenis arrogantia,
Suæque plaudit ſuaviter prudentiæ,
Nullum eſſe quod putet Deum.
5 Felicitatis ſomnio indulget ſuæ,
Quod cuncta cedant proſperê;
Nec te futurum cogitat vel judicem,
Vel perpetrati vindicem.
6 Hoſtes minoris æſtimat nihilo ſuos,
Sic ipſe ſecum computans,
Incommodi expers ad ſenectam uſque ultimam
Securus ævum tranſigam;
Non cura lætis ulla ſeſe gaudiis,
Non ægritudo interſeret.
7 Os exſecranda deſpuit convicia,
Spumatque probris et dolis;
Bonis labores continenter peſtilens
Lingua et dolores parturit.
8 Circa viarum compita inſidias locat,

Ut innocentem clam involet;
Intentus oculis intuetur acribus
In tranſeuntes pauperes.
9 Qualis cruentus ſubter alta delitet
Spelæa conditus leo;
Sic, e latebris, corde trepido palpitans,
Infirmioribus imminet;
Et occupatos multinodis nexibus
Naſſæ involutos attrahit,
10 Maliſque ſubigit; et tenebris occulit
Crudelitatem callidus:
Ah, ſtrage quanta tranſeuntes perculit,
Graſſatus iſtis artibus!
11 Sic deinde ſecum colligit male credulus,
Hæc prorſus ignorat Deus;
Avertit ora rebus humanis ſua,
Fandi et nefandi negligens.
12 Exſurge, Domine, tolle in altum dexteram,
Librata fige vulnera;
Ope deſtitutos ne pios ſilentio
Oblivioſo deſere.
13 Tene impiorum pervicax veſania
Sic audeat contemnere,
Secreta ſecum corde tacito ut murmuret,
Humana non curat Deus?
14 Cernis profecto cuncta, cernis; et tuam
Sceleſtus in manum cadet;
Ut te labores et dolores pauperum
Non præterire intelligat:
Tibi relictus eſt inops atque innocens;
Tu tutor orbos protegis.
15 Tu frange vires impii, violentiam
Tu mentis improbæ doma;
A ſtirpe cæſa donec impietas ſimul
Eliminetur et impius.

16 Tum firma Dominus seculorum in secula
Sceptra obtinebis imperi,
Gentesque terræ finibus procul tuæ
Exterminabis impias.
17 Hæc vota duris obruti laboribus,
Has supplices fundunt preces;
Animosque stimulis incitati talibus,
Te lacrymantes postulant;
18 Pupillum et inopem ut vindices potentium
Ab impotenti audacia;
Homo ut feroces spiritus ponat, suæ
Infirmitatis conscius.

PSAL. XI.

1 QUUM spe salutis non dubiâ fruar,
Deoque fidam, vos mihi dicitis,
Facesse rupes in remotas,
Antevolans pavidas volucres.
2 Intendit arcum, en aspicis, impius,
Nervo sagittas admovet, ut petat
Incogitantes e latebris
Innocuos animique rectos.
3 At tu potenti, Rex bone, dexterâ
Domas rebelles, et facis irrita
Decreta vesani furoris
Contra humiles male nil merentes.
4 Æterna cœli templa colens Deus,
Et lucido astrorum in solio sedens,
Humana per terras acutis
Facta oculis speculatur omnes.
5 Non justus illum, non latet impius
Cuncta intuentem; sed studio ad nefas
Pronos maligno justus orbis
Ex animo moderator odit.
6 Super scelestos retia depluet;

Ignes remiſto ſulphure flammeos
  Ad impios eliminandos
    Fulmineæ rapient procellæ.
7 Juſtoſque juſtus juſtitiæ parens
Amore ſancto amplectitur unice,
  Et fraudis ignaram ante vultus
    Aſſidue vidit æquitatem.

PSAL. XII.

1 AFFER opem, ſervator, opem fer; pulſa receſſit
    Intemerata fides:
2 Nuda fides hominum fugit commercia; vana
    Cum ſocio loquitur
Quiſque ſuo, blandâ exercens mendacia linguâ,
    Corde ſcelus meditans.
3 Ora Deus fraudum dulci medicata veneno
    Conterat, et penitus
Grandiloquam ex ima linguam radice revellat;
4   Quique pudore carent,
Dicere nec metuunt, Falſa ad perjuria linguas
    Fortiter intrepidi
Aſſueſcamus, et os, age, confirmemus ad omne
    Flagitium: neque enim
Oris fræna mei, linguæve repagula quenquam
    Me niſi habere puto.
5 At Dominus planctus miſerorum, et dura feren-
    Aure trahens gemitus, [tûm
Surgam, ait, atque inopem tutâ ut reſpiret in arce,
    Inſidiiſque procul, [fideli
6 Securum ſtatuam. Hæc Dominus: quod ab ore
    Cunque fluit Domini
Auro purius eſt, auro quod fuſile fecit
    Septima flamma coquens,
Dum fæx in fumos exploratore camino
    Craſſa abit et cineres.

7 Polliciti memor ergo malæ mala toxica linguæ,
Sancte parens, inhibe;
Pestiferâ de gente hominum nos, optime custos,
Assere perpetuò.
8 Nam late impietas grassatur libera, passim
Omnia plena malis,
Quum penes injustos jus est, et jussa malorum
Sunt metuenda bonis.

PSAL. XIII.

1 QUOUSQUE, rector unice,
Me destitutum negliges?
An sempiternâ me obrutum
Oblivione deseres?
Quousque vultum amabilem
Iratus abscondes mihi?
2 Quousque curæ turbidæ
Mentis quietem distrahent?
Quousque cor cruciabitur
Mœroris æstu fluctuans?
Quousque, me prostrato, aget
Hostis triumphos insolens?
3 Regnator orbis, adspice;
Opem fer, et lucem tuam
Infunde: ne mors lumina
Somno perenni sopiat:
4 Ne jactet hostis arrogans
Me viribus fractum suis;
Ne me perosi perfidi
Meo dolore gaudeant.
5 Tu me salutis recreas
6 Spe, largus auxilî: tuam,
Salute partâ, laudibus,
Rex magne, nomen efferam.

PSAL. XIV.

1 SECUM infania callide,
Indulgens vitiis, fic loquitur; Deum
Formido fibi credula
Commenta eft hominum, quum temerario
Cafu fors ferat omnia.
Ergo flagitiis fe penitus dedit
Secura impietas Dei;
Nec quifquam ex animo recta fequi ftudet.
2 De templo æthereo Deus
Ad curas hominum lumina verterat,
Si quis non ftolide improbus
Ad cultum revocet pectora numinis:
3 Omnes in fcelera omnia
Conjurâffe putes; fœda, nefaria,
Deteftandaque perpetrant;
Nec cuiquam eft ftudium recta capeffere,
4 Nam quì recta capefferent,
Quem fanis aditum confiliis darent,
Quorum nequitia et fcelus
Infecere animos? qui populum meum,
Ceu prædam fera, devorant;
Nec rerum Dominum mente colunt Deum.
5 Aft illos gelido metu
Horror concutiet, juftitiæ Deus
Quum patronus opem feret
6 Infonti: increpitans talibus impios;
Vobis ludibrio fuit
Infontûm pietas: vos inopum pium
Rififtis ftudium, preces,
Spes lentas, trepidas follicitudines:
At, cui fidit inops, Deus
Spes et vota bonos ducet ad exitus.
7 O fi mittat opem fuis
Speratam Deus e rupe Sioniâ:

Nam quum vincula ruperit,
Exſolvetque ſuos, pectore libero
Gaudebunt Abrahamidæ,
Et juſtâ Iſacidæ lætitiâ frement.

PSAL. XV.

1 SANCTÆ Sionis templa quis incolet,
Rex magne, tecum? quem ſtatues tuum
Sanctum ſuper montem, ut malorum
Liber agat placidam quietem?
2 Quem fraudis expers ſimplicitas juvat,
Urgetque rectum propoſiti tenax;
Nec mente ſævus grata blandam
Edocuit ſimulare linguam;
3 Nec ore mendax exitiabiles
Concinnat artes, nec mala proximis
Excogitat, nec dulcem amicum
Opprobriis maculat pudendis.
4 Qui faſtuoſum deſpicit impium,
Dei timentem ſuſpicit et pium;
Tenaxque promiſſi, fidemque
Indocilis temerare pactam;
5 Qui non egenos fœnore perdidit,
Non innocentes munere prodidit:
In monte ſancto, hæc qui peregit,
Perpetuâ requie fruetur.

PSAL. XVI.

1 O RERUM, ſator, et ſalus
Humani generis certa, periculis,
Qui te reſpicit unum, famulum inſtantibus eripe.
2 Te ſervus Dominum libens
Agnoſco, et populis prædico: ſed tibi
Omni ex parte beato officiis nil opus eſt meis.
3 Ergo illuc animum appuli,

Ut gentem ſtudio proſequerer pio,
Quam tu ex omnibus unam populis ſorte receperas.
4 Aſt illi immemores tui
Defecere: novos quiſque ſibi deos
Effinxere, colentes animi ludicra ſomnia.
Horum ſanguineas dapes
Non libabo, epulas reſpuo; nomina
Teſtis nunquam adhibebo, aut fidei fœdera ſanciens.
5 At ſortis populum meæ
Defendet Domini perpetuus favor,
Mercedemque laborum cumulatam dabit affatim.
6 O pulchra agricolatio!
O præclara mei ſors patrimonii!
Ut florum undique ridens animum paſcit amœnitas!
7 Immortalis honor Deo
Æterno, monitu cujus ago dies,
Arcaniſque per umbram ſtimulor pectora motibus.
8 Quicquid molior, aut gero,
Præſentem Dominum conſpicor: is mihi
Semper dexter adhæret, ſtabili ne movear gradu.
9 Pulſat pectora gaudio
Cor læto trepidum; lingua tuas avet
Laudes promere; corpus tacitè ſpes bona recreat.
10 Nam nec degere tartari
Permittes animam ſub tenebris meam,
Aut ut putre cadaver reſolutum in cineres fluat.
11 Tu vitæ reſeras viam;
De vultu fluvii lætitiæ tuo
Manant; tu tribuis munificâ gaudia dexterâ.

PSAL. XVII.

1 ÆQUUS exaudi, bone rector orbis,
Æqua poſcentem: tibi quas profundit
Lingua non mendax, cape non iniquâ
Aure querelas.

2 Ad tuum læsus fugio tribunal,
Et fidem appello; mihi cognitorem
Te peto; oppressos oculis benignis
Adspice justos.
3 Sæpe per solas tacitæ tenebras
Noctis arcanos mihi cogitatus
Cautus inspêxti, trepidoque corda
Turbida motu.
Sæpe, ceu flammis, animum probâsti
Casibus duris, neque comperisti
Conscium fraudis scelerumque, sonti
Sæva minantem.
4 Os fuit concors animo, sonusque
Sensui: legum monitis tuarum
Pectus innixum scelera impiosque
Horruit ausus.
5 Hac viâ gressus rege per tuarum
Orbitam legum, dubio vacillent
Ne pedes lapsu, instabilesque turbent
Lubrica plantas.
6 Te voco, duris ad opem periclis
Sæpe tentatam fugio, precantis
Admove attentam miseris benignus
Questibus aurem.
7 Tu bonus fulci tibi qui salutem
Spemque committunt: tibi contumacis
Spiritus cordis tetricus refrena
Vindice dextrâ.
8 Me velut pupillam oculi tenellam
Providus muni; procul impiorum
Impetu, alarum trepidum tuarum
Conde sub umbrâ.
9 Nam meæ vitæ manus impiorum
10 Imminet: vallant opibus, superbis
Intonant linguis, mala dira sævâ

Voce minantur.
11 Obsideut cunctos aditus viarum ;
Commoda observant loca, destinantque
Ad meam cædem, facinusque patrant
Mentibus absens :
12 Qualis in prædam leo fertur irâ
Fervidus, qualis catulus leonis
Lacte depulsus speculatur alto
Abditus antro.
13 Surge, conatus, pater, anteverte
Impios, stratoque in humum tyranno,
Me tuo, quo nunc furit ille sævus,
Eripe ferro.
14 Neu sine ut me vi premat impotentûm
Divitûm fastus ; quibus una cura est,
Dum licet, blandæ illecebras caducas
Carpere vitæ.
His opes terris penitus refossis
De penu fundis locuplete, ventri
Sufficis fruges, hilarasque multâ
Prole penates.
15 Puritas vitæ mihi te tueri
Corporis vinclis tribuet soluto :
Illa lux verè faciet me ab omni
Parte beatum :
Lux voluptatum cumulata cunctis
Gaudiis, quum se sine nube menti
Pura majestas dabit intuendam
Lumine puro.

PSAL. XVIII.

1 TE, Deus alme, colam ; te toto pectore amabo,
2 Sancte parens ; mea vis, mea sola potentia,
Præsidium, spes, et rebus solamen in arctis. [turris,
Tu clypeus, tu tela mihi, tu certa salutis

Anchora, tu ſtatio tuti placidiſſima portûs.
3 Nam ſimulatque tuas in laudes ora reſolvo,
Te venerans, pacemque petens, inimica faceſſunt
Arma; ſalus, placidiſque comes pax advolat alis.
4 Jam me lethiferis mors circumvolverat atra
Caſſibus, obſeſſum jam me torrentibus orcus
5 Impediebat aquis; ſtygia jam compede vinctus
Hærebam, laqueoque pedem retinente trahebar.
6 Hìc ego deprenſus, ſupplexque humiliſque vocavi
Voce Deum, et dubiis clamavi ad ſidera rebus.
Ille ſuper ſolio reſidens flammantis olympi
Audiit orantem: poſtquam pervenit in altum
Clamor, et attentas advertit queſtibus aures;
7 Protinus e vultu Domini conterrita tellus
Intremuit, monteſque cavâ compage ſolutâ
Nutârunt, penituſque imis fremuêre cavernis.
8 Fumeus afflatu de naribus æſtus anhelo
Undabat; rapidæ contorto vertice flammæ
Ore fluunt, vivâque animant attacta favillâ.
9 Utque ſuum Dominum terræ demíttat in orbem,
Leniter inclinat juſſum faſtigia cœlum;
Succedunt pedibus fuſcæ caliginis umbræ.
10 Ille vehens curru volucri, cui flammeus ales
Lora tenens levibus ventorum adremigat alis;
11 Se circum furvo nebularum involvit amictu,
Prætenditque cavis piceas in nubibus undas.
12 Acribus ex oculis vibratæ ſpicula flammæ
Diſcutiunt triſtes claro fulgore tenebras.
Inde ruit crepitans lapidoſæ grandinis imber,
Diſcurſantque vagæ ſinuoſa volumina flammæ.
13 At vero ut ſancto ſermone ſilentia rupit,
Protinus horrifico tonitru cœlum omne remugit,
Grandinis et crebrâ tellus crepitante procellâ
Pulſa ſonat, ruptiſque micant e nubibus ignes;
14 Flammiferæque volant magnum per inane ſagittæ,

15 Fulguraque ingeminant: laticum concuſſa lacunas
Pandit hians tellus, et fontibus ora relaxat;
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et referat chaos. Æterni ſic vox tonat oris!
Sic formidandæ gravè ſpiritus infremit iræ!
16 Ille ſalutiferam porrexit ab æthere dextram,
Et me de rapidis pereuntem ſuſtulit undis:
17 Hoſtibus eripuit validis, et acerba potentûm
18 In me odia illuſit: quum me ſtudioſa nocendi
Temporibus duris cæcâ fraus arte petebat,
19 Auxilium tulit, et rebus patefecit in arctis
Latum iter, electumque a morte reduxit amicum.
20 Scilicet immunem ſceleris mentemque manumque
Adſpexit Deus, et merito dignatus honore eſt.
21 Quippe nec impietas, nec pravi credulus error
Avertêre meos recto de tramite greſſus.
22 Ante oculos mihi lex Domini, mihi juſſa verenda
23 Semper erant animo præſentia; ſimplice vero
Gaudebam, fraudiſque illo ſub teſte voluntas
Libera, flagitium, et ſcelerum vitaverat artes.
24 Ergo mihi integræ fructum hunc decerpere vitæ
Munificus dedit; et, qui conſpicit omnia, juſtus
Arbiter innocuam cumulavit munere vitam.
25 Quiſque ſuis ſibi te conformat moribus: erga
Innocuum innocuus; te ſentit amicus amicum;
26 Inque bonos bonus es; malè cautas cautior artes
27 Artibus eludis: duro in diſcrimine ſervas
Res humilis populi afflictas, oculique ſuperbos
28 Dejicis elati faſtus. Tu plebis ab imæ
Cœtibus ereptum celèbri me in luce reponis;
Illuſtraſque meas claro ſplendore tenebras.
29 Te duce perrumpo florentes ære phalanges,
Altaque turrigeri ſupero faſtigia muri.
30 Scilicet, ut ſanctus Deus eſt, ſua ſigna ſecutis
Sancta ſalutiferæ pandit compendia vitæ.

Illius æterno quicunque effluxit ab ore
Sermo repurgato flammis fincerior auro eft ;
Ille fuo clypeo fidâ fpe pectora fulta
Protegit, adverfifque vetat fuccumbere rebus.
31 Dicite, qui colitis picti ludibria trunci,
Aut ebur in varias aut faxa excifa figuras ;
Ecquis in æthereo rerum moderatur olympo
Fræna alius Dominus ? quis terræ temperat orbem,
Alter, et invictâ quæ vult facit omnia dextrâ ?
32 Ille Deus vivâ mihi vi corroborat artus,
Oftenditque viam maculofâ labe carentem.
33 Me pedibus fecit celeri contendere cervo,
Et procul a fævis fubduxit in alta periclis ;
34 Et tractare manu duro in difcrimine belli
Arma dedit facili, folidoque ex ære rigentem
Flectere, et inflexum confringere viribus arcum.
35 Ille falutiferi totum munimine fcuti
Me tegit, et dextrâ nutantem fulcit et auget
36 Largus opis ; perque infidiis obfeffa viarum
Pandit iter tutum, prohibetque per invia plantas
37 Offenfo titubare gradu. Te perfequor hoftes
Aufpice, disjectos comprendo ; nec ante revertor
Quam cecidere animi fractâ virtute minaces,
38 Affufique cadant pedibus, ne furgere poffint
Rurfus, et antiquas armis reparare ruinas.
39 Tu mihi diffundis vivum per membra vigorem,
Et validos crudo diftendis robore nervos ;
Tu bellare doces ; tu me quicunque laceffit
40 Sternis humi ; trepidofque fugâ mihi disjicis hoftes :
41 Clamantes nemo exaudit. Dominum prece pofcunt
Auxilium ; averfam negat implorantibus aurem.
42 Hos ego, ceu verfat boreæ violentia nubem
Pulveream, impello, et turbatis fervidus infto ;
Et pedibus premo, ceu cœnum deforme lutofis
43 Conteritur triviis. Tu me, fine nomine plebis

Contemtu ereptum, populos frenare ſuperbos
44 Imperio facis; et famulas mihi tendere dextras
Per longinqua jubes ignotas oppida gentes,
Attonitas famæ novitate, et nomine tantum
45 Audito: et blandis verba aſſentantia linguis
Fingunt, nec tutis ſatis audent credere muris. [tum
46 Laus, honor, imperium Domino, qui robore cinc-
Me tegit, incolumemque rapit de morte propinquâ:
47 Qui mihi perfidiam ſceleratam ultricibus armis
Frangere dat, populoſque facit parere volentes;
Securumque vetat belli trepidare tumultus:
48 Qui mihi præſidio eſt, populi quum ſæva rebellis
Ira furit, mentiſque malæ ſcelerata retundit
49 Conſilia. Ergo feram latè tua facta per urbes
Finitimas; ſemperque meo celebrabere cantu,
50 Sancte parens; regem qui dura per omnia tutum
Eſſe jubes, cumulaſque opibus; plenoque favore
Ipſum, et perpetuum ſobolem amplecteris in ævum.

PSAL. XIX.

1 INSANIENTIS gens ſapientiæ
Addicta mentem erroribus impiis,
Tot luce flammarum coruſcum
Cerne oculis animoque cœlum:
Hinc diſce, prudens quam fuit artifex
Qui templa olympi fornice flammeo
Suſpendit, et terræ capacem
Et pelagi ſinuavit arcum.
2 Dies tenebras, et tenebræ diem
Semper prementes perpetuâ vice,
Non fortuito res caducas
Ire monent per inane lapſu:
Sed tota concors fabrica perſonat
Dei tuentis cuncta potentiam,
3 Non voce quæ paucorum ad aures

Perveniat ſtrepitu maligno ;
4 Nam nec remotis barbara finibus
Gens ulla terras incolit ultimas,
Quæ neſciat certâ meantis
Lege poli ſtabilem tenorem.
Quis nocte clarâ lumine flammeo
Semper micantes non ſtupeat globos ?
5 Aut manè caſtris prodeuntem
Quum rutilo vidit axe ſolem ?
Sive ille Eöis fluctibus exſerit
Vultus decoros, ſponſus uti novus
Auro refulgens, gemmeâque
Tempora conſpicuus coronâ :
Seu quum fugacem præcipitans diem
Curru citato tempora dividit,
Artuſque vireſque impetumque
Centimano ſimilis giganti.
6 Abuſque Eöo cardine ad ultimam
Metam occidentis ſidera permeans
Obliqua, vitali calore
Cuncta creatque fovetque alitque.
7 Sed ordo rerum et conſpicuus decor
Non ſic tuentûm lumina detinent,
Divina ut arcanis habenis
Lex animos ad honeſta flectit.
Promiſſa fraudis neſcia lubricæ
Splendore veri pectora roborant.
8 Hác plectitur culpa æquitate, ut
Pœna juvet, recreetque damnum.
Puro recludunt lumine lumina
9 Præcepta : puro relligio nitet
Verenda cultu, quam nec annis
Cuncta domans minuit vetuſtas.
10 Decreta fas et conſcia veritas
Aſtans tabellis ſervat aheneis,

Jucundiora melle, et auro
Et nitidis potiora gemmis.
11 Signata claustris pectoris intimi
Servus tuetur jugiter hæc tuus;
Non inscius custodientem
Quam maneat numerosa merces.
12 Errata mentis quis meminit vagæ?
Quæ deprehendet vis sapientiæ?
Ergo repurga quas refudit
Clam maculas sinuosus error:
13 Fac regna cordis ne sibi vindicet
Vis impotentis dira superbiæ;
Sic me malorum e maximorum
Compedibus facile explicabis.
14 Quæ lingua fundit verba, quod in sinu
Secum volutat mens tacito, accipe
Placatus, O nostræ salutis
Arx, Dominus, Deus et Redemtor.

PSAL. XX.

1 CUNCTA licet ferro latè populetur et igni
Insana gentis barbaræ crudelitas,
Tu ne cede malis, sed contra audentior ito;
Moderator orbis audiet preces tuas:
Utque bonus dubiis Jacobum ad sidera rebus
Cum voce palmas proferentem exaudiit;
2 Annuet oranti, et te majestate verendi
Nominis ab hoste sospitem tuebitur:
Ex adyto sacro arcanis tibi viribus artus
Firmabit, animum de Sione fulciet:
3 Vota secundabit, memori tua munera mente
Servabit: omnis perlitabit victima;
Protinus in cineres depasta holocausta resolvet
In astra volvens flamma lucem splendidam.
4 Ille aderit cœptis, casusque in prospera vertet,

Eventa finget omnia ex ſententia.
5 Jam tibi plaudemus reduci, auctoremque ſalutis
Patrium canemus patrio ritu Deum: [bunt,
Cuncta Deo grates fora, compita, templa ſona-
Nomenque ſanctam proſequentur laudibus:
Annuet ille pio quæcunque rogabitur ore,
Lætumque precibus exitum juſtis dabit.
6 Quin (ſcio, nec fallax animum mihi decipit omen)
Regem reducet ſoſpitem Dominus ſuum;
Mittet opem, ſancti reſerans ſacraria cœli,
Et præpotenti proteget te dexterâ.
7 Gloria ſit Syriæ, turmas numerare curules,
Axeſque curvis aſperare falcibus;
Fidat equis, lateque vagis diſcurſet habenis,
Sonante Perſes arva findens ungulâ:
Hi currus et equos jactent; nos rebus in arctis
Dei potentis nomen invocabimus.
8 Illis nec currus, nec vis præſtabit equorum,
Ne ſcindat uncis vultur artus unguibus:
Nos humiles favor æthereus penituſque jacentes
Tollet, ſuoque ſuſtinebit numine.
9 Tu ſervator, opem fer; tu ſi reſpicis, arma
Nec ſocia cupimus, nec timemus hoſtica.
Reſpiciet, populique ſui Rex optimus, omni
Vocatus horâ, facilis audiet preces.

PSAL. XXI.

1 QUOD hoſte victo rex triumphat gaudio,
Curis ſolutus anxiis,
Tibi id fatetur, Rex beate cœlitûm,
Debere: tu laboribus
Vires ferendis, tu dediſti e prælio
Redire duro ſoſpitem.
2 Nullam repulſam, voce quum te ſupplice
Rogaret, unquam adhuc tulit:

Nil in latebris pectoris reconditis
Spe concupivit irritâ.
3 Et vota ſupra, et ante vota, hunc omnibus
Vitæ beâſti commodis ;
Gemmis coronam ferre et auro ſplendidam
Sacro dediſti vertici.
4 Vitam popoſcit ; mortis illi eſt addita
Immunis immortalitas.
5 Tu claritatis auctor illi es, inclytâ
Per te refulget gloriâ.
6 Felicitatis ei favor dedit tuus
Exemplar ut ſit poſteris ;
Menſura voti ut matribus ſit, quum bene
Blandis precantur liberis.
7 Tu nempe ſpes et anchora es fiduciæ ;
Tu portus in rebus malis :
Te fretus uno, firmus omnem perferet
Sortis procellam turbidæ.
8 Tu perduelles comprehendes, tu manu
Pœnas repoſces vindice.
9 Ceu flamma clauſis æſtuans fornacibus
Antiqua ſilvæ brachia
Vorat ; furoris ſic tui nefarios
Afflatus hoſtes hauriet.
10 A ſtirpe totam demetes propaginem
Semenque gentis impiæ.
11 Te namque contra moliuntur abditam
Fraudem ſceluſque perfidi ;
Et mente pravâ vota verſant irrita,
Et ſpes inanes concoquunt.
12 Te perſequente, pallidi in fugam ruent,
Inhoneſta tergo vulnera
Ferent ; in ora, fata dum vitant fugâ,
Rurſus ſagittas diriges.
13 O qui potenti fræna rerum dexterâ

Verſas perennis arbiter,
Exſurge, vires fac tuas ut hoſtium
Agnoſcat inſolentia :
Tum te piorum turba feſtis cantibus
Orbis parentem concinet,
Votis tuorum ſupplicum placabilem,
Maliſque formidabilem.

PSAL. XXII.

1 Cur me relinquis, O Deus? Deus meus,
Cur me relinquis? irrita
2 Heu verba fundo : luce ſeu terras dies
Retegit, vocantem me dies
Fruſtra intuetur ; ſive nox ſilentibus
Terram tenebris obruit,
Nox me vocantem nulla non audit, meo
Nox nulla queſtu non ſonat.
3 Tu ſanctus ille civitatis incola es
Sanctæ ; Iſaci nepotibus
4 Tu carmen es ; tu fida ſpes majoribus
Noſtris : ſalutem qui ſuam
Tibi credidere, a te ſalutis compotes
5 Abiere ; ſalvi gratias
Egere, duris qui tuam in malis opem
Petiere ; qui tuam in fidem
Se dedidere, non tulere dedecus,
Non hoſtium ludibria.
6 At vermis ego ſum, non homo ; ſum fabula
Vulgi, infimorum opprobrium :
7 Nam turba noſtris obvia illudit malis,
Nutatque, nictatque, et caput
Motat, labella exporrigit ; ludibria
Verbis acerbat aſperis,
8 En ille Domino carus, en fiduciâ
Securus ille numinis :

Nunc ſervet illum, nunc periclis eruat,
Quem tanto amore amplectitur.
9 O Domine, tu me protinus ſuſceperas
Alvo parentis editum;
De te pependi ſpe, parentis pendulus
Infans adhuc ad ubera.
10 Abuſque partu tu Deus meus; tuus
Ex matris alvo me favor
11 Eſt proſequutus: ultimo in diſcrimine
Jam ne recede longiùs;
Diſcrimen inſtat ultimum, mortis metu
Ceſſere amici territi.
12 Tauri efferati, tauri obeſi me undique
13 Circumdedere; faucibus
Hiant, leonum more rugientium,
Quos incitat ſpes et fames.
14 Rivi cruoris corpus omne perluunt
Exſangue; laxat artuum
Compago nexus; pectus intra liquitur,
Ut ſole cera, cor metu.
15 Exaruere teſtæ adinſtar coctilis
Defecta membra viribus;
Rigens adhæſit lingua ſiccis faucibus;
Jam ſto ſepulchri ad aggerem.
16 Me rabidi ab omni parte latratu canes
Urgent, petuntque dentibus:
Mihi peſſimorum ſæva conſpiratio
Manuſque fodit et pedes;
17 Et oſſa numerant, oſſa tralucentia
Per corporis tenſi cutem.
Tormenta poſtquam cuncta conſumſit furor,
Animus adhuc irâ tumens
Se paſcit, oculos ſatiat, et fruitur meis
Læto in malis ſpectaculo.
18 Partiti amictus ſunt meos, tunicæ meæ

Fecere ſortes arbitras.
19 Tu, Domine, ſaltem ne recede, ne malis
In ultimis me deſere:
Tu robur unus, tu mea es potentia;
Accurre, feſtinus meæ
Succurre vitæ, deſtitutum ab omnibus
20 Defende: ſævorum hoſtium
Ferrum cruentum pelle; vim rabidam canum
21 Inhibe; leonum ſpumeos
Compeſce rictus; cornua unicornium
Confringe; ſervâ ſupplicem.
22 Tum morte victâ ſoſpes auxilio tuo,
Narrabo fratribus tuum
Nomen; piorum prædicabo cœtibus
Robur, fidem, conſtantiam.
23 O mente purâ qui Deum colitis, Deum
Laudate puris cantibus:
Semen Jacobi, magnitudinem Dei
Celebrate feſtis laudibus:
Erga fideles numinis clementiam
Agnoſce, proles Iſaci.
24 Non ſprevit inopis ille ſolitudinem,
Non pauperum faſtidio
Avertit ora; me vocantem exaudiit,
Vitæque dulci reddidit.
25 Ergo per oras ultimas mundi tuas
Sonabo laudes; gentibus
Te prædicabo; vota te timentium
Præſente ſolvam eccleſiâ.
26 Edet modeſta turba fraudis neſcia
Vocata ſacras ad dapes,
Epuliſque functa, ac ſatura dulci nectare,
Laudabit auctorem Deum;
Deum ſonabit, qui vigore flammeo
In corda ſe quærentium

Se tantus infert, mortis ut procul metu
Perennè viva gaudeant.
27 Ergo excitata tam novo ſpectaculo
Tellus ab oris ultimis,
Quacunque colitur, colla ſub Domini jugum
Submittet ; illi ſervient,
Pronæque Domino ſupplicabunt omnium
Omnes familiæ gentium.
28 Nam ſempiterno jure Domino competit
Regnum triformis machinæ :
Ille univerſis imperabit gentibus.
29 Rerum potentes illius
Menſæ accubabunt, et ſacri convivii
Dapibus referti ſub jugum
Cedent volentes : flectet illi poplitem
Pauper ſepulchri in limine,
Qui membra feſſis artubus languentia
Fugiente vitâ vix trahit.
30 Illumque longâ poſteri propagine
31 Colent ; ſuiſque poſteris
Per longa deinceps nunciabunt ſecula
In me favorem numinis.
Hoc ſemen illi ſerviet, gens illius
In poſterum hæc cenſebitur.

PSAL. XXIII.

1 Quid fruſtra rabidi me petitis canes ?
Livor, propoſitum cur premis improbum ?
Sicut paſtor ovem, me Dominus regit ;
Nil deerit penitus mihi.
2 Per campi viridis mitia pabula,
Quæ veris teneri pingit amœnitas,
Nunc paſcor placidè ; nunc ſaturum latus
Feſſus molliter explico.
3 Puræ rivus aquæ leniter aſtrepens

Membris reſtituit robora languidis,
Et blando recreat fomite ſpiritus
Solis ſub face torridâ.
Saltus quum peteret mens vaga devios,
Errorum teneras illecebras ſequens,
Retraxit miſerans denuo me bonus
Paſtor juſtitiæ in viam.
4 Nec ſi per trepidas luctificâ manu
Intentet tenebras mors mihi vulnera,
Formidem duce te pergere ; me pedo
Securum facies tuo.
5 Tu menſas epulis accumulas, merum
Tu plenis pateris ſufficis, et caput
Unguento exhilaras : conficit æmulos,
Dum ſpectant, dolor anxius.
6 Me nunquam bonitas deſtituet tua,
Profuſuſque bonis perpetuò favor ;
Et non ſollicitæ longa domi tuæ
Vitæ tempora tranſigam.

PSAL. XXIV.

1 TOTA quidem Domini terra eſt, et quicquid u-
Vel parca celat, vel benigna ſufficit ; [bique
Quique colunt monteſque feros, campoſque fe-
Urbeſque ſanctis temperatas legibus. [races,
2 Ille ſuper pelagus ſolidum connexuit orbem,
Stabilis ut undas inter inſtabiles foret,
Et toties rapidis pulſatus fluctibus, omnes
Compage firmâ ſuſtineret impetus.
3 Cuncta igitur Domini meritò ſunt ; ſed tamen
Sedem ſibi ille dedicavit propriam. [unam
Ecquis eo ſcandet ? cuive hæc permiſſa poteſtas,
Loco ut beatum ſiſtat in ſancto gradum ?
4 Cui manus et mens eſt inſons, nec vana volutat
Animo, nec ulli damna perjurus dedit.

5 Huic Dominus donabit opes; hunc numine dex-
A vi procacique eruet calumniâ. [tro
6 Hæc vera eſt pietas, hac itur ad æthera, veri
Sic intueri numinis vultum licet.
7 Eia aditus reſerate, fores age pandite, portæ,
Portæ perennes ſempiternæ regiæ;
Clauſtra revellite, limina pandite, magnus ut in-
Rex ille, multâ clarus ille gloriâ. [tret
8 Quis novus hic ſanctis ſuccedit ſedibus hoſpes?
Quis iſte multâ eſt inclytus Rex gloriâ?
Ille potens latè Dominus dextrâque opibuſque,
Belloque multâ nobilis victoriâ.
9 Eia aditus reſerate, fores age pandite, portæ,
Portæ perennes ſempiternæ regiæ;
Clauſtra revellite, limina pandite, magnus ut in-
Rex ille, multâ clarus ille gloriâ. [tret
10 Quis novus hic ſanctis ſuccedit ſedibus hoſpes?
Quis iſte multâ eſt inclytus Rex gloriâ?
Ille potens armis numeroſoque agmine ductor,
Hic ille multâ eſt inclytus Rex gloriâ.

PSAL. XXV.

1 HIC fidat armis, plebe ſe clientium
Defendat alter, militumque copiis:
A te, Creator orbis, uno ſpes mea
Pendet, maliſque in rebus unum reſpicit.
2 Tu, ſancte genitor, effice inſolentibus
Ne ſpes inanes riſui ſint hoſtibus.
3 Sic me pudore liberabis; nec rubor
Confundet ora cæteris, in te ſuæ
Qui collocârunt anchoram fiduciæ.
Fruſtretur illos ſpes, et irritæ ſpei
Pudor dolorque torqueat, qui ſordium
Amore ſeſe ſordibus contaminant,
Bonoſque nullâ provocati injuriâ

4 Vexare gaudent. Mihi per anfractus vagos
Vitæ, salebras inter et tenebras, iter
5 Ostende rectum; et erutum sequacibus
Erroris undis, prævio lucis tuæ
Splendore, deduc veritatis in viam:
Te nempe ab uno pendeo spe, te Deum
Unum et salutis columen agnosco meæ.
6, 7 Si torta vitiis fortè morum regula
Deflexit, error si fefellit lubricus,
Fracta illecebris si voluptatis malis
Incauta vitiis se juventa polluit;
Benignitatis tu tuæ memor tamen,
Et lenitatis, (qui parentes mollibus
Frænans habenis, usque ab incunabulis
Orbis, paternâ es usus indulgentiâ)
Miserere; nostris quod negares moribus,
Tuæ negare non potes clementiæ.
8 Nec denegabis, nec precantes bona bonus
Vacuos repelles; nec viam poscentibus
Rectam aberis unquam recti et æqui regula.
9 Tu mitis animi amplecteris modestiam,
Docesque recti et improbi discrimina.
Tu dux comesque tuta per compendia
Ducis carentem fraude mansuetudinem.
10 Peccata bonus et facilis oblivisceris;
Promissa solvis liberali dexterâ:
Minuitque pœnas mitis indulgentia,
Fidesque dictis stabilis erga omnes adest
Qui pacta sacri fœderis non negligunt.
11 Hanc ut nepotum secla mansuetudinem
Noscant, tuique nominis se gloria
Late per omnes fundat orbis angulos,
Ignosce nostris mitis erratis parens,
Quæ multa inussit ægritudo, et impotens
Amor, regique contumax ira, et dolor,

Errorque veri non acutus arbiter.
12 O ter beatum, mente qui purâ Deum
Veneratur; illi, qualecunque amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus,
Rectorque, et omnes actiones prosperat.
13 Securus animus anxio procul metu
Cunctis fruetur affluenter copiis;
Stirpisque series longa firmabit domum,
Genusque multâ floridum propagine
Opes paternas ad nepotes transferet.
14 Quin et piorum mentibus mysteria,
Contemta pravis, impiè sapientibus
Occulta, Dominus luce proferet suâ;
Et sacrosancti fœderis scientiam,
(Quæ sola vitæ dux beatæ et regula est,)
15 Docebit. Ergo, Rex beate cœlitum,
Te mente solum quæro, nusquam lumina
Abs te reflecto; tu pedes solus meos
Hostis dolosis erues e retibus.
16 O sancte custos hominum, amico lumine
In me intuere, et destitutum ab omnibus
Inopemque sanctâ me tuere dexterâ:
17 Curisque, mentem quæ perurunt plurimæ,
Novisque semper differunt doloribus,
18 Exsolve: pœnis usque et usque immanibus
Exercitato, et obruto laboribus,
Ignosce: culpas mitis obliviscere.
19 Heu quanta vis me factionis impiæ
Persequitur armis! quanta me crudelitas
Inexpiato quærit odio perdere!
20 Tu me periclis libera: tu protege
Ejus salutem ab hostium ludibrio,
Omnem salutis qui locavit spem suæ
21 In te, nec aliis fidit opibus quam suæ
Integritatique et tuæ clementiæ.

22 Gens quæ tuarum jussa legum amplectitur,
Fac undequaque tuta sit te vindice.

PSAL. XXVI.

1 Me vi tyrannus persequitur palam,
Me clam malignâ fraude calumnia:
Te, qui latebras pectoris inspicis,
Appello, rerum conditor optime.
Mens fraudis expers, et manus innocens,
A vique pura et flagitio; in Deo
Spes fixa, fortis qui violentiâ
Me sævientis non sinet opprimi.
2 Renesque flammis et penetralia
Scrutare cordis, cæcaque sensuum
Arcana, fusum ceu calidis focis
Explorat aurum callidus artifex:
3 Mentem videbis munificentiæ
Quæ dona nunquam non meminit tuæ;
Actæque leges puriter ad tuas
Vitæ carentem flexibus orbitam.
4 Procul facessat, nec socium sibi
Me vana speret lingua: procul domo
Nostrâ recedat qui didicit suos
Fucare sensus pectore subdolo.
5 Odi scelestûm concilia, impios
Cœtus veneno pejus abominor;
Quorum resultant pectora gaudio,
Quum perpetrârunt facta nefaria.
6 Sed mente pravi non sibi consciâ,
Lotusque puris fontibus, ad tuas
Aras adibo, lætus et offeram
Lætæ choreæ dux tibi victimas.
7 Te nostra pangent tympana, te lyra;
Te vox, canoro consona tympano
Lyræque, cœtuque in celebri tua

Miranda pandet facta nepotibus.
8 Tectumque, nomen quo canitur tuum,
Ædemque, numen qua colitur tuum,
Mens ardet : absentem retrahunt tuæ
Quæ templa celant pignora gloriæ.
9 Hæc ossa tellus ne sine ut obruat
Inter cruentos barbara barbaros ;
10 Qui fraudulentâ mente coquunt scelus,
Captant avarâ munera dexterâ.
11 Ego institutum carpere tramitem
Pergam innocenter : tu propius meis
Aurem benignus questibus admove,
Ac me periclis tristibus assere.
12 Per plana firmo quod gradior pede,
Quod recta sector, muneris est tui :
Ergo salutis te columen meæ
Coetu in celebri laudibus efferam.

PSAL. XXVII.

1 DEUS in tenebris quum mihi præluceat,
Vitamque muniat meam,
Quæ vis aperta terreat me ? quæ mihi
Fraus cæca sit formidini ?
2 Adversus unum quum scelesta factio
Cunctas parâsset copias,
Dolosa letho quæ tetenderant meo
Ipsi incidêre in retia.
3 Si comminentur castra, si minacibus
Infesta telis agmina,
Securus animi specto castra, prælia
Timore liber intuor.
4 Unum expetivi, et usque et usque id expetam,
Curis ut exemtus malis,
Sim sacrosanctæ semper ædis incola,
Augusta mirer atria,

Deoque laudes perſonem, artus dum regit
Vitalis auræ ſpiritus.
5 Tum me ſub umbrâ conditum tentorii
Celabit, et periculis
Procul remotum, rupis abruptæ velut
In arce poſitum, muniet;
6 Ac ne relictum nunc quidem impiæ ſinet
Vi factionis opprimi:
Victorque ſolvam vota, nec victoriæ
Auctor mihi tacebere.
7 Audi invocantem ſupplicem, et fractum malis
Bonus favenſque ſubleva.
8 Te mens anhelat, vultus ad vultum tuum
Intentus uſque reſpicit:
9 Ne conde vultûs lumen a me amabilis,
Neu me in tenebris deſere.
Servum per iram ne ſine opprimi tuum;
Vitamque, quam debet tibi,
Tuere ab hoſte, et e periclis eripe,
O ſpes ſalutis unica.
10 Me cari amici, me propinqui, me pater,
Me blanda mater liquerat:
At non reliquit, qui pios in aſperis
Non deſerit rebus, Deus.
11 Parens benigne, me vias doce tuas,
Rectâque deduc ſemitâ:
Ne vis metuſque ab hoſte me deterritum
De calle recti detrahat.
12 Ne me impiorum obnoxium libidini
Relinque. Teſtes impii
Fingunt malignè falſa de me crimina,
Armantque ſe mendaciis.
13 Mens victa tantis jam fatiſceret malis,
Ni ſpes foveret me tuæ
Benignitatis, poſt labores anxios

Mox affuturum gaudium.
14 Vivusque vivos inter ipse commoda
Vitæ beatæ præstolor.
In rebus ergo turbidis ne concide,
Sed fortis usque sustine:
Te roborabit Dominus, et cor fulciet;
Tu fortis usque sustine.

PSAL. XXVIII.

1 PRINCEPS stelliferis altior orbibus,
Vitæ præsidium et certa salus meæ,
Aurem suppliciis da facilem meis,
Ne fiam similis busta petentibus.
2 Audi vota, parens, quæ tibi profero
Supplex cum gemitu, brachia porrigens
Ad cœlum tremulis pervigil ignibus,
Cœlum templa tuæ conscia gloriæ.
3 Ne me connumera cœtibus impiis,
Neu tanquam socium plecte nocentibus;
Quorum blanditiis illita mollibus
Lingua est, mens gelido livida toxico.
4 Illis nequitiæ præmia sint suæ,
Et merces studiis æqua nefariis:
Pro semente legant semina, pessimis
Dignum consiliis supplicium luant.
5 Non his consilii provida vis tui,
(Qui me conspicuis tollis honoribus,)
Infectasve manus a scelere avocat,
Aut infesta odiis pectora mitigat.
Ergo nec series longa propaginis
Florebit, patrias nec soboles opes
Longæva accipiet; sed celeri genus
Clades exitio proruet ac domum.
6 Laus rerum Domino, qui precibus meis
7 Se non difficilem præbuit. Hinc meæ

Vires ; hic clypeus rebus in asperis :
Hinc spes, auxilium hinc non dubium in malis.
Hinc cor gestit ovans ; carminibus tuas
8 Laudes ora sonant, qui populum tuum
In rebus trepidis protegis, et tuum
Regem ex insidiis omnibus eripis.
9 Custodi populum, Rex hominum, tuum :
Hebri fac soboles largiter omnibus
Vitæ continuò fructibus affluat,
Donec perpetuum sol referet diem.

PSAL. XXIX.

1 SEU dives auro es, sive opibus potens,
Seu marte partâ clarus adoreâ,
Agnosce numen gratus, et huc refer
Quæcunque lætum ducis ad exitum.
2 Huic pange laudes, et prece supplice
Rerum parentem concilia ; et Dei
Nutu regentis stelliferam domum
Dignare justis nomen honoribus.
3 Cujus liquentes vox gravidâ pluit
De nube rores, terrificos ciet
Cœlo tumultus cum tonitru, maris
Turbata ventis concitat æquora :
4 Vox dignitatis plena, nec irritæ
Unquam ad patrandum jussa potentiæ ;
5 Nudare cedris seu Libanum juvat,
Celsasque ventis sternere fraxinos ;
6 Seu vincta saxis saxa revellere,
Notisque montes sedibus erutos
Versare, taurum ut verna per avia
Vexat juventæ læta protervitas.
7 Ad vocis ictum nubibus exsilit
8 Elisus ignis ; tesqua Arabum tremunt ;
9 Feræ pavescunt ; ante diem fluunt

Partus acerbi; robora concidunt.
Quæcunque templo cœlum habet aureo,
Quæcunque tellus dædala ſuſtinet,
Quæ celat undis æquor in abditis,
Dei fatentur cuncta potentiam.
10 A voce vindex pontus inhorruit,
Undiſque montes obruit, arbiter
Æterne rerum, quum libuit tibi
Delere gentes fluctibus impias.
11 Te dante vires, non opibus feros
Horremus hoſtes, non numero graves:
Te dante pacem, progeniem Iſaci
Cornu beabit divite copia.

PSAL. XXX.

1 TE noſtra ſemper carmina, te lyra
Sonabit, orbis conditor optime:
De faucibus lethi imminentis
Incolumis tibi vota reddam.
Per te ſuperbus nec lacrymis meis
Inſultat hoſtis, nec fruitur malis:
2 Te rebus, incertus ſalutis,
Auxilium in dubiis popoſci.
Per te receptis viribus haurio
Vitalis auræ lumen amabile:
3 Nec inferûm ſub nocte longâ
Et tenebris jaceo ſepulchri.
4 O turba puris dedita ritibus
Sacriſque caſtis, tollite laudibus
Placabilem votis parentem,
Et memori celebrate plectro.
5 Vaneſcit iræ vindicis impetus
Bullæ fugacis more: Dei favor
Bonis manu vitam benignâ
Triſtitiæ vacuam rependit.

Si fortè fero vespere fletibus
Vultus rigamur, mox redit aureâ
Cum luce risusque, et jacentes
Exhilarans animos voluptas.

6 Pacis beatæ cum fruerer bonis,
Mecum loquebar, De stabili gradu
Felicitatis nulla sortis
Me dubiæ quatiet procella.

7 Te dante vires, divitias, decus,
Te montis instar mœnibus æneis
Firmante regnum, vanum alebat
Credulitas mihi blanda fastum:

Tu, me relicto stultitiæ meæ,
Dextram retrâxti; retro abiit, domum
Repente turbatam relinquens,
Sors levibus malefida pennis.

8 O præses orbis, pectore supplice
Mox te vocavi, te lacrymis madens
9 Opem poposci: Quid profusus
Profuerit tibi sanguis? inquam;

Quis mortis usus nostræ erit? An tuas
Laudes sonabunt, factaque posteris
Miranda muti prædicabunt
Sub gelido cineres sepulchro?

10 Placatus aurem da facilem meis
Votis, severos neu querimoniis
Averte vultus; pelle membris
Pestiferi mala dura morbi.

11 Tu supplicanti protinus admoves
Aurem benignus: pro lacrymis mihi
Risum reducis, pro dolore
Lætitiamque alacremque plausum.

12 Te semper ergo carmina, te lyræ
Nostræ sonabunt: vox tibi serviet

Dicata, præbebitque nostris
Materiam tua laus camœnis.

PSAL. XXXI.

1 IN te locavi spem meam,
Rerum creator optime:
At tu benignus prospice,
Ne spei pudescat irritæ.
O juste vindex, fraudibus
Ab hostium me vindica:
2 Audi benignus supplicem;
Da promtus abjecto manum.
Me rupe serva ut inviâ
Clausum, vel arce aheneâ;
3 Tu rupis es mihi inviæ
Munimen, arx ahenea.
Ergo, ut timori mentibus
Nomen tuum sit impiis,
4 Præi viam mihi; abditis
Me libera de cassibus.
5 Tu robur es meum, tuæ
Commendo vitam dexteræ:
Me libera pacti Deus
Tenax, memorque fœderum.
6 Qui vana stulti somnia
Sectantur, odi pessimè.
Tu certa spes mihi es, meæ
Tu portus es fiduciæ.
7 Inter labores asperos
Lumen tuæ clementiæ
Fulgens, repente turbidum
Perfudit animum gaudio.
8 Quum me tyrannis impotens
Urgeret hostis impii,
Jamjam imminentis pallidis

Lethi explicâſti faucibus.
9 Miſerere fracti tot malis,
Tot obruti doloribus :
Caligat oculus, mens ſtupet,
Mœrore corpus tabuit.
10 Caduca vita elabitur
Mœrore fracta et luctibus ;
Interque clades aridis
Fluxêre vires oſſibus.
11 Me ridet hoſtis, et meis
Inſultat inſolens malis :
Horrent propinqui, cæteri
Vitant metu periculi.
12 E proximorum mentibus
Obliteror, ceu mortuus :
Contemptior ſum civibus
Quam lamna teſtæ fictilis.
13 Me multitudo opprobriis
Coram laceſſit aſperis :
Vim machinatur in meam
Jurata mortem factio.
14 Ego interim fiduciâ
Opis tuæ, dolos, minas,
Injurias, et hoſtium
Contemno contumelias.
15 Tu fila vitæ temperas
Meæ, regiſque tempora :
Tu me impiorum libera
Ab hoſtium tyrannide.
16 Oſtende vultum amabilem
Servo bonus tuo et favens :
Et me tuere, quâ ſoles
Semper tuos, clementiâ.
17 Ne ſit pudori quod tuam
Imploro opem : pudor malos

Confundat, et filentium
Longum fepulchris fopiat.
18 Affueta vox mendacio
Sit muta, vox procaciter
Solita bonos laceffere,
Et arroganter fpernere.
19 O quanta te colentibus
Et quot redundant commoda!
Quot, tefte mundo, profperis
Auges tuos fucceffibus!
20 Hos protegis reconditos
Procul a minis potentium,
Tuâque munis in domo
Linguæ veneno ab impiæ.
21 Tibi perennis gratia
Sit, rector orbis, qui velut
Munitâ in arce me procul
Periculis fubmoveras.
22 Exfpes, inops vitam fugâ
Quum vix tuerer anxiam,
Mecum ipfe dixi; Jam truci
Reliquit hofti me Deus.
At tu nec in periculis
Oblitus extremis mei,
Aurem benignam fupplici
Ac invocanti admoveras.
23 Ergo Patrem rerum optimum
Amate candidi et pii,
Qui faftuofos deprimit,
Et obfequentes erigit.
24 Qui fpem locatis in Deo,
Conftanter illi fidite,
Nec robur animi concidat
Sortis procellâ turbidæ.

PSAL. XXXII.

1 O TER beatum cui Patris optimi
Noxas remisit lethiferas favor,
Cui fœda morum flagitia obruit
Oblivioso tecta silentio!
2 O ter beatum, cui bonus Arbiter
Non imputavit lubricæ deviæ
Errata vitæ, nec reperit dolum
Cœco in recessu pectoris abditum!
3 Donec fovebam sub tacito sinu
Morbum, solutis languidus ossibus
Artus trahebam; luctificus dolor
Questum ciebat non patiens tegi.
4 Tu me premebas prævalidâ manu
Infestus, atris seu tenebris diem
Nox condidisset, seu roseâ dies
Orbem recurrens luce retexerat.
Sic decolorem tabificus cutem
Mœror coquebat; sic macie dolor
Siccabat artus, messis ut Africæ
Cancri per æstum mitiùs arcat.
5 Tum mente versâ vulnera protuli,
Tibi renudavi vitium meum,
Fraudem retexi; ac tu mihi protinus
Noxâ soluto conciliatus es.
6 Qui mentis ergo pura sacraria
Servare quærit, te prece supplice
Placet; nec orbem pontus ut obruat,
Formidet æstûs lethiferi minas.
7 Tu me periclis eripis asperis
Tutela præsens: tu mihi gaudia
Toto refundis corpore, ut hostium
Qui vincla fracto carcere depulit.
8 Nec sat; Tenebras pectoris auferam,
Inquis; beatæ quà ferat orbita

Monſtrabo vitæ, nec procul a tuis
Unquam reflectam lumina greſſibus.
9 Mulis equiſque ne ſimilis modò
Sis, bruta quorum pectora gratiam
Non mutuam novere, ſed aſperis
Fracti lupatis, ſervitium ferunt.
10 Multa obſtinatam nequitiam manent
Tormenta: purâ qui Dominum fide
Orabit, huic pacem et veniam dabit;
Non durus unquam parcere ſupplici.
11 Recti tenaces ſimplicis, et quibus
Eſt grata fraudum neſcia veritas,
Favente læti numine, geſtibus
Et voce veſtrum pandite gaudium.

PSAL. XXXIII.

1 Vos quibus puræ eſt amor æquitatis,
Læti pangite carmine
Orbis auctorem Dominum: æquitatis
Hoc carmen decet æmulos.
2 Tinniat blando chelys hunc ſuſurro,
Hunc vocalia nablia;
Docta bis quinis reſonare nervis,
Hic artem manus approbet.
3 Huic novos cantus meditemur; uni
Læti clangite buccinâ.
4 Nam fides dictis rata veritaſque eſt,
Et factis comes æquitas.
5 Quippe qui juſti eſt et amator æqui, et
Veri fallere neſcii;
Perque terrarum ſola vaſta notæ
Cunctis munificentiæ.
6 Is ſuo verbo ſinuavit orbem
Lucentem nitidi ætheris;
Quicquid et puris radiis renidet

Campis ætheris igneis.
7 Littus arctavit maris inquieti,
Compreſſitque licentiam ;
Et penu clauſas ſinuavit undas,
Unde in tempore promeret.
8 Hunc et occaſus metuant et ortus ;
Hunc unum Dominum colat,
Quiſquis extremos ubicunque fines
Terræ aut æquoris accolit :
9 Cujus a nutu viget interitque
Quodcunque interit aut viget,
Cujus immotis tremefacta parent
Cuncta obnoxia legibus.
10 Qui malas artes populi profani
Ludit callidior ſuis ;
Et ſuo injuſtæ ſcelerata turbæ
Fraudat conſilia exitu.
11 At quod arcanâ ſibi mente rerum
Auctor propoſuit ſemel,
Dum dies et nox referent ſe in orbem,
Uſque immobile permanet.
12 O quater, pluſquam quater O beatos,
Patronus quibus eſt Deus !
Quos ſibi excepit, propriamque ſortem
Quos dici voluit ſuam !
13 Deſpicit mundi Pater e beatâ
Cœli ſtelliferi domo,
14 Eque tranquillis adytis labores
Et curas hominum videt :
15 Quippe qui cæcos animi receſſus
Humani fabricaverit ;
Nec quod arcano latet in receſſu
Clauſum pectoris hunc latet.
16 Sperat incaſſùm numero tyrannus
Se tutum fore militum :

Sperat incaſſùm validis lacertis
Se miles fore ſoſpitem :
17 Sæpe ſpem fallit præeuntis Euros
Bellatoris equi fuga :
18 At Deus juſtos oculo irretorto
Semper reſpicit et pios ;
19 Mortis ut vertat jacula imminentis,
Diram et ſævitiam famis.
20 Una ſpes nobis opis hinc, ab uno
Certum præſidium in malis.
21 Ille perfundet ſibi dedicata
Dulci pectora gaudio ;
22 Ille fidentûm ſibi ſpes preceſque
Lætum ducet ad exitum.

PSAL. XXXIV.

1 SEU læta ſors me foverit, ſeu triſtior
Vexârit, omni tempore
Laudabo Dominum ; ſemper illius meum
Os perſonabit laudibus.
2 Mihi hæc voluptas, hoc erit ſolatium,
Mihi hoc levamen in malis :
Meoque turba triſtis exemplo ſuas
Solabitur moleſtias.
3 Unà, agite, cuncti proſequamur laudibus
Nomenque numenque illius.
4 Ille in periclis me vocantem exaudiit,
Statimque reppullit metum.
5 Qui cuncta ad illum conſilia referunt ſua,
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident, nec repulſæ infamia
Robore confundet genas.
6 En, pauper iſte quum vocaret, omnibus
Hunc eruit periculis.
7 Dominum timentûm caſtra munit Angelus

Demiſſus ad cuſtodiam ;
Et imminentes arcet hoſtes, et pios
A vi tuetur impiâ.
8 Facite periclum, jam ſcietis quàm Dei
Immenſa ſit benignitas ;
Quàm ſint beati, ſpes in illo qui ſuas
Omnes opeſque collocant.
9 Gens ſancta Dominum colite ; nil deerit Deum
Fideliter colentibus.
10 Violenta feritas ſentiet famem : bonis
Cuncta affluenter ſuppetent.
11 Adeſte filii, audite, vobis numinis
Verum timorem ut indicem.
12 Quicunque curis liberam et longam cupis
Vitam beatus ducere ;
13 Linguæ refræna virus, os nefariâ
A fraude purum contine ;
14 Capeſſe recta, curva vita, dilige
Tranquilla pacis otia.
15 Deus innocentes adſpicitque, et commodat
Attentus aures ad preces :
16 Torvo ſceleſtos intuetur lumine,
Et nomen etiam obliterat.
17 Juſtum invocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.
18 Quum ſpes labores deſerit mortalium,
Afflicta quum moleſtiis
Succumbit oneri mens, Deus præſens adeſt,
Malaſque curas diluit.
19 Juſtis labores ſuggerit ſemper piis
Iniqua ſors conatibus :
Sed, qui bonorum ſemper eſt cuſtos, Deus
Sortis retundit ſpicula ;
20, 21 Et oſſa ſervat ne terantur. Impios
Ulciſcitur ſcelus ſuum ;

Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cæsus interit.
22 Animas tuetur se colentium Deus,
Nec rem domumque deserit.

PSAL. XXXV.

1 RERUM sancte opifex ades,
Et patrocinio protege me tuo;
Et retro refer in meos
Hostes perniciem quam mihi comparant.
2 Scutum cum jaculis cape;
3 Ensem stringe; meis hostibus obviam
Prodi: dic animæ meæ,
Secura auxilio nil metuas meo.
4 In vultus pudor hostium
Et turpis subeat dedecoris rubor;
Fœdam corripiant fugam,
Cæcas insidias qui mihi præparant.
5 Ut sævus boreas levem
Raptat præcipiti turbine pulverem;
Sic illos trepidâ fugâ
Vindex præcipites urgeat Angelus.
6 Sit cœno via lubrica,
Et cœlum tenebris lurida nox tegat;
Et formidine pallidâ
Vindex præcipites comprimat Angelus.
7 Nam me fraude malâ suis
Conati immeritum prendere cassibus,
Et cæcam innocuo scrobem
8 Effodêre: suis cassibus hæreant,
Et factam exitium in meum
Cæci et præcipites in foveam ruant.
9 Perfusa interea mihi
Dulci lætitiâ pectora gestient;
Mens secura periculi

Auctorem Dominum lætitiæ colet:
10 Et ſenſus animi indices
Clamabunt, Domino quis ſimilis Deo,
Qui faſtûs gravis improbâ
Defendet tenues a violentiâ,
Vexantemque opis indigos
Frangit ſævitiam vindice dexterâ?
11 Conjurata calumnia
In me criminibus ſævit atrocibus;
Ignotum ſcelus in meam
12 Fingunt perniciem: quæ bene feceram,
Compenſant odiis malis,
Et vitæ invigilant exitio meæ.
13 Illos tabificæ luis
Ægris viſceribus quum dolor ureret,
Squalens veſte ego lugubri,
Jejunâque fame pallidus et ſiti,
Et proſtratus humi, Deum
Lenibam lacrymis et prece ſupplice.
14 Sic ſincerus amici amor
Sub cari interitum luget amiculi;
Sic fratrem gemit unicum
Frater; ſic pietas anxia filii
Maternum ad tumulum dolet.
15 Me fortuna gravi ſi tetigit manu,
Concurſant, mala gaudia
Inter ſe celebrant; fæx populi coit;
Incauto invidiam creant:
16 Proſcinduntque avidâ me petulantiâ
Scurræ cum balatronibus;
Dentem dente acuunt, et rabiem vomunt.
17 Quem finem patientiæ
Tam lentæ ſtatues, O Pater optime?
Arce hoc ludibrium, neque
Deſertum rabidis trade leonibus:

18 Acceptum ut referam tibi
Quod vivo, et video lumen amabile;
Et cœtu in celebri canam
Te, pronum auxilium ferre vocantibus.
19 Fac ne ſpes alat improbas
Semper turba meis læta moleſtiis;
Neu nutu ac oculis notet,
Exſultetque meis hoſtis atrox malis:
20 Qui ſermonibus aſperis
Inſultat, trucibuſque inſidiis petit
Pacatum malè callidus,
Incautum ut tacitis illaqueet dolis.
21 Non diducere deſinunt
Rictum riſu: Oculis, euge, oculis diem
Lætum vidimus, inquiunt.
22 O qui luminibus cuncta tuentibus
Terras reſpicis, hæc vides?
Ergo ſepoſitâ protege me morâ.
23 Jam tandem evigila, et manu
Ultrice indomitam frange ſuperbiam;
24 Juſto et ſupplicio preme
Vindex juſte malos; neu ſine de meo
Luctu lætitiam ferant:
25 Neu ſecum tacito pectore murmurent,
Evax, recte habet; omnia
Supra vota cadunt; vicimus, en jacet.
26 Fœdâ ignominiâ luant
Stultam lætitiam; dedecoris comes
Inſanis pudor eluat
Importuna meis gaudia de malis.
27 At cordi quibus æquitas
Eſt noſtra, ac animus nil ſibi conſcius,
Vitam triſtitiâ procul
Lætam ſemper agant; ac Dominum ferant
Cœli ad ſidera laudibus,

Qui curis famulos liberat anxiis.
28 Semper justitiam mea,
Custos sancte hominum, lingua canet tuam,
Et præconia, dum mihi
Impellet calidus pectora spiritus.

PSAL. XXXVI.

1 UT exta flammis mille sacrificis cremes,
Oscula des saxis, ingeminesque preces,
Arasque donis largus accumules tuis,
Non facies tamen ut te rear esse pium:
Scelera reclamant, et negant te credere,
Consilio mundum qui regat, esse Deum.
2 Utcunque coram blandiare, non tamen
Impietas tacito pectore clausa latet:
Erumpit ignis instar, ac tui trahit
Secum odium, atque odii perniciem comitem.
3 Quodcunque loqueris fraude tinctum est; respuis
Auribus ingratis qui potiora monent.
4 Scelus nefandum nocte totâ cogitas:
Recta fugis; semper deteriora foves.
5 O magne Rector orbis, indulgentiæ
Munera terra, fretum sentit, et astra, tuæ.
Quæcunque cœlum amplectitur, parentia
Legibus ortâ vigent, lapsa caduntque tuis.
6 Modus æquitatis, et tuæ sapientiæ,
Cunctaque quæ fecit, cunctaque facta regit,
Longè nivosis montium fastigiis
Altior est, vasti gurgitibusque freti.
Humana gens hinc haurit auram et spiritum;
Nec pecudes curam præteriêre tuam.
7 Hinc cuncta vitæ suppetunt nobis bona,
Dum mens corporeo carcere vincta latet:
Fœtus sub alis volucris ut tegit suis,
Præsidii fugimus spe mala cuncta tui.

8 At exſul animus, morte liber, patrium
Quum repetet limen ſidereamque domum;
Illinc egeſtas et dolores exulant;
Nemo feret, votis non potiora ſuis:
Paſſim voluptas, pura paſſim gaudia;
Delicias largo flumine rivus agit.
9 Illic perenni vita fonte profluit,
Vita gravis fati non reſecanda manu.
Illinc fatiſcent mentium caligines,
Quæ modò ſub tenebris pectora noſtra premunt;
Vultuque radius purus effuſus tuo,
Lumine nos puræ cognitionis alet.
10 Benignitatis interim tuæ bonis,
Qui te cognoſcunt et tua facta, fove;
Qui mente purâ veritatem diligunt,
Juſtitiæ facias commoda ferre tuæ.
11 Me nec feroci calcet arrogans pede,
Exigat aut tectis impia turba meis.
12 Qui ſcelere gaudent, ſcelere ſic ruant ſuo,
Perpetuò ut lapſos juſta ruina premat.

PSAL. XXXVII.

1 NE livor urat æmulus
Te, ſi beatos videris
Pravos, nec Euris iis opes
Fugaciores invide.
2 Nam ſic faceſſit illico
Umbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Ut falce ſecta gramina.
3 At tu Dei fiduciâ
Incumbe rectis artibus:
Diuque terram ut incolas
Donabit, ac te nutriet.
4 In hoc ſit oblectatio,

In hoc voluptas unica:
Is te fovebit jugiter,
Votique reddet compotem.
5 Committe vitam, rem, decus,
Illius uni arbitrio:
Animi tibi ex sententiâ
Confecta reddet omnia.
6 Illustris auroræ ut jubar
Tua faciet ut sit æquitas:
Ut luce virtus sit tua
Meridianâ clarior.
7 Perfer modestè quod tulit
Fortuna læva: neu tumens
Irâ impiorum prosperas
Res cerne torvo lumine.
8 Compesce bilem, noxia
Facessat indignatio:
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.
9 Eliminantur impii
Fumo levi velociùs:
Terras modestus incolet,
Serisque linquet posteris.
10 Morare paullum, et impium
Nusquam videbis: adspice
Ædes, superbi vix heri
Agnoveris vestigium.
11 Modesta bonitas otio
Lætam senectam transiget,
Et incolenda hæredibus
Paterna linquet prædia.
12 Clam rete nectit impius,
Bonisque concinnat dolos:
Et dente frendens livido,
Dolore et irâ ringitur.

13 Hæc cernit ex alto Deus,
Minasque ridet irritas:
Quippe imminentem vertici
Cladem scelesto prospicit.
14 Ensemque stringet improbus,
Arcumque tendet, pauperes
Ut perdat, ac innoxios
Figat sagittis impiis:
15 Districtus ensis in sui
Domini redibit viscera;
Frangetur arcus lethifer,
Et frustra acuta spicula.
16 Præstat supellex sobria,
Rectèque parta recula,
Quam rapta per vim divitum
Fastidiosa copia.
17 Malè parta justus arbiter
Disperget, et potentiam
Franget scelesti: dexterâ
Justum suâ tuebitur.
18 Innoxios fovet Deus,
Ac rem tuetur: providet
Longæva ut usque in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.
19 Seu pestis atra, seu furor
Turbabit orbem bellicus;
Nil deerit usque innoxio,
Famem nec ægram sentiet.
20 Sic hostis impius Dei
Perit repentè funditùs,
Adeps opimæ ut victimæ
Vanescit in fumos leves.
21 Nil donat, usque et fœnerat
Injustus: at justo suâ
De sorte superat paupere

Quod donet indigentibus.
22 Juſtorum amici prædia
Linquent ſuæ propagini:
At hoſtium radicitùs
Semen peribit erutum.
23 Amatque juſtum, et dirigit
Ejus Deus veſtigia:
24 Dextrâ ruentem ſuſtinet,
Lapſumque dextrâ ſublevat.
25 Puer fui, nunc ſum ſenex,
Ope deſtitutum nec pium
Videre memini, nec ſtipem
Ejus petentes liberos.
26 Juſtus miſertus pauperum
Dat uſquè et uſque mutuum:
Seræ tamen propagini
Non larga deeſt opulentia.
27 Vita ſcelus nefarium,
Sectare recta: dum diem
Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.
28 Deus æquitatem diligit,
Bonos nec unquam deſerit:
At interibit funditùs
A ſtirpe ſemen impii.
29 Juſtus beata jugera
Agri tenebit, et colet
Cum prole, donec ultimus
Inſtabit orbi terminus.
30 Sermo ſapiens et æquitas
In ore ſemper eſt bonis:
31 In corde ſcripta lex Dei,
Ne pes labet, greſſum regit.
32 Obſervat impius pium,
33 Ut perdat: aſt illum Deus

Cuſtodit, ante judicem
Tuetur a calumniâ.
34 Spem colloca in Deo, Dei
Sectare leges: et dabit
Dives potenſque ut hoſtium
Cernas ſuperſtes exitum.
35 Vidi potentes impios,
Gravique faſtu turgidos,
Vireſcere inſtar láureæ
Amœna propter flumina.
36 Specto repentè, en lubricæ
Imago nuſquam gloriæ:
Nuſquam manent veſtigia
Cunctis gravis potentiæ.
37 Juſti intuere et integri
Vitæ ſtatumque et ordinem,
Videbis alto in otio
Lætam ſenectam degere.
38 At promta ſemper lædere
Prorſum interibit factio:
Vitamque claudet terminus
Dignus patratis nequitèr.
39 Juſtus ſalutis collocat
Omnem in Deo fiduciam;
Qui fulcit æquos robore,
Adverſa cum ſors intonat.
40 Dominus petenti fert opem,
Et in periclis liberat
Ab impiis, qui ſe et ſuam
Illi ſalutem credidit.

PSAL. XXXVIII.

1 NE me furoris æſtuante incendio,
Servator orbis, argue;
Neu promerentem quamlibet pœnas graves

Pergas per iram plectere.
2 Hærent medullis penitùs infixæ meis
Tuæ sagittæ dexteræ.
Iræ tuæ hinc me, et inde mentis consciæ
Sic vis paventem perculit,
3 Ut nulla plagis saucii pars corporis
Non langueat lethalibus;
Ossa ut solutis artuum compagibus
Sceleris venenum attraxerint;
4 Sceleris, profundo quod meum seu gurgite
Caput resorbens obruit;
Quod in alta rursus me renitentem, velut
Immane saxum degravat.
5 Veteris cicatrix vulneris recruduit,
Vomitque tabem luridam.
6 Afflictus, humilis, ultimis premor malis,
Luctu situque squalidus:
7 Clausumque cæcis fervet in præcordiis
Ulcus, nec ulla corporis
8 Expers doloris pars vacat. Sic debilis
Et fractus usque et usque sum,
Malis ut impar voce lamentabili
Cor ejuletque et rugiat.
9 Dominator orbis, vota nec animi mei,
Nec te latent suspiria.
10 Pavens tremensque turbidum cor palpitat;
Defecta membra viribus
Torpore marcent languido; noctem trahens
Caligat acies luminum.
11 Vicini, amici, et sanguinis communio
Quos propior admôrat mihi,
Procul abstitêre, fœditatem vulnerum
Vix sustinentes cernere.
12 At promta semper in meum exitium manus,
Molita vim nefariam,

Dolosa tendit continenter retia,
Fraudesque versat impias.
13, 14 Ceu mutus ore, surdus aure, ego interim
Obtorpui silentio;
Elinguis instar et stupentis, crimina
Qui nesciat refellere.
15 In te repôsta est spes mea: O rerum potens
Rector benignus annue:
16 Ne risus hosti sim superbo, qui meis
Insultat insolens malis;
Qui, si vacillent lubrico lapsu pedes,
Læto triumphat gaudio.
17 Ad perferenda sum paratus verbera;
Vibice semper area
Cruenta turget exarati corporis
Sulcis flagrorum grandibus.
18 Merui scelestus, fateor, heu merui; nocens
Do jure pœnas debitas.
19 Sed invalescit hostis atrox interim,
Viresque sumit factio;
Vivunt, vigentque, et immerentem injuriâ
20 Me prosequuntur: pro bono
Malum rependunt; jugiter calumnias,
Quia recta sector, ingerunt.
21 Tu ne recede longiùs, neu deseras
Periculis in ultimis:
22 Accurre; dextram da salutarem, meæ
Salutis auctor unice.

PSAL. XXXIX.

1 QUUM sævus hostis me meo lætus malo
Lacesseret conviciis,
Mecum ipse verbis abstinere ab asperis
Et jurgiis decreveram.
2 Linguæ obseravi claustra fræno, pertinax

Obmutui silentio;
Ac, temerè ne quid os mali profunderet,
Verbis bonis clausi exitum.
3 At, ignis instar, vetitus egredi dolor,
Exarsit intus acriùs.
Tandem obstinatæ fræna pertinaciæ
Perfregit ira, ac talibus
4 Dominum rogavi: Mihi meæ vitæ modum
Qui sit futurus indica:
Quando evolabo liber hoc molestiæ
Fastidioso e carcere?
5 Tu clausa nullo secla degis termino,
In te beatus ac potens;
At nos quod ævi vivimus pæne est nihil,
Ac pæne brevius quam nihil;
6 Umbræ fugacis instar, atque imaginis
Quam reddit æquor vitreum:
Idque ipsum inani in vanitate, atque anxiis
Ægrescit in laboribus.
Animum libido torquet, inflat gaudium,
Spes tollit, ac timor premit.
Tumultuamur temerè; congerimus bona
Incognitis hæredibus.
7 Quò me ergo vertam? quis laboranti feret
Opem? quis eximet malis?
8 Spes omnis in te: miseriæ fontem meæ,
Peccata tolle noxia;
Neve esse stultis me sinas et improbis
Despectui et ludibrio.
9 Hostis protervi lingua me quum turpibus
Proscinderet conviciis;
Obmutui, iræ vindices pœnas tuæ
Has esse gnarus scilicet.
10 Rector parensque gentis humanæ, tua
Paulisper aufer verbera:

Virefque linquunt, vita nec femper novis
Plagis ferendis fufficit.
11 Te perfequente fcelera pœnis, illico
Vigor decorque defluit,
Tineis perefæ more veftis. O homo
Caduca res et futilis!
12 Parens benigne precibus aurem da meis:
Neu verba fperne fupplicis;
Neu lacrimanti averte vultus hofpiti:
Namque hofpes hanc terram colo;
Nec ego, parentes nec mei certum locum
Habemus hic; fed, in diem
Solliciti et horas, turbidas tranfegimus
Vitæ brevis moleftias.
13 Igitur feveram paullulum abftine manum,
Feffum ut refumam fpiritum;
Mortis priufquam, reditus unde non patet,
Tranfmiferit me janua.

PSAL. XL.

1 Quum circumfremerent me timor et minæ,
Intentanfque avidam mors fera dexteram,
Spes cœleftis opis, fera licèt, tamen
Lenibat trepidam follicitudinem.
2 Advertit Dominus, meque voragine
Cœnofi implicitum gurgitis extulit:
Ac, faxi folidis impofito jugis,
Monftravit facilem qua graderer viam.
3 Afflavitque novo pectora fpiritu,
Suffecitque fuæ materiam novam
Laudis, quam canerem dulcè loquacibus
Nervis, ac numeris lenè fonantibus.
Hæc cernant rapidæ qui violentiæ
Fati, vel dubiis cafibus imputant
Eventa; ac trepidi fe Domini in fidem

Deum, qui ſtellifero regnat in æthere.
4 Felix qui ſtabili ſpe Dominum ac fide
Spectat, quem tumidæ pompa ſuperbiæ
Non ad ſe illecebris ducit inanibus,
Fallacique boni ludit imagine.
5 In nos, ſancte parens, quot vigilantiæ
Et quàm mira tuæ pignora ſuppetunt,
Quæ nec mens acie cernere languidâ
Poſſit, nec numero lingua retexere!
6 Aurem mî tacitè vellis, et admones
Quòd labem ſceleris nec pretium levet,
Nec ſanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec conſumta focis expiet hoſtia.
7 Tum dixi, Venio, quod libet impera;
Adſum, ſancte parens, juſſa capeſſere
Promtus, ceu tabulis ſcripta fidelibus
Edunt perpetui fata voluminis.
8 Huc mens, huc ſtudium tendit, uti tuis
Conformem monitis quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito: nam tua
Inciſa eſt animo lex penitùs meo.
9 Famam juſtitiæ per populos tuæ
Latè præco fero: nec labiis meis
Nec linguæ requies, omnibus ut tua
Terris (ipſe vides) nota ſit æquitas.
10 Nec juſtum tacui te mala plectere,
Promiſſique tenacem, et miſeris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palam eſt, et tua veritas.
11 Defendant igitur me bonitas tua,
Promiſſique fides fallere neſcia:
Obſeſſumque malis innumeris tuâ
Me, rerum genitor, protege dexterâ.
12 Me pœnæ, capitis quæ ſuperent pilos,
Omni ex parte premunt, quas neque luminis

In promtu eſt acie nôſſe: animus ſtupet,
Curarum innumeris obrutus æſtibus.
13 At tu, mundi opifex ſancte, ſalutifer
Adſis; auxilium fer citò, et ultimis
Oppreſſum penitùs ſubtrahe me malis,
Ut pravi pudeat conſilii improbos.
14 Turpem ignominiæ triſtitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo;
Infamem referant conſilii exitum,
Noſtris qui capiunt lætitiam e malis.
15 Hunc fructum ſceleris percipiant ſui,
In fraudem ut recidant quam mihi ſtruxerant:
Fruſtratus doleatque et rubeat, meas
Qui ridet lacrimas, et fruitur malis.
16 Qui credunt fidei ſe penitùs tuæ,
Illos auxilii ſpes recreet tui:
Ac ſemper Domini nomen amabile
Certent tergeminis tollere honoribus.
17 Exſpes, pauper, inops ſim licèt, at mihi
Cuſtos rerum opifex pervigil excubat.
Vitæ O præſidium et certa ſalus meæ,
Adſis, neu trepidâ me crucia morâ.

PSAL. XLI.

1 BEATUS ille qui miſertus pauperis,
Fert rebus in duris opem:
Nec arroganti deſpicit faſtidio
Proſtratum et oppreſſum malis.
Quem rere fractum, et penitùs abjectum, Deus
Attollet, et ſolabitur.
2 Curâ fideli Dominus illum muniet,
Et e periclis eruet;
Interque vivos ſoſpiti dabit frui
Vitæ beatæ commodis.
3 Artus cubili quum dolor proſtraverit,

Opem feretque, et lectulum
Versabit ; omnem prorsus ægritudinem
In dulce vertet gaudium.
4 Quum me doloris vis acerbi affligeret,
Opem poposci te, Deus :
Animæ medere sauciæ, dixi, sui
Sceleris pudendo vulnere.
5 Dira imprecatur hostis, ac me devovet,
Lætus meis incommodis :
Quando interibit, inquit, et cum corpore
Nox una nomen obruet ?
6 Si fortè quis me visit horum, corporis
Animique morbis anxium,
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Læto trahit de pectore :
Forâs profectus conditum in præcordiis
Repente virus evomit.
7 In me susurrat clanculùm atque obmurmurat
Scelesta conspiratio :
Clam machinantur sæva, in exitium meum
Consilia cuncta conferunt :
8 Secumque jactant ; Missa certè cœlitùs
Nunc dira vis mali hunc ligat,
Prostratus hæret, lectulo affixus jacet,
Noctem trahens novissimam.
9 Quin et sodalis, et mihi mensâ et domo
Conjunctus, et cui maximè
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat.
10 At tu salutis auctor et custos meæ,
Benignus in me respice :
Manum jacenti da salutarem, hostibus
Parem ut rependam gratiam.
11 Tui favoris pignus id certissimum
Erit mihi, et constantiæ

In me tuendo, quod malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
12 Vires recepit corpus, innocentiam
Servavit animus, dexteram
Te porrigente, qui receperas tuam
Semper tuendum me in fidem.
13 Agnoscat orbis unicum et colat Deum,
Quem gens honorat Isaci;
Unumque laudet, temporum donec vices
Luces et umbræ divident.

PSALMORUM

LIBER SECUNDUS.

PSAL. XLII.

1 NON cervus fluvios sic avet algidos,
(Cervus turba canum quem premit) ut tui
Cor desiderio carpitur anxio,
Rerum conditor optime.
2 Huc me raptat amor dulcis, et impotens
Ardor ferre moras. O niveum diem
Qui templo reducem me statuet tuo!
O lucis jubar aureum!
3 Jejunus lacrimis pro dape se dolor
Pascit, turba meis obvia dum malis
Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exsulem?
4 At rursus bonitas quum subiit tua;
Et menti auxilii certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine:

Festis quum populus me reducem choris,
Faustisque excipiet vocibus, et Dei,
Pompâ cum celebri, me comitabitur
Augusta ad penetralia.
5 Cur me sollicitis teque doloribus,
Mens ægra, exanimas? pone metum, ac Deo
Te da; quo patriæ vindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
6 Hæc mentem recreat spes, licèt aviis
Jordanis lateam saltibus, Hermonis
Exsul dura licèt saxa perambulem,
Solis hospita belluis.
7 Quamvis agminibus me mala densiùs
Omni ex parte premant, quam super horridos
Montes grando sonat, quam mare verberat
Raucis littora fluctibus:
8 Tu me si placido lumine videris
Cedent tristitiæ nubila; tetricas
Mœroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce jubar tuæ.
Laudes interea non mihi nox tuas,
9 Non curæ impedient: O columen meum,
Dicam, et certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus?
10 Dirumpor, tacitis æstuat ignibus
Pectus, turba meis impia dum malis
Insultans rogat, Heus, iste tuus Deus
Cur nunc deserit exsulem?
Cur me sollicitis teque doloribus,
11 Mens ægra, exanimas? pone metum, ac Deo
Te da; quo patriæ vindice redditus,
Grates lætus adhuc agam.

PSAL. XLIII.

1 VINDEX esto mihi Deus,
Et patrocinio protege me tuo;
Oppressum scelere impio;
Et fraudum laqueos frange nefarios.
2 Vitæ O præsidium meæ,
Cur me præsidio destituis tuo?
Cur luctu vagor obsitus,
Dum sævæ furias vito tyrannidis?
3 Profer lumen opis tuæ;
Montem pande viam quæ ferat ad tuum:
Montem, quam propriè domum
Majestate tui numinis incolis.
4 Atque aram adveniam ad tuam,
Ac te, lætitiæ materiam meæ;
Et gratâ citharâ tibi
Grates lætus agam, conditor optime.
5 Cur mœres, anime anxie,
Ac me sollicito pectore maceras?
Omnem pone metum, ac Deo
Curam crede tui; quem super æthera
Cantu sospes adhuc feram,
Quum salvus patriæ reddar amabili.

PSAL. XLIV.

1 VETUSTA ad aures fama nostras attulit,
Serisque patres posteris
Stupenda facta tradidere à te, Deus,
Patrata priscis seculis:
2 Eliminatis quum profanis gentibus,
Et incolis prioribus,
Eorum labore fructibusque perfrui
Nostris dedisti patribus.
3 Certè nec armis lucidis, nec viribus
Debemus has victorias:

Sed nos favoris aura mollis, et tua
Protexit indulgentia.
4 Ergo, salutis auctor unice, O Deus,
Ades piis salutifer.
5 Te dante vires, hostium ferociam
Tam facilè profligabimus,
Taurus minaci quam jacit cornu pilas,
Stipulæve fasces aridæ:
Superba Regum colla crasso in pulvere
Prostrata conculcabimus.
6 Non arcus istam lethifer fiduciam,
Non mucro sævus ingerit:
7 Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo
Infensa nobis agmina.
8 Non ergo semper jure te cantabimus
Nostræ salutis vindicem?
Ac donec orbis astra volvet ignea,
Te prosequemur laudibus?
9 At nunc relictos objicis ferocium
Injuriæ nos hostium;
Nec prodis ante nostra ductor agmina,
Qualis solebas antea.
10 Hosti imminenti terga cogis vertere,
Prædæque das prementibus.
11 Pecus ut macello destinata, exponimur
Cædentium libidini;
Omnesque terras barbararum gentium
Errore complemus vago.
12 Venum dedisti nos palam, nec auctio
Te ditiorem reddidit.
13 Vicina nostris oppida insultant malis,
14 Cladesque rident: fabula
Sumus profanis nationibus, caput
Motant, labella exporrigunt,
15 Oculis oberrat usque contumelia,

Pudorque vultus inficit :
16 Dum voce acerbâ injurias exaſperat,
Minaſque torvas adjicit
17 Hoſtis protervus. Obruti tot cladibus,
Tot undequàque inſtantibus ;
Tamen nec unquam eſt animus oblitus tui,
Tecumque pacti fœderis :
18 Seſe nec ullis territus periculis
Avertit aut flexit viâ
19 Rectâ pes ; etſi penitus abjecti interim
Abs te ; licèt draconibus
Immitioris gentis addicti jugo,
Feramus umbram ergaſtuli ;
Et ſervitutem lugeamus, et necem
Vitæ precemur tædio.
20 Iniqua meritis ſi tuis oblivia
Offuderint ſe mentibus
Noſtris, manuſve ſupplices protendimus
Diis impiarum gentium ;
21 Id te lateret, abditas qui pectoris
Prorſus latebras inſpicis ?
22 Te propter, odio cæteris populis ſumus,
Et inſtar ovium cædimur ;
In te favoris pendimus pœnas ; tui
Amoris odia nos premunt.
23 Exſurge, ſimilem ſomnolentiæ moram,
Salutis auctor, corripe.
24 Cur ora condis, immemorque negligis
Tuos malis in ultimis ?
25 Afflictus animus, et malis præſentibus
Laſſus, futuris anxius,
Succumbit oneri ; ſtrata tabeſcunt humi
Defecta membra viribus.
26 Exſurge genitor, et vigore corporis
Animique caſſos ſubleva :

Clemens bonusque nos ab hostis impii
Immanitate libera.

PSAL. XLV.

1 Cor micat, exsultant trepidis præcordia fibris,
Eructantque novum gravido de pectore carmen:
Certat lingua animum fando, manus æmula linguam
Scribendo exæquare, meo nova carmina Regi
2 Dum cano: Regi, hominum cui nemo è semine cre- [tus
Audeat eximiæ contendere munere formæ:
Quem decorat lepor, et roseis affusa labellis
Gratia; cui rerum cœli indulgentia spondet
Hunc fore perpetuum longæva in secla tenorem.
3 Ergo, armis invicte heros, age, fortibus apta
Ensem humeris: ensem, per quem te gloria cœlc
Æquat; et adversum fidelis fer pectus in hostem.
4 Fræna tibi currûs verum moderetur et æquum,
Et quæ præcipitem clementia temperat iram.
His ducibus tibi surget honos, tua dextera factis
Clara per ignotas fundet miracula terras:
5 Cordaque vulnificis figens inimica sagittis,
Sponte tibi coges validas procumbere gentes.
6 Nec maris aut terræ spatium, nec terminus ævi
Finiet imperium, sceptri moderamine justi
Quod regis, et leges mollis clementer acerbas.
7 Te super æquævos omnes regnator olympi
Diligit, et læto vultum exhilaravit olivo.
8 Unde tui mulcent populi nova gaudia mentes,
Pallia quum loculis tibi depromuntur eburnis,
Et myrrhæ passim lacrimæ, stactæque suavis
Halitus, et molles casiæ funduntur odores.
9 Ancillæ apparent genus alto è sanguine Regum
Inter honoratas promtæ ad tua jussa ministras.
At Regina thori consors tibi dextrâ adhæret,
Auro picta sinus, auro radiata capillos,

Miſit ab Eois Ophyræ quod flava caminis.
10 Tuque adeo Regina audi, et rem pectore conde;
Nec mea dicta nega placidas demittere in aures:
Jam nunc et patriam et patrem obliviſcere, jam nunc
Ex animo caros penitus depone propinquos: [gem;
11 Unum oculis ſpecta, unum animo complectere Re-
Regem oculis animoque, tuo qui pendet ab ore,
Unius et pulchris defixus vultibus hæret. [ille
Hunc dominum agnoſce, et ſupplex venerare; nec
12 Officio ſtudioque tibi concedet: et illa
Undarum regina Tyrus te murice et auro
Accumulans colet: et vicina per oppida latè
Procumbent tibi ſuppliciter gazîſque potentes,
Aut opibus clari: meritumque feretis honorem
13 Hunc populi. Pharii proles generoſa tyranni
Tota decens, tota eſt gemmiſque inſignis et auro;
Et facies cultum illuſtrat, facieque decorâ
14 Pulchrior eſt animus. Tibi, Rex, en ducitur uxor,
Dives opum, dives pictai veſtis et auri,
Virginibus comitata ſuis, de ſtirpe propinquâ;
15 Virginibus, quas pompa frequens clamore ſecundo
Inſequitur, plauſuque fremens lætæque choreæ
Cantibus auguſtam lætas deducet ad aulam.
16 Neu deſiderio nimiùm tangare tuorum,
Virgo, tibi dulcem patriſque et matris amorem
Leniet adnaſcens ſobolis generoſa propago:
Quos regere imperio terras, totumque per orbem
Adſpicies populos ſceptris frænare ſuperbos.
17 Nec tu carminibus, Regina, tacebere noſtris:
Quàque patet tellus liquido circumſona ponto,
Poſteritas te ſera canet: dumque aurea volvet
Aſtra polus, memori ſemper celebrabere famâ.

PSAL. XLVI.

1 Quum muniat nos præsidio suo,
Virtute firmet, cum gravis intonat
Procella, fortunæ periclis
Eripiat dominator orbis,
2 Nullam expavemus vim: quatiat licèt
Orbem tumultus, terraque sedibus
Convulsa, montium ruinis
Arctet aquas pelagi frementis:
3 Insana quamvis æquora sæviant,
Et vorticoso gurgite torqueant
Spumamque limumque, et procellis
Terrificis scopulos flagellent.
4 Nam civitatem, cui Deus unicè
Indulget, aris et propriam suis
Dicavit, algenti pererrans
Lympha fugax hilarat liquore.
5 Occulta ne vis, aut timor hosticus
Urbis quietem sollicitet, Deus,
Gentis suæ intentus saluti,
Prævenit auxiliis pericla.
6 Gentes tumultus concitet impias,
Et regna belli concutiat furor,
Flammis fremat cœlum coruscis,
Terrificet labefacta tellus:
7 Hac et duelli, pacis et arbiter
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, et nostræ salutis
Præsidium, Deus Abrahami.
8 Venite, adeste, et cernite non prius
Audita, mira, incognita, quæ Deus
Patravit in terris, ab ortu
Solis ad Hesperium cubile.
9 Funesta belli incendia sustulit,
Fregit cruentæ spicula lanceæ,

Contrivit arcus, et volucres
In cinerem minuit quadrigas.
10 Sedate motus mentis, ait Deus,
Measque vires noſcite, quem colet
Quocunque ſub cœlo repôſtas
Gens hominum colit orbis oras.
11 Hac et duelli, pacis et arbiter
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, et noſtræ ſalutis
Præſidium, Deus Abrahami.

PSAL. XLVII.

1 TELLURIS omnes incolæ
Deo canoros edite
Plauſus, canoris pangite
Læti Deum præconiis:
2 Deum verendum et arduum,
Maliſque formidabilem,
Qui regna faſtu turgida
Frænat potenti dexterâ:
3 Qui bellicoſa compulit
Parere nobis oppida;
Noſtrumque gentes inclytas
Armis coegit ſub jugum:
4 Hæreditatem qui ſuam
Nobis colendam credidit;
Unde Iſaci nepotibus
Æterna fulget gloria.
5 En templa ſcandit prævio
Lætum canente claſſico;
En ſcandit auctor omnium
Vulgi ſecundis plauſibus.
6 Cantate læta carmina
Deo, canora carmina
Cantate; Regi pſallite

Jucunda vestro carmina :
7 Qui sceptra rerum temperat,
Ac regna terræ dividit,
Docti modorum dulcibus
Hunc ferte in astra cantibus :
8 Qui dirigit mortalium
Res, et salubri vinculo
Legum coërcet, lucido
E siderum prætorio.
9 Ad hunc potentes gentium
Se contulere principes ;
Ultroque colla sub jugum
Rerum dedere præsides.
Nostrum Deum diis cæteris
Sublimiorem agnoscite,
Cœlum, solumque, et sidera
Suo regentem numine.

PSAL. XLVIII.

1 RECTOR beate cœlitum, cui nil viget
Simile aut secundum ; cœlitum
Beate rector, sancta jure te Sion
In astra tollit laudibus :
2 Sion opacam versa ad arcton, regia
Formosa Regis optimi ;
Sion voluptas gentium, uberis soli
Arvis beatis accubans.
3 Sensere Domini vindicis potentiam
Solymæ superba mœnia :
4 Sensere numen, quum feroces viribus
Coiere Reges, copiis
Castrisque junctis, servitutem civibus
Tuis minati et vincula.
5 Perstrinxit oculos intuentium stupor,
Et horror artus perculit :

6 Quales tremores querulus excitat dolor
Vexante partu fœminas:
7 Pavorque trepidâ ſparſit attonitos fugâ,
Euri proceſſa ut æquora
Excita ab imis penitus evertens vadis,
Trepidas carinas diſſipat.
8 Hæc facta priſcis rettulere ſeculis
Parvis parentes liberis:
Hæc nos in urbe vidimus Dei, ratis
Qui frænat orbem legibus;
Hæc urbe in illâ vidimus, cui pervigil
Deus ipſe cuſtos excubat.
9 O ſancte rerum genitor, in rebus malis
Tuam advocamus dexteram;
Tuas ad aras ſupplices advolvimur.
10 O rector orbis optime;
Tua laus per oras ultimas mundi, et tuæ
Imago fulget gloriæ
11 Et æquitatis. Te ſceleſtos verbere
Plectente juſto, geſtient
Colles Sionis: nec feret tacitum ſuum
Judæ propago gaudium.
12 Ite, et Sionem obambulate, mœnia
Spectate, turres arduas
13 Numerate, foſſam et aggerem intuemini,
Moleſque celſas ædium.
Narrate natis, poſterorum ut audiant
Et obſtupeſcant ſecula;
Solumque noſcant et colant noſtrum Deum,
Ortûſque finiſque inſcium:
14 Qui ſempiternus ſempiternâ nos ope
A fraude vique proteget.

PSAL. XLIX.

1 Audite gentes, ortus et occidens
Advertite aures, et medio dies
Quos torret axe, et qui vitreum solum
Ponti nivali finditis orbitâ.
2 Audite, sive ignotus, et infimâ
De plebe pauper, sive opibus potens,
Multâque fulges plebe clientium,
Aurique gazis ditibus incubas.
3 Fontes recludam jam sapientiæ,
Plenoque promam pectoris e penu
4 Prudentiam: jam lingua recondita
Oracla gestit carmine pandere.
5 Cur congerendis me cruciem bonis,
Famemque et acrem pauperiem timens,
Ut vita curis anxia tristibus
Me tristiorem trudat ad exitum?
6 Gemmis et auro et murice divites
Superbientes adspice, qui sibi
Gaudent beato plaudere somnio,
Tutosque fluxis credere se bonis.
7 Germanus auro non redimet suum
De morte fratrem; nec pretio Deum
Donisve flectet fata retexere,
Ut membra liquit frigida spiritus.
8, 9 Sed nec perennes interitûs moras
Dives pacisci, nec potis est putres
Ne solvat artus tempus edax: vetat
Id lege durâ fixa necessitas.
10 Mors æqua stultis et sapientibus
Intentat arcum: par manet exitus
Vitæ hos et illos: occupat improbis
Ignotus hæres parta laboribus.
11 Villæ superbæ delicias breves,
Luxuque structas regifico domos

Linquunt; ſepulchrique irremeabilis
Tenebricoſis ſub latebris jacent.
12 Quid fama duris parta laboribus
Prodeſt? inanis quid tituli decus?
Quid aura blandæ laudis, et ambitus
Nomen futuris prodere ſeculis?
Quum vani honoris ver breve floruit,
Lethale ſpirans mortis hiems, viros
Et bruta raptans interitu pari,
Oblivionis nube pari premit.
13 Hac ſtulti ierunt; hanc malè providos
Ducet nepotes error in orbitam:
14 Quos mors ſepulchri ſub ſcrobe conditos
Depaſcet, imbelles ut oves lupus.
Æterna cœli temperies pios
Manes fovebit lucis in aureæ
Splendore: qualis manè fluit nitor
Per prata vernis picta coloribus.
Stultis ſenectus robora deteret,
Pro ſumtuoſis buſtum erit ædibus:
15 At me benignus de barathri cavo
Specu remiſſum ſuſcipiet Deus.
16 Nec te cupido ſauciet æmula,
Stuporve, ſi quem videris impiâ
De plebe fluxis conſpicuum bonis,
Clarumve multâ fulgere gloriâ.
17 Quum dexteram mors illacrymabilis
Injecit, ex tam divite copiâ
Secum ſub umbras nil feret; et comes
Infida buſtum gloria deſeret.
18 Dum commeantis pectora ſpiritûs
Hauſtu caleſcunt, perfruitur bonis,
Seſeque curat molliter, et monet
Omnes eundem pergere tramitem.
19 At quum parentes ceſſerit ad ſuos,

Longùm dolebit ſtultitiam brevem,
Ad regna tractûs lucis egentia,
Quæ ſemper horror nubilus obſidet.
Rectrix honoris ni ſapientia
Acceſſerit, brutis homo beſtiis,
Nil intereſt; quos vita facit pares,
Exſpectat æquè inglorius exitus.

PSAL. L.

1 QUI frænat æquis legibus arbiter
Superba regum colla minacium,
Vocabit in jus orbem ab ortu
Solis ad Heſperium cubile.
2 Vultu verendo tum ſacer, arduâ
Pulchræ Sionis de ſpeculâ loquens
Ad gentis humanæ coactum
Concilium Deus ora ſolvet.
3 Non facta ſemper, non ſinet impia
Impunè graſſari, veniet Deus;
Flammæ vorax illum antecedet
Vis rapidis agitata ventis.
4 Teſtes vocabit, cum populo ſuo
Acturus, ignes, lumine conſcio
Qui cuncta deſpectant ab alto, et
Omniparæ ſola vaſta terræ.
5 Adeſte primùm gens mihi propria,
Gens ſancta, dicet, cui ſuper hoſtiis
Legem dedi ritè offerendis,
Perpetuum pepigique fœdus.
6 Hîc æquitatem judicis igneus
Miratus æther, juſtitiam Dei
Annunciabit: nam ſedebit,
Ne dubita, Deus ipſe judex.
7 Audi Abrahami progenies boni,
Peculiaris gens mihi: te voco,

Testem benignitatis in te
Perpetuæ, et soliti favoris.
8 Non arguam te, quod mihi victimæ
Cruore raro altaria sparseris,
Aut parcus armenti cremaris
Rara sacris holocausta flammis.
9 Non taurum egens te de stabulis peto,
10 Hircumve caulis: omne pecus meum est,
Quod montium anfractus pererrat,
Quod nemorum tegitur latebris.
11 Nec me volucris rupis in edito
Usquam recessu nidificans latet;
Non ulla picturato amictu
Ruris avis genialis hospes.
12 Quòd si esurirem, scilicet ut petam
A te necesse est, arbiter ætheris,
Terræ, fretique, et quicquid ingens
Orbis habet gremio triformi?
13 Taurine vescor carnibus, aut bibo
14 Hirci cruorem? pectore candido
Grates age, et quovis litabis
Ritè Deo sine cæde voto.
15 Tum deprehensus rebus in asperis
Securus implora: auxilium feram,
Grates ut acceptâ salute
Lætus agas, Dominumque laudes.
16 At impium sic alloquitur Deus;
Quâ fronte leges tu recitas meas?
Et ore sanctum impurus audes
Sacrilego memorare fœdus?
17 Tu legum habenis impatiens regi,
Et institutis, moribus et bonis
Juratus hostis, voce laudas,
Tecum animo mea verba rides.
18 Cum fure furti consilium cois,

Mœchis adulter te ſocium applicas:
19 Ad probra projectus, doloſâ
Perniciem meditare linguâ.
20 Cum fratre juncti vincula ſanguinis
Oris procacis non rabiem premunt:
Infamiâ germanum eodem
Dedecoras utero creatum.
21 Et arbitraris me ſimilem tui,
Quòd perpetrata hæc diſſimulaverim?
Ne crede: tecum expoſtulabo,
Ante oculos tua facta ponam.
22 Conſiderate hæc vos, quibus excidit
De mente cæcâ mentio numinis:
Ne, quum prehendam, nemo ſit qui
De manibus mihi prenſa tollat.
23 Si victimam vis magnificam mihi
Mactare, laudes canta, age gratias:
Hac itur ad certam ſalutem,
Hæc ſuperos via pandit axes.

PSAL. LI.

1 O SALUS rerum, lacrymis precantûm
Mollibus flecti facilis, rogantem
Lenis exaudi, ſcelerumque tetras
Ablue ſordes.
2 Uſque peccati lave et uſque labem,
Dum repurgatum maculis pudendis
Puriùs corpus niteat recocto
Ignibus auro.
3 Nam meam agnoſco, (pudet heu pigetque,)
Ah miſer labem: vitiique fœda
Mentis obverſans oculis imago
Semper oberrat.
4 Unus arcani es mihi teſtis; unus
Arbiter verax, temerario auſu

Improbas linguas tua judicantûm
Facta refutas.
5 Quippe jam primo scelus usque ab ortu
Hæret, infectas vitians medullas:
Deque conceptu genetricis hausi
Semina labis.
6 At tibi cordi est sine fraude veri
Simplicis candor, fideique certæ
Puritas, nullo labefacta duri
Turbinis ictu.
Hanc facis tanti, vitiis ut atris
Oblito, legum sapientiæque
Tu mihi arcanæ faciis beatum in-
dulseris haustum.
7 Ergo me hyssopi, sator alme, lustra
Frondis adspersu: maculæque cedent,
Membra candorem tibi lota vincent
Pura nivalem.
8 Si bonus lætum placidusque mittas
Nuntium, tristem mihi recreabis
Gaudio mentem: stupidos recurret
Robur in artus.
9 Ne meos lapsus oculis acutis
Semper observa, numerave labes:
Sed malæ culpæ nimium tenaces
Ablue sordes.
10 Cor mihi rectum, scelerisque purum,
O potens rerum genitor, refinge:
Spiritum firmum renova novatâ
Cordis in aulâ.
11 Neu mihi avertas faciem, tuoque
Arceas vultu procul, auferasque
Spiritum sanctum, calidâ incitatus
Rursus ab irâ.
12 Redde, speratæ solido ut salutis

Gaudio per te fruar; inquieti
Spiritu motus animi rebelles,
Principe firma.
13 Tum meo exemplo moniti ſceleſti,
Quos viâ flexit maleſuadus error,
Denuò legum, duce me, tuarum
Juſſa capeſſent.
14 Expia noxâ mihi, ſoſpitator,
Cædis infandæ caput obligatum, ut
Te canam juſtum, pariterque lapſis
Parcere largum.
15 Tu viam vocis mihi pande; mutum
Tu Deus linguæ moderare plectrum:
Tum feram latè tua magna gentes
Facta per omnes.
16 Victimæ ſi te caperent, dediſſem
Victimam: ſed te neque ſanguis hirci
Fuſus, aut ſacris holocauſta placant
Addita flammis.
17 Pœnitens fraudum ſcelerumque pectus,
Spiritus fracti, mala cor peroſum,
Hæc Deum placant: adhibe hæc, et abſque
Thure litabis.
18 Gentis humanæ bone dux, Sionem
Quo ſoles vultu facilis tuere;
Pace florentes Solymæ beatæ,
Protege turres.
19 Tum tibi votis bona mens pudicis
Sacra perſolvet; ſacer hircus ignes
Paſcet, et ſanguis vituli calentem
Imbuet aram.

PSAL. LII.

1 QUID gloriaris impie
Tyranne pravis artibus?

Innoxiis clementia
Divina ſemper excubat.
2 Tua lingua ſemper fraudibus
Intenta comminiſcitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior novaculâ.
3, 4 Te prava rectis plùs juvant,
Plùs falſa veris recreant;
Doliſque peſtilentibus
Libenter aurem commodas.
5 Ergo Deus te conteret,
Hominumque contubernio
Eliminabit, ac domum
Evertet omnem funditùs.
6 Juſtus videbit, et gravem
Dei pavebit dexteram;
Vanâque dignos exitus
Ridebit impotentiâ.
7 En ille gazis, inquiet,
Maliſque fidens artibus,
Securus ille numinis,
Divinæ opis nil indigens.
8 Ego, ceu virens olivula,
Domini in agello conſita,
Florebo, ſpe fretus bonâ
Cœleſtis indulgentiæ.
9 Te ſemper in cœtu pio
Fraudis ſceleſtæ vindicem
Canam; et tuæ clementiæ
Spe dura cuncta perferam.

PSAL. LIII.

1 OPINIONUM fœda mentem toxico,
Corpuſque ſcelerum ſordibus
Contaminata turba, vela dum cupit

Suo furori obtendere,
Ferri ac referri ſortis arbitrio omnia
Humana comminiſcitur.
Ergo exſoluta numinis formidine,
Dat fræna turpitudini;
Sceleſta, fœda, abominanda excogitat,
Excogitata perpetrat.
2 Ex arce celsâ ſiderum deflexerat
Dominus in orbem lumina,
Si quem videret fortè non penitùs malis
Corruptum opinionibus,
Qui mentis oculis omnium fideliter
Rerum parentem quæreret.
3 Erroris omnes nubili fallacibus
Fraus illigârat caſſibus:
Se cuncti eiſdem polluêre ſordibus,
Nec recta cuiquam curæ erant.
4 Ergo ille mitis, ille munificus parens,
Irâ incitatus aſperâ,
Gens, inquit, iſta plena ſcelerum ac ſordium,
Crudelis animo, et impia,
Quæ panis inſtar devorat plebem meam,
Ecquando cognoſcet Deum?
Ecquando mentis lumine in periculis
Agnoſcet orbis arbitrum?
5 Certè timebit non timenda, et conſcius
Vexabit horror pectora:
Nam Dominus oſſa conteretque, et hoſtium
Auſus retundet impios.
Vultum pudoris turpibus ſparget notis:
Turbabit animum infamiâ.
6 En unquam Eoo lucifer ſalutifer
Ab axe promet hunc diem?
Ab arce Dominus quum Sionis arduâ
Speratam opem feret ſuis,

Patriæque vinclis liberos hoſtilibus
Reddet nepotes Iſaci;
Electa laudes illius gens ut canat
Perfuſa vero gaudio.

PSAL. LIV.

1 RERUM parens me protege,
Et ſævo ab hoſte libera;
Nomen boni ut colant tuum,
Et vim paveſcant impii.
2 Audi benignus ſupplicem,
Nec durus aurem queſtibus
3 Occlude: vitæ nam meæ
Crudelis hoſtis imminet.
Infeſtus hoſtis imminet
Vitæ meæ: nec vindicem
Dei potentis dexteram
Sibi imminentem reſpicit.
4 Rerum ſed æquus arbiter
Opem feret; periculis
Me liberatum fulciet,
Et ſoſpitem tuebitur.
5 Suis peribit artibus
Sceleſta fraus, et incident
In ipſa cæci retia,
Quæ clam mihi tetenderant.
6 Liber periclo, victimis
Te munerabor; te canam
Patrem, bonis placabilem,
Maliſque formidabilem:
7 Qui libero moleſtiis
Mihi dediſti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PSAL. LV.

1 COELITUM rector bone, mitis aurem
Admove in rebus trepidis vocanti,
Neu meos vultu tetrico ſeverus
Deſpice queſtus.

2, 3 Adſpice attentus mihi quo tumultu
Æſtuet pectus; gemitu dolores
Quo fremant, dum vis mihi frauſque ſævi
Imminet hoſtis.

Imminet ſævus capiti tyrannus,
Et meæ famæ meditatur atrox
Crimen, et ſecum furit impotenti
Turbidus irâ.

4, 5 Cor micat, nervis trepidant ſolutis
Oſſium nexus, animus labaſcit,
Semper et pallens oculis oberrat
Mortis imago.

6 Ergo ſic mecum loquor: O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me levet pennâ, nemorum et remotis
Siſtat in antris!

7, 8 Ut procul curâ trepidâ metuque
Montium ſolos habitem receſſus,
Ocior ventis ferar et coruſci
Fulminis alis.

9 O Deus linguas malè perde pravas,
Illitas linguas gelido veneno:
Quæ dolis, probris, rabidiſque vexant
Litibus urbem.

10 Sive lux fundat radios micantes,
Sive nox fundat tenebras opacas,
Excubant muris maledicta, vicis
Omnibus errant.

11 Vis, furor, fraudes, ſcelerum libido
Obſidet cunctos aditus viarum,

Et fames auri miseram trucidans
Fœnore plebem.
12 Si palam sævos inimicus enses
Stringeret, si clam laqueos pararet,
Dente si famam peteret maligno,
Æquior essem:
13, 14 Tu mihi insultas comes et sodalis,
Testis arcani taciturni, et auctor
Consili, sacræ totiesque junctus
Fœdere mensæ.
15 Gentis humanæ moderator, orbem
Qui salutari regis æquitate,
Fraudis auctores scelerumque vivos
Obrue terrâ.
16, 17 At mihi attentam dabis æquus aurem,
Sive lux promat radios ab undis,
Sive lux condat radios sub undis
Vespere sero.
18 Inter hostiles dabis ut tumultus
Tutus evadam: mihi nam superbis
Viribus fretus numeroque sævus
Imminet hostis.
19 O potens rerum, sine fine pœnis
Tu premes justis scelus impiorum,
Arrogans pectus quibus obstinatâ
Intumet irâ.
20 Pace qui fictâ simulant amicæ
Mentis affectus, animoque virus
Occulunt, prisco neque facta curant
Fœdera ritu:
21 Lacteus blando fluit ore rivus;
Bella cor spirat fera, suaviorque
Balsamo sermo secat instar ensis
Vulnere cæco.
22 Tu tui curam Domino relinque,

Is tuos greſſus reget, is dolores
Leniet, juſtumque ope ſublevabit
Rebus in arctis.
23 Impio, fallaci, avidoque cædis,
Fila mors rumpet viridi in juventâ:
Me tui, rector bone, ſpes favoris
Certa fovebit.

PSAL. LVI.

1 ORBIS creator me bonus adſpice,
Injurioſo quem pede proruțum
Hoſtiſque conculcat, premitque
Aſſiduis agitans periclis.
2 Conculcat hoſtis me numero ferox,
Et inſolenti ſævitiâ premit:
Nec liberas luces laborum,
Nec vacuas ſinit ire noctes.
3 Seu luce terror ſollicitus mihi,
Seu nocte circumſtat, pater optime,
Spes rebus in duris mihi una,
Et columen ſuperas ſalutis.
4 Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nec metuam dolos
Mortalium cæcos, minaſque
Terrificas, et aperta bella.
5 Calumniantur quæ loquor omnia,
Pravâque carpunt facta libidine:
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.
6 Cœtuſque cogunt, et capiti meo,
Quâ fraude, quâ vi, jugiter imminent:
Veſtigia obſervant, nec horam
Inſidiis vacuam relinquunt.
7 Impunè tantam nequitiam ferent?
Pravique fructum conſilii legent?

O arbiter mundi, nec illos
Præcipites agis in ruinam?
8 Meos labores tu numeras fugæ;
Urnâ repôstas tu lacrymas meas
Servas; apud te certa conſtat
Uſque mei ratio doloris.
9 Aurem vocanti tu facilem mihi
Das, atque inanes ſpes facis hoſtium:
Et ſigna non obſcura amici
Das animi, et ſtabilis favoris.
10, 11 Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nil metuam doles
Mortalium enſes, minaſque
Terrificas, et aperta bella.
12 Te ſemper ergo carmine patrio
Laudabo, vitæ præſidium meæ:
Ex hoſtium ferro doliſque
Incolumis tibi vota reddam.
13 Te liberatus vindice, te meum
Firmante greſſum, ne titubent pedes,
Dum ſpiritus fovebit artus,
Juſſa ſequar tua, rector orbis.

PSAL. LVII.

1 SANCTE parens miſerere animæ pereuntis, et om-
In te ſalutis quæ locavit ſpem ſuæ: [nem
Meque tuis alis tectum defende, procellæ
Dum ſævientis impetus deferveat.
2 Te voco, te, (ſolùm in rebus quod reſtat egenis,)
Appello, ſupplex et tuam imploro fidem:
Te voco, qui cumulata mihi promiſſa refundes,
Et cœpta duces proſperos ad exitus:
3 Qui mihi ſubſidium è cœlo præbebis, et hoſtis
Jamjam imminentis liberabis faucibus:
Qui dabis auxilium ex adyto ſublimis Olympi,

Memorque fidei et priſtinæ clementiæ.
4 Inter enim ſævos habito feritate leones :
Flammam vomentes verſor inter belluas,
Lingua quibus ſævo proſcindit acutiùs enſe,
Dentes ſagittis, lanceæque cuſpide.
5 O Deus auguſtum celſo caput exſere cœlo :
Oſtende terris gloriæ jubar tuæ.
6 Explicuere meis pedibus ſua retia : terræ
Me ſævus hoſtis penitus afflictum premit,
Et ſcrobibus foſſis iter obſedere : ſed ipſi
Mihi paratas in ſcrobes cæci ruent.
7 Mens invicta malis, animi vigor integer, orbis
Te voce rector, te celebrabit lyrâ.
8 Eia age depoſitis mens expergiſcere curis,
Et tu canora barbitos cum nabliis.
Ociùs auroræ quàm lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm volucrum exſuſcitet ;
9 Te, pater alme, canam : populos tua facta per om-
Quàcunque tellus panditur, vates feram. [nes,
10 Nam tua ſiderei bonitas faſtigia cœli,
Fideſque tractus nubium ſupervolat.
11 O Deus auguſtum nitido caput exſere cœlo,
Oſtende terris gloriæ jubar tuæ.

PSAL. LVIII.

1 Qui jura celſo de folio datis,
Qui fræna legum flectitis, en erit
De plebis ut cauſſis egens
Judicio ſtatuatis æquo ?
2 Quin mente pravâ nequitiam et dolos
Verſant, ſub umbrâ juſtitiæ tegunt
Injuriam : factis honeſti
Objiciunt ſpeciem pudendis.
3 Maternâ ab alvo flagitii viam
Senſim ſequuntur : perque ſuos gradus

Obliqua ſectandi libido
Cum teneris adoleſcit annis.
4, 5 Linguâ venenum peſtiferâ gerunt:
Aureſque claudunt conſiliis; velut
Obturat aures callida aſpis,
Quæ magicos metuit ſuſurros.
6 Confringe malas, ô Deus; impudens
Os comminutis contere dentibus;
Et rictibus ſævis hiantes
Hos inhibe catulos leonum.
7 Emiſſa fractâ cuſpide ſpicula
Intercidant, nec vulnera perferant:
Ipſique vaneſcant repentè,
Per bibulas velut unda arenas.
8 Senſim liqueſcant, tardigradus velut
Limax: acerbo funere deſerant
Vitale lumen, more fœtûs
Ante ſuum pereuntis ortum.
9 Florentis ævi in limine, turbinis
Vis atra tollat progeniem, priùs
Quàm ſurculus ſpinas tenellus
Exſerat, et ſtimulis acutis,
Fœcundâ latè brachia porrigat.
10 Juſtique pœnæ vindicis exitum
Læti videbunt, impiique
Sub pedibus fluvium cruoris.
11 Vitæ bene actæ gens hominum ſciet
Manere juſtos præmia: at impios
Manere pœnas, arbitrumque
Eſſe Deum ſciet orbis æquum.

PSAL. LIX.

1 AB hoſtis inclementiâ
Me rector orbis aſſere:
Defende vim crudeliter

Me semper oppugnantium.
2 Ab improbis me protege
Lætis cruore innoxio,
3, 4 Meæ saluti per dolum
Qui cæca tendunt retia:
Ultrò immerentis in caput
Consilia cuncta conferunt:
Exsurge, teque pessimis
Fer obviam conatibus.
5 O arbiter mortalium,
Et agminum cœlestium,
Favore semper qui pios
Peculiari amplecteris,
Exsurge, pœnis impias
Compesce gentes: perfidis
Neu parce, qui sibi favent
Nefanda quum patraverint.
6 A sole Eoo ad Hesperum
Perambulabunt compita,
7 Et instar oblatrantium
Canum feroces obstrepent.
Nihil nisi merum crepant
Ferrum, cruorem, vulnera:
Et quæ loquuntur propalam,
Clam posse rentur obrui.
8 Meæ salutis tu Deus
Tutela præsens, irritas
Ridebis iras, et tuâ
Me dexterâ tueberis.
9 Tu robur es meum, meæ
Vires, et arx fiduciæ:
Ergo quieto pectore
Exspecto spe tui auxili.
10 Discrimina imminentia
Ope antevertes: et malis

Fractâ hoſtium ſuperbiâ,
Læto fruar ſpectaculo.
11 Ne prorſus impios tamen
Unâ ruinâ elimina,
Obliviofo ne pii
Torpore recta negligant;
Sed error illos diſſipet
Vagos per orbis ultimas
Oras: tuâque dexterâ
Semen piorum protege.
12, 13 Ob oris arrogantiam,
Viruſque linguæ noxium,
Mendacia et perjuria,
Conſume ſemen impium:
Evelle ſtirpe ab ultimâ
Juſti furoris impetu,
Ut nôrit orbis ultimus
Deum bonorum vindicem.
14 A ſole Eoo ad Heſperum
Perambulabunt compita,
Et inſtar oblatrantium
Canum procaces obſtrepent.
15 Paſſim vagati, pauperem
Victum ut parent, ſub veſperum
Serum petant cubilia,
Victûs egentes pauperis.
16 Ego interim Deum canam,
Fortem, bonumque in aſperis
Rebus ſuorum vindicem,
Fidumque propugnaculum.
17 Deum canam, qui robore
Me fulcit, auget viribus,
Benignitate ſublevat,
Tuetur arx ut ænea.

PSAL. LX.

1 SANCTE parens, nostris vitiis offensus, abactos
Pressosque duris dissipâsti nos malis:
Placatus mitisque veni, jamque immemor iræ
Salutis auctor ad tuos revertere.
2 Omnis ager rimis te concutiente dehiscit:
Committe rimas, refice quassatum solum.
3 Dura tuæ genti spectacula ferre dedisti
Inebriatæ poculo formidinis:
4 At trepidos tandemque animi miseratus egenos,
Signum salutis efferes: qui te colunt,
Veridicis freti oraclis, formidine mersum
Erigere rursus audeant ut verticem:
5 Eripiasque tuos gelidi formidine lethi
Præsens, et opifer invocantes audias.
6 Audiit, ex adytoque Deus flammantis Olympi
Vocem rependit gaudii prænuntiam.
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
Vallem Sucothi metiar decempedâ.
7 Nonne mihi parent Jacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arva, vel vomere secat?
8 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, et Palæstinas domos.
9 Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces?
Muros Idumes divitis quis diruet?
10 Quis? nisi tu nostræ gentis, Deus unice, tutor,
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis pravis; nec in arma ruentes
Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
11 Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in arctis:
Humana fallax credulos spes decipit.
12 Te duce, victrici decorati tempora lauro,
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. LXI.

1 Audi vocantem me bonus, et meis
Intentus aurem da precibus, Deus.
2 Projectus oris orbis in ultimis,
Ad te recurram rebus in asperis.
Me siste rupis culmine in arduo.
3 Procul periclis: semper enim tui
Spe fretus, hostis tutus ab impetu,
Munitus ut arcis præsidio fui.
4 Tentorio fac semper ut in tuo
Degam, sub alis protegar et tuis:
5 Qui lenis aurem das precibus meis,
Qui vota lætum ducis ad exitum.
Frænare sceptris te metuentium
6 Hæreditatem das mihi: regiæ
Tu longa vitæ tempora porrigens
Nectes peractis secula seculis.
7 Securus ut te perpetuò colat
Rex, liberalem porrige dexteram
Fortunâ in omni: quâque soles fide
Fac ut fruatur pollicitis tuis.
8 Ac tum periclis liber ab asperis,
Te voce, dulci te citharâ canam,
Pacti tenacem, et munificum tuis;
Et vota ad aras perpetuò feram.

PSAL. LXII.

1 Mens acquiescit unicè mea in Deo:
2 Hinc spes salutis, arduis
In rebus arx hæc: tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum.
3 Quousque tectis fraudibus subvertere
Innoxium tentabitis?
Pœnas daturi mox et ipsi, improvidi
Jamjam imminentis exitûs,

Proni in-ruinam incumbitis, ceu mœnia
Saxis solutis putria:
4 Et interim omnes corporisque et ingeni
Vires eò contenditis:
Vobis placetis fabulis vanis, gradu
Turbetis impii ut pium.
Clam devovetis corde tacito, propalam
Laudatis ore subdolo.
5 At tu acquiesce mens mea in Deo tamen:
6 Hinc spes salutis, arduis
In rebus arx hæc; tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum.
7 Spes inde vitæ et gloriæ pendet meæ,
Et roboris fiducia.
8 Quocunque cœli gens colis sub sidere,
Huic crede rem, sobolem, domum;
Omnes ad illum mentis ægritudines,
Et læta defer et refer:
Semperque præsens numen ejus omnibus
Adesse cœptis senties.
9 Ventosa regum et principum potentia
Est vanitate vanior,
Adeoque fumo levior: ut si principum
Hac lance vires omnium,
Inanitatem hac colloces, cunctis simul
Inanitas præponderet.
10 Ne firma spera parta per vim; ne nimis
Confide stultis viribus.
Opes abundant affluenter? ne bonis
Da rebus animum credulum.
11, 12 Semel est professus, nec semel tantùm Deum
Id profitentem audivimus,
Se posse solum cuncta, se solum bonum,
Et arbitrum rerum unicum;

Bonis benignum semper et placabilem,
Malisque formidabilem.

PSAL. LXIII.

1 Deus, salutis auctor et custos meæ,
Te veneror roseus quum fugat astra dies.
Te mens anhelat, membra sitiunt languida,
Terra velut pluvias arida quærit aquas.
2 Quamvis arenas aridas æstu colam,
Præsentem Dominum mens videt usque meum;
Non aliter adyta arcana quàm si conspicer
Numinis adservant quæ monumenta tui.
3 Nec dulcis æquè est vita quàm benignitas,
Quâ vitam munis prosequerisque meam.
Ergo remotis, dissitus quamvis locis,
Præsidio tutus te celebrabo tuo:
4 Tui sonabunt nominis præconia,
Quæ dederis vitæ tempora cunque meæ.
5 Nec victus æquè recreat corpus, tuo
Excitat ut mentem laus celebrata meam.
6 Tu nocte carmen, manè tu carmen mihi es:
7 Tu trepido præsens fers mihi semper opem.
Securus alis conquiesco sub tuis;
Teque procul curis et tua facta canam.
8 Te quærit animus, te colit, te deperit:
Tu validâ fulcis me, pater alme, manu.
9 At qui laborant per nefas me perdere,
Consiliis pravis digna ruina premet.
10 Ferro profundent spiritum nefarium;
Membra dabunt avidis dilanianda lupis.
11 Rex lætus autem vindicem agnoscet Deum,
Et quicunque Dei numina ritè colunt:
Metu stupentes conticescent impii,
Spe stolidâ fluxis qui tumuere bonis.

PSAL. LXIV.

1 AUDI, ſancte parens, non tetricus preces
Te poſcentis opem rebus in aſperis:
Et fallacis ab hoſtis
Vitam fraudibus eripe.
2 Pravorum tacitis factio me dolis
Oppugnat; trucibus conſiliis fremunt,
Conſpirantque ſceleſti;
Tu me dux bonus eripe.
3 Linguas ceu gladios exacuunt ſuas:
Oris peſtiferi verba nefaria
Intentant, medicata
Tanquam ſpicula toxico;
4 Ut rectos animi ex inſidiis petant;
Et ſecuri avidâ mente coquunt nefas:
Nec quenquam malefacti
Formidant fore vindicem.
5 Deſignant animis horrificum ſcelus,
Et ſævo laqueos conſilio parant:
Inter ſeque loquuntur,
Nemo conſcius hæc ſciet.
6 Cor, mens, ingenium, conſilium, labor,
Huc tendunt, facies ut ſcelerum novas
Et fraudum meditentur:
Hoc unum ſtudium fuit.
7 Aſt illos ſubiti cuſpide ſpiculi
Incautos feriet magna Dei manus,
Et lethalia certâ
Figet vulnera dexterâ.
8 Spectantes gelidus corripiet timor,
Auctori exitium quum videant ſuæ
Dirum immittere linguæ
Viroſæ mala toxica.
9 Gens humana tuæ robora dexteræ
Agnoſcet, meritis laudibus efferet;

Et mirabitur altæ
Lumen perſpicientiæ.
10 Juſti ſpes animos eriget, et Dei
Tutus præſidio lætitiâ fremet :
Et gaudentia corda
Vero ſimplice geſtient.

PSAL. LXV.

1 TE manent laudes, Deus, in Sione :
Hìc tibi caſtis operata ſacris
Vota gens ſolvet tua, victimiſque
Imbuet aras.
2 Quique tam præſens tibi ſupplicantûm
Exitus votis tribuas ſecundos,
Te petent gentes ſub utroque mundi
Axe jacentes.
3 Noſtra nunc juſtis ſcelerata facta
Nos premunt pœnis : facilis querelis
Tu tamen flecti, mala ſervitutis
Vincula franges.
4 O quater pluſquam quater ô beatos,
Quos leges, lectos facies amicos :
Ut colant puri tibi dedicati
Atria templi.
Illa lux felix, cumulata cunctis
Lux bonis, pectus ſatiabit ægrum
Gaudio, quæ nos reduces ſacratâ
Siſtet in æde.
5 Annues noſtris facilis querelis,
Finium terræ Deus ultimorum
Spes, et extremas maris ambientis
Gurgite terras.
Tum ſtupor mentes quatiet tuentûm,
O Deus noſtræ columen ſalutis,
Te malis durum, miſeris benignum,

Omnibus æquum.
6 Tu potens rerum, validiſque pollens
Viribus, firmas ſtabili catenâ
Montium tractus, jugaque inquietis
Tunſa procellis.
7 Tu maris nigris agitata ventis
Terga componis: cohibes rebelles
Gentium motus, placidâque mutas
Pace tumultus.
8 Ultimi rerum tua ſigna nôrunt
Et pavent fines, quoties coruſcis
Turgidum flammis fremuit ſonoro
Murmure cœlum.
Quique Phœbæos habitant ad ortus,
Et quibus ſerâ face Phœbus undas
Tingit, auctorem te hilares fatentur
Lucis et umbræ.
9 Tu ſolum terræ ſitientis imbrem
Lætus inviſis, gravidæque nubis
De ſinu fundis genitale pigros
Semen in agros.
Alveus pleno tibi ſemper amne
Turgidus lætâ novat arva fruge,
Floribus campos, nemorum virentes
Fronde receſſus.
10 Rore tu leni ſola contumacis
Maceras terræ, ſubigiſque glebas;
Ebrios ſulcos viridante amictu
Meſſis inumbras.
11, 12, 13 Quà feres greſſus, renovabis annum
Fertilem frugum; vegetanſque fœtus
Per cavas valles riguoſque ſaltus
Impluet humor.
Geſtiet pauper tuguri colonus,
Lacte diſtentas comitans capellas;

Mugient colles, et amica fessis
Silva juvencis.
Spes aratoris cupidas fovebit
Fluctuans latis seges alma campis:
Ut canat festâ tibi feriatus
Carmen in umbrâ.

PSAL. LXVI.

1 INCOLÆ terrarum, ab ortu
Solis ultimum ad cubile,
Eia Domino psallite.
2 Eia Domino jubilate;
Nomen ejus, numen ejus
Ferte in astra laudibus.
3 Dicite illi; Rector orbis
Sancte, quàm stupenda rerum
Est tuarum gloria!
Quanta virtus, quâ protervos,
Mente fractâ, cogis hostes
Supplices procumbere!
4 Te parentem læta honoret,
Te potentem prona adoret
Tota rerum machina.
Voce blandâ te canamus,
Barbito dulci sonemus,
Carminumque cantibus.
5 Eia adeste, facta cunctis
Cernite admiranda seclis:
Acriterque expendite
Facta providi parentis,
Facta Domini consulentis
Arte mirâ servulis.
6 Vertit æquor æstuosum
Aridæ in campos arenæ:
Fluminis per alveum

Agmen ire gratulantûm,
Ceu per arva ficca, fecit,
Stante fluctu languido.
7 Frænat unus orbem habenis
Sempiternis: intuetur
Et pios et impios.
Nec finit sibi rebelles,
Viribus fretos superbis,
Improbis votis frui.
8 Laus Deo nostro per omnes
Orbis oras: omnis unum
Laudet illum natio.
9 Morte liberavit unus
Nos propinquâ: fulcit unus
Liberos firmo gradu.
10 Igne ut aurum, examinâsti
11 Nos periclis: illigâsti
Hostium nos cassibus.
12 Vincla lumbis, fræna malis
Sub tyrannis induisti
Impotentis imperî:
Sed per ignes, sed per undas,
Divitis tamen dedisti
Uber agri exercitis.
13 Ergo supplex introibo
Templa, victimasque cædam;
Vota supplex offeram,
14 Vota duris in periclis
15 Nuncupata; pinguis agnus,
Cornigerque agni parens,
Bos et hircus sanguine aras
Imbuent: nec thura deerunt
De Sabæo stipite.
16 Dum Dei benignitatem
Explico in me, cuncti adeste

Qui Deum veremini.
17 Audiit statim vocantem:
Nos vocantes audientem
Prosequamur laudibus.
18 Conscios sceleris nefandi
Supplicantes rector orbis
Aure surdâ respuit:
19 At mihi lenis bonusque
Supplicanti semper aurem
Non severam commodat.
20 Gratias ago parenti
Optimo, qui se roganti
Asperum non præbuit:
Qui suâ benignitate
Destitutum non reliquit
Rebus unquam in asperis.

PSAL. LXVII.

1 ARBITER mundi, placidus bonusque
Parce delictis, solito et favore
Terra fac lætis segetem pecusque
Nutriat arvis:
2 Nota per terras bonitas ut omnes
Sit tua, et nostræ studium salutis,
Mente quos curas patriâ, tegisque
Rebus in arctis.
3 Ut tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras, bonitatis usque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.
4 Omnis exsultet locus, omnis ætas
Gestiat plausu et fremitu secundo,
Res quod humanas modereris æqui
Juris habenis.
5 Ut tuas laudes populi per omnes

Prædicent terras, bonitatis usque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.
6 Si tuæ genti faveas benignus,
Conditor mundi bone, messis agros
Vestiet, vites oleæque colles,
Gramina campos.
7 Si tuæ genti faveas benignus,
Conditor mundi bone, te pavebunt
Et colent gentes sub utroque mundi
Axe jacentes.

PSAL. LXVIII.

1 O QUI perpetuis orbem moderaris habenis,
Placidos bonus exsere vultus;
Impietasque exosa tuas, pater optime, leges,
Tremefacta repentè facesset,
2 Ut levis in tenues fumi vapor effugit auras,
Ut sera liquescit ab igni.
3, 4 At lætis pia turba animis sua gaudia plausu
Testabitur, et tibi, rerum
Sancte parens, pæana canet, qui lucida cœli
Veheris super astra, nec ævi
Inclusus spatiis, æternis legibus orbem
Æternus et ipse gubernas.
5 Te canimus læti, et lætos renovamus honores,
Qui celsi è vertice mundi
Respicis humanas curas; et patribus orbos
Pueros, viduasque maritis
6 Prosequeris patrio affectu: qui prole beatâ
Steriles solare hymenæos;
Compedibus vinctos solvis; populi arva rebellis
Bibulis obducis arenis.
7 Isacidæ Nilo quum, te ductore, relicto,
Arabum per inhospita saxa

8 Errarent, tremuere ſoli penetralia: cœlum
Maduit ſudoris anheli
Imbribus: à vultu Domini conterrita duræ
Tremuere cacumina Sinæ.
9 Arva ſibi ſelecta bonus rigat imbre benigno;
Et quum labefacta fatiſcunt,
10 Confirmat, recreatque afflicta: ſuoque fruenda
Dat habere gregi: nec egenam
11 Temporibus duris virtutem deſerit. Arma
Trepidâ formidine belli [phum
Quum quatient animos, lætum celebrare trium-
Teneris dabit ille puellis:
12 Sufficietque ſuas in laudes carmina: reges
Numeroſo milite freti [fruetur
Terga dabunt, latebraſque petent: ſpoliiſque
Imbellis turba relictis.
13 Veſtra licèt ſomno ſternantur corpora nigræ
Inter fuliginis ollas,
Illa tamen vincent nitidam candore columbam
Rutilæ cervicis honore,
Quæ nunc argentum nitidum, nunc lumina blandùm
Radiantis provocat auri.
14 Quum Deus omnipotens traducêret agmina regum
Longo ſpectanda triumpho,
Squalida quæ luctu et tenebris Solyma ante jaçebat,
Niveâ tum luce refulſit,
Ceu nive vicinos inter candentia colles
Salmonis culmina fulgent.
15, 16 Uſque ſibi Baſan placeat, jactetque ſuperbus
Faſtigia proxima cœlo:
Ne tamen herbiferos ſaltus, ne paſcua ſacro
Auſit conferre Sioni:
Quam propriam pater omnipotens in ſecula ſe-
Legit, lectamque tuetur: [dem
17 Ille pater quem cœlituum tot millia currum,

Equitum tot millia ſtipant.
Sive ille excelſæ vehitur per culmina Sinæ,
Sua ſeu ſacraria viſit ;
18 Seu ſcelerum vindex celebri petit aſtra triumpho,
Captivaque colla catenis
Vincta trahit : victæ paſſim donaria gentes
Cumulant : paullo ante rebelles,
Poplite nunc flexo venerantur templa Sionis.
19 Igitur celebramus honores
Jure tuos, nullam nobis qui munere lucem
20 Vacuam ſinis ire : ſalutis
Unica ſpes noſtræ : nempe unus fræna gubernas
Vitæ, irremeabilis Orci
Unus clauſtra tenes, et nutum fata ſequuntur.
21 Inimicos vulnere certo
Tu figis, longâ ſcelerum tu ſorde ſepultis
Lethali tempora plagâ
22 Dividis. At caros ſic conſolaris amicos,
Extremo à littore ponti
Vos ego crudeli incolumes ex hoſte reducam,
Rubri ceu trans freta ductos
Æquoris à ſævo incolumes ſervavimus Ogo.
23 Cæſorum in ſanguine regum
Tingent crura : canes hoſtilia vulnera lambent.
24 Lætæ ſpectacula pompæ
Adſpicient, pater alme : tuo, pater alme, trium-
Plaudent tua templa petentes. [pho
25 Antiebunt qui voce canant, qui cymbala pulſent,
Citharæ tuba juncta, tubæque
Tibia, quæque tuas celebrent, fortiſſime, laudes,
Doctæ pulſare puellæ
26 Tympana : te populi cœtu fremituque ſecundo
Et plauſu ad ſidera tollent :
Iſacidæque tuas in laudes ora reſolvent :
27 Juvenis de ſtirpe creatus

Benjamini, Judæque aderit generosa propago.
Neque clarus Zabulo deerit,
28 Nephthalidæque duces. Nam tu tua jussa secutis
Viresque animosque ministras;
Claraque victrici das tempora cingere lauro.
29 Solymæ victoria præpes
Ex adytis volat. Ergo ferent tibi munera reges,
Atque ad tua templa ferentes
30 Munera, te super astra ferent. Tu freta sagittis
Lethalibus agmina fundis;
Tu fortesque domas dextras, animosque rebelles:
Humiles tibi pendere cogis
Vectigal fractosque duces, avidique cruoris
Vindex populi agmina perdis.
31 Quique bibunt Nilum, quà mergitur æquoris undis,
Quique ipso fontis in ortu,
Accurrent, pacemque petent, opulenta ferentes
Tibi munera supplice dextrâ.
32, 33 Regna hominum celebrate Deum: datè car-
Qui templa gubernat Olympi [mina Regi,
Æterna æternus: cujus mortalia cuncta
Vocem tremefacta pavescunt.
34 Hunc fortem celebrate, unique accepta referte
Benè gesti prospera belli:
Cujus in Isacidis resplendet gloria, cujus
Testantur robora nubes:
35 Cujus ab arcano templo venerabilis horror
Stupefacta in pectora manat.
Isacidûm Deus ille, Deus qui robore nervos,
Animosque vigore suorum
Implet: ei laudes Jacobi dicite proles:
Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX.

1 SANCTE parens fer opem lasso: torrentibus undis
Penè obruerunt me malorum flumina.
2 Pes nequit in molli vestigia figere limo:
Pronumque inundans vertici fluctus rapit.
3 Dum clamo, arentes urit sitis arida fauces:
Spectando lassa torpuere lumina.
4 Me vexant odiisque premunt immanibus hostes,
Plures inumbrant quàm capilli tempora.
Inque diês crescunt numero: et, ceu rapta repen-
Bene parta per vim cogor illis reddere. [dam,
5 Simplicitas tibi nota mea est, bone conditor orbis,
Meæque testis semper innocentiæ es.
6 Fac, pater alme, bonis ne sint mea damna pudori,
Dum te colentes clade cernunt opprimi.
7 Te propter maledicta tuli et ludibria vulgi:
Te propter ora turpis infecit pudor.
8 Me vitant fratres, et eâdem è matre creati
Me ceu scelestum abominantur filii.
9 Uror, et ira coquit penitus præcordia, leges
Tuosque ritus impii quum negligunt.
In tua quæ jactant probra et convicia sacra,
In me recurrunt, corque vulnerant meum.
10 Si fleo jejunus, si macero pectora curis,
Rident, probrisque prosequuntur lacrimas.
11 Si tegor incultos saccis squalentibus artus,
Fio repentè fabula et ludibrium.
12 Me salibus petit è portæ statione senectus:
Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
13 Interea curis, genitor, confectus acerbis,
Ad te recurro: tu benignus respice.
O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
In rebus arctis da salutarem manum.
14 Erige penè luto absorptum: da figere gressum:
Crudelis hostis me eripe impotentiæ.

15 Neu rapiat torrentis aquæ violentia, neu me
Mergatve gurges, aut vorago abſorbeat.
16 Sancte parens, nullos cujus clementia fines
Novit, vocantem et deſtitutum reſpice.
17 Ne faciem ſervo avertas, qui rebus egenis
Supplex opem orat: ſubitò miſerum ſubleva.
18 Mitis ades: ſerva hanc animam, ut pudor obruat
Qui ceu relictum me enecant conviciis. [hoſtes,
19 Tu teſtis mihi probri ignominiæque ſuperbæ:
Tu teſtis hoſtes quàm proterve illuſerint.
20 Cor dolor urebat; ſocius mihi nemo doloris,
Nemo dolorem qui levaret anxium.
21 Dulcia felle mihi tingebant fercula amaro:
Pro vino aceti porrigebant pocula.
22 Ergo victum illis vitient aconita viciſſim;
Mœrorque læta obnubilet convivia.
Unde ſibi placidæ promittunt otia pacis,
Hinc ſemen illis pullulet diſcordiæ.
23 Caligent oculi, et nutent veſtigia: vires
24 Elumbe corpus deſerant. Iram tuam
Sic meritos effunde ſuper: tuus hauriat illos
25 Furor: colonis tecta vidua mœreant:
Qui deſerta habitet tentoria nemo ſuperſit,
26 Quia perſequuntur dexterâ afflictos tuâ.
Afflictos miſeroſque procaciter inſultantes,
Verbis acerbant vulnera atque injuriis.
27 Tu ſine peccatis cumulent peccata, nec unquam
Dulcem æquitatis ſentiant fructum tuæ.
28 Impia de tabulis viventûm nomina dele:
Tuos nec inter hos recenſe filios.
29 Me tenuem afflictumque tuâ, pater optime, dextrâ
Erige, locoque ſiſte tutum in arduo.
30 Hìc ego carminibus rerum ſuper aſtra parentem
Tollam, et celebri gratias in cœtu agam.
31 Gratius hoc illi eſt, quàm ſi cadat hoſtia ad aram

Vitulus tenellus jam coniſcans cornibus.
32 Adſpicient mites, et pectore gaudia volvent,
Deum colentûm læta corda geſtient.
33 Audit enim Dominus tenues, nec deſpicit ægros
Ob nomen ejus vinculis coërcitos, [ther,
34 Unum igitur tellus colat hunc, et pontus, et æ-
Et quicquid æther, terra, pontus continet:
35 Qui facit incolumem pulchram florere Sionem,
Urbeſque Judæ mœnibus cingit novis;
Metiturque ſuis rura ante inculta colonis,
Tenenda blandis quæ relinquant liberis:
36 Quæ placidâ teneat ſeries in pace nepotum,
Quicunque Domini nomen et numen colunt.

PSAL. LXX.

1 O Deus, præſens ades, et periclis
Me præſentibus eripe:
O Deus, duros propera labores
Confeſtim auxilio ut leves.
2 Qui meam quærunt animam, erubeſcant,
Fœdam ignominiam ferant;
Et fugâ turpi doleant, malignis
Qui me conſiliis petunt:
3 Terga dent, fuſos pudor ut perurat,
Qui rident gemitus meos.
4 Teque clementi et placido fruantur,
Qui gaudent placitis tuis.
Qui ſalutis ſpem poſuere in uno
Te certam penitus Deo,
Gaudeant, ſemperque canant: Perennis
Majeſtas et honor Deo.
5 Sunt meæ vires et opes puſillæ:
Sed tu me Deus adjuva.
Tu meæ vires, mea ſpes, opeſque:
Feſtinus fer opem mihi.

PSAL. LXXI

1 IN te ſalutis ſpem poſui meæ,
Fac me perennis ne pudor obruat.
2 Audi vocantem lenis, et eripe
Hoſtis cruenti me violentiæ.
3, 4 Vitæque cuſtos et columen meæ,
Turriſque rebus ſemper in aſperis,
Nunc turris eſto et perfugium mihi,
Et ſævientûm ſubtrahe dexteræ.
A vi ſceleſtæ ſubtrahe dexteræ
Pendentem ab uno ſubſidio tuo:
5 Et qui juventæ tutor eras meæ,
Orbam ſenectam viribus affere.
6 Tu me tuendum matris ab ubere
Dûxti: pependit matris ab ubere
Spes noſtra de te: materies meis
Una eſt perennis laus tua cantibus.
7 Ceu continenter prodigium malis
Natum ferendis, rideor impiis:
Sed me malorum fluctibus obrutum
Spes una fulcit præſidii tui.
8 Me lux videbit, me tenebræ tuas
9 Laudes canentem: jam ſenio gravem,
Fractiſque laſſo corpore viribus,
Ne me impiorum trade libidini.
10 Et clam ſuſurrant, et caput in meum
Occulta tendunt retia per ſcelus;
11 Et dum ſceleſtum propoſitum premunt,
Aiunt, Ope illum deſtituit Deus:
Inſtate fracto, prendite, perdite
12 Nudúm ſalutis vindice. Tu Deus
Ne linque fretum præſidio tuo;
Præſenſque ſævis hoſtibus eripe.
13 Pudore vultus inficiat rubor
Hoſti doloſo, fraude nefariâ

Qui me aucupatur: mœreat irrita
Conata, vanum lugeat exitum.
14, 15, 16 Liber periclis, carmine te novo
Pangam tenacem polliciti, et tuis
Promptum juvandis: et numeris meis
Aptabo laudes innumeras tuas.
Canam potentem te dare proſpera
Eventa, belli quum fremuit timor:
Canam fidelem reddere fœderum
Promiſſa, largo non ſine fœnore.
17 Abuſque primo flore puertiæ
Laudum tuarum tu mihi carmina
18 Semper præîſti: ne ſenio gravem
Canûmque nunc me, ſpes mea, deſere;
Donec nepotum ſecula noverint,
Me vate, quanto rôbore, quâ fide
19 Me liberâris. Juſtitiæ tuæ
Convexa mundi gloria tranſvolat.
Rerum creator, quis ſimilis tui?
20 Qui me malorum gurgite merſeras,
Mitiſque vitâ rurſus amabili
Tracto è profundo gurgite das frui:
21 Opeſque honoreſque accumulas bonus,
Irâ remiſsâ: et pectora turbida
22, 23 Solaris. Ergo te citharâ canam
Nabloque, certâ conſpicuum fide.
O Sancte noſtræ gentis ab ultimo
Protector ortu, vox mea te canet:
Te ſpiritus, te vita laboribus
Exemta duris, laudibus efferet.
24 Lux nulla ſolem proferet aureum,
Quæ prædicantem juſtitiam tuam
Non audiet me, Rex bone, qui meis
Rubore vultum offuderis hoſtibus.

PSAL. LXXII.

1 DA tuæ Regi, Deus, æquitatis
Jus ad exemplum dare, filioque
Regis, ut legum patriæ ad salutem
Flectat habenas.
2 Ut regat justis populum institutis,
Pauperum questus facili tuorum
Aure cognoscat, dirimatque lites
Legibus æquis.
3 Pace lætentur juga montiumque
Horridi saltus: genitrix quietis
Æquitas colles amet, asperosque
Ruris alumnos.
4 Jus suum det pauperibus, potentûm
Curet ut ne vi tenues premantur,
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus urget.
5 Ut reformidet venientis ævi
Gens tuum nomen, sua sol diei
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.
6 Æquitas et jus veniens olympo
Recreet terras, veluti sub æstu
Imber, et rores pluvii beatos
Ruris honores.
7 Floreat, rerum hoc moderante habenas,
Jus, bonæ paces vigeant, perenni
Luna dum cursu rediens novabit
Menstrua vultus.
8 Imperî fines maris unda fluctu
Hinc et hinc claudat; spatiumque latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.
9 Ad pedes illi cadat advolutus
Æthiops: hostes veniam precati

Supplices, vultus humiles comamque in
Pulvere verrant.
10 Qui tenent pontum, refluique ponti
Inſulas, regeſque Arabum beati,
Thuris et dites venient Sabæi,
Dona ferentes.
11 Illum adorabunt, mare quà remotis
Obſtrepit terris, metuentque reges:
Servient gentes ſub utroque mundi
Axe jacentes.
12, 13, 14 Ille deſertos ope ſublevabit;
Eximet curis querulos; egeno et
Pauperi dextram dabit; obrutoſque
Fœnore ſolvet.
Nec velut vilem tenuis cruorem
15 Plebis effundi ſinet: ergo vivat,
Deque theſauris Arabum beatis
Munera ſumat.
Ac ſuo Regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret,
Largam opum dextram celebret, patremque
Vulgus adoret.
16 Per feros montes ſegetem refundat
Terra, tam denſis crepitans ariſtis,
Quàm gravi cedros Libani flagellant
Murmure venti.
Augeat prolem numero carentem
Per vias urbis bona pax beatæ:
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina ſurgunt.
17 Nomen æterno juveneſcat ævo:
Filii nomen, jubar uſque ſolis
Dum vagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.
Ille Rex gentes faciet beatas

Quas ſinu claudet refugo Amphitrite,
Omnis hunc tellus canet Amphitrite
Cincta beatum.

18 Iſaci gentis Domino Deoque
Laus, honor, virtus: opis haud egenus,
Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
Perficit unus.

19 Nomen auguſtum canat omnis ætas,
Ulla quod nunquam taceat vetuſtas:
Nominis ſancti penetret per omnes
Gloria terras.

PSALMORUM

LIBER TERTIUS.

PSAL. LXXIII.

1 TELLUS ut undis hoſpitium neget,
Undæque terras fluctibus obruant,
Aër coruſcis fulminet ignibus,
Ruina mundi ſidera miſceat:
Dei potentis non bonitas tamen
In rebus arctis deſtituet pios,
Puraſve mentes nequitiâ ſinet
Mœroris æſtu funditùs opprimi.

2 Quàm penè lapſu pes mihi lubrico
Greſſum fefellit, dum pede metior
Immenſa parvo, dum trutinâ meâ
Expendo ſtultus judicium Dei!

3 Fervebat irâ pectus, et æmulo
Livoris æſtu, quum ſcelerum omnium
Contaminatos ſordibus impios,

Florere cunctis conspicerem bonis.
4 Sors illa cunctis invida, mobilis,
Infida, servat perpetuâ fide
Istis tenorem, et robore vivido
Firmos senectam ducit ad ultimam.
5 Exemta duris vita molestiis
Curisque (pectus quæ reliquis coquunt
Mortalibus) per lætitiam fluit
Luxumque, et ægris pura laboribus.
6 Ergo insolenti fœta superbiâ
Corda intumescunt: pectora spiritus
Ventosa tendunt: cæcus amor sui
Fræna impotenti dat violentiæ.
7 Tecta invidendas non capiunt opes,
Felicitatem non animus suam;
Et vota vincens spemque superfluus
Luxus fatigat, nec satiat tamen.
8 Verbis minores terrificant feris,
Et fastuosæ mole potentiæ:
Vultu procaci et vocibus improbis
Adblandiuntur nequitiæ suæ.
9 Nec impudentis garrula vanitas
Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra lacessere
Audet, Deumque insana superbia.
10 Hæc mente spectant attonitâ pii,
Et æstuanti pectore fluctuant:
11 Secumque mussant, Scilicet hæc Deus
Quum cernat, atris abstinet ignibus?
12 Opes abundè suppeditant malis,
Crescitque nullo fine pecunia:
Secura pacis molliter otia
Quassante nullo turbine transigunt.
13 Frustra ergo puro pectore vivitur;
Frustra innocentem contineo manum:

14 Frustra labores perfero, torqueor
Dolore, nullis non crucior malis.
15 Rursus verebar ne temerario
Ausu improbarem consilium Dei,
Ac arbitrarer fortè miserrimos
Selecta quos is pignora nuncupat.
16 Caussas latentes dum sequor anxius,
Et pertinacis viribus ingenî
Pugno, profundum se chaos ingerit,
Et nocte mentis lumen adobruit.
17 Labore tandem fessus inutili
Ad te recurro, Rex bone cœlitum:
Quietus expecto ex adytis tuis
Quis hos et illos separet exitus.
18 Vidi repentè quàm pede lubrico
Starent superbi; quàm stabiles parum
Opes tenerent; quàm fragili loco
Fultos ruinâ præcipiti trahas.
19 Procella vindex ut sonuit tuæ
Iræ, fugaces cum domino suo
Evanuerunt divitiæ; manet
Umbra invidendæ nulla potentiæ.
20 Sic nocte mentes ludificans fugit
Imago somni; et quæ modò pectora
Sopita vano terruerat metu,
Risus per urbem mox ciet omnibus.
21 Donec viderem hæc, mœror et anxiæ
Mentem obruebant sollicitudines:
22 Aut hæsitantem, ceu stupidum pecus,
Torpor ligabat pectore marcido.
23 Arcana sed vis interea tui
Me fulciebat numinis, ac manum
24 Dextram regebas: auspicio tuo
Ductuque clarus fulgeo gloriâ.
25 Quid terra, præter te, mihi, quid polus

26 Offert colendum? cor mihi tabuit,
Infracta mens desiderio tui.
Languebat, ægrum corpus inarvuit:
Tu rursus artus robore vivido
Firmâsti, opimas suppeditâsti opes.
27 Qui, te relicto, spe stolidâ Deos
Vanos adorant, cladibus obruis.
28 Te sector unum, tu superas meis
Spes una rebus: præsidio tuo
Liber periclis, auctus honoribus,
Te sempiternis laudibus efferam.

PSAL. LXXIV.

1 CUR nos relinquis penitus, ô rerum parens,
Hostique dedis impio?
Lupis vorandum cur gregem pastor tuum
Irâ obstinatâ deseris?
2 Memento cœtûs servitute ab asperâ
Quem vindicâsti: quem tibi
Peculiari sorte, patrimonium
Ceu proprium, receperas.
Colles Sionis, numinis sedem tui,
Bonus favensque respice.
3 Tandem resurge, et hostium superbiam
Compesce: perde funditùs
Hostes protervos, qui tuum sacrarium
Manu nefandâ polluunt.
4 Clangunt sonorâ buccinâ, non quæ tuas
Laudes canat, ludibrio
Sed festa acerbo quæ profanet; in tuis
Vexilla figunt turribus.
5, 6 Bacchatur audax ira frænis libera:
Ædis ruentis it fragor,
Quales sub altis murmurant quercus jugis,
Cæsæ bipenni quum ruunt.

Demoliuntur malleis et vectibus
Cælata templi limina.
7 Populatur ignis adyta : nominis tui
Contaminant sacrarium ;
8 Secumque tacito comminantur pectore
Se diruturos omnia.
Nec temerè : flammis ſtratâ fumant omnia
Tuo dicata cultui
9 Loca : ſigna nuſquam, nulla jam miracula :
Propheta nullus perditos
Solatur, et, ſpe quamlibet lentâ, tamen
Spondet malorum terminum.
10 Quouſque tandem nomini fines tuo
Hoſtem protervum illudere ?
Quouſque acerbis facta dira et impia
Exaſperabit jurgiis ?
11 Cur otioſus retrahis manum ? exſere
Tandem potentem dexteram.
12 Tu noſter olim rector et cuſtos, Deus,
Priſcis abuſque ſeculis.
Te vidit orbis vindicantem ab omnibus
Semper tuos periculis.
13 Seceſſit unda te jubente, et vitreo
Muro liquor coërcuit
Curſum, feroces viribus ſuis duces
Ponti recurſus obruit :
14 Ipſum marinis vaſtiorem belluis
Hauſit tyrannum, et aſperis
Afflicta ſaxis, fluctibus cadavera
Ejecta vultur Æthiops
15 Voravit : inter æſtu arenas torridas,
De cote durâ limpidi
Fluxere rivi : te imperante ſubſtitit
Arente flumen alveo.
16 Tuus dies eſt, nox tua eſt ; ſolis jubar

Radiis adornas aureis.
17 Æquorque claudis littorum repagulis,
Terrasque cingis fluctibus:
Æstate lenis frigus aere, frigoris
Æstum rigore temperas.
18 Domine, intuere probra, contumelias,
Et hostium ludibria,
Qui te lacessunt impiis conviciis,
Molestiis nos opprimunt.
19 Ne trade vitam turturis tuæ feris:
Turbam tuorum pauperum
Ne sempiternâ oblivione desere:
20 Memor tui sis fœderis;
Nam nec tenebræ nos tegunt, nec pellimus
Obscuritate injurias.
21 Ope destituti et omnibus fracti malis
Populi pudori consule:
Ut te merentem prosequantur laudibus
Miseri levati luctibus.
22 Exsurge, rector orbis optime, et tuam
Caussam tuere: sis memor
Quæ probra passim nomini semper tuo
Stulta ingerat procacitas.
23 Voces superbas et tumultus improbos
Silentio ne supprime:
Curamque rerum gerere te mortalium,
Qui negligunt te, sentiant.

PSAL. LXXV.

1 TE nos carminibus, Rex bone, patriis
Dicemus meritò: te celebrabimus
Præsentem miseris; et memorabimus
Facta illustria posteris.
2 Quum plenis venient tempora seculis,
Cogam, inquit Dominus, consilium meum:

Juſtis ſuppliciis proſequar impios,
Juſtis muneribus pios.
3 Fundamenta ſoli diſſiliant licèt,
Turbetur trepidis gens hominum minis,
Fundamenta ſoli fluxa adamantinis
Nectam rurſum ego vinculis.
4 O ſtultos quoties admonui modum
Veſanæ ut facerent nequitiæ ſuæ!
In cœlum quoties admonui impios
Ne ſtultè arma capeſſerent!
5 Quid cœlum ſtolidâ voce laceſſitis?
Quâ ſpe ſic furitis? ſpiritus arrogans
Cujus præſidio fretus in æthera
Criſtas erigit impias?
6 Eois coëat viribus occidens,
Conjurent calidæ cum boreâ plagæ,
Fruſtra divitias, ſceptra, potentiam
Cuiquam conciliaverint.
7 Unus Rex hominum, res hominum ſuo
Verſans arbitrio, præcipitem trahit
Illum de ſolio, plebis ab infimæ
Hunc fæce ad ſolium erigit.
8 Nam cratera meri purpurei Deus
Jam dextrâ tenet, et vindice pharmaco
Undantem pateram temperat, et malis
Juſtum ſupplicium parat.
Illinc impietas undique ab ultimis
Terrarum ſpatiis hauriet, et mero
Conſumto, cupido gutture turbidâ
De fæce exitium bibet.
9 At me vate, Dei, quem genus Iſaci
Et thure et precibus placat et hoſtiis,
Omnis poſteritas munificentiam
Et vim numinis audiet.
10 Confringam tumidæ tela ſuperbiæ

Formidata bonis: cladibus obruta
Emerget pietas, et ſuper æthera
Tollet conſpicuum caput.

PSAL. LXXVI.

1 Gentes profanæ numinis loco colunt
Sibi quiſque quem finxit Deum:
Judæa verum novit et colit Deum,
Laudatque feſtis cantibus:
2 Deum Sionis incolam, Solymæ ſacris
Cui templa fumant ignibus.
3 Illic minaces fregit arcus, lucida
Fregit ſagittæ ſpicula.
Clypea ſiniſtris rapuit, enſes dexteris;
Funeſta bella ſuſtulit.
4 Tu præpotentes fortior tyrannidas
Virtute frangis: tu feram
Compeſcuiſti fortium ſuperbiam
Regum potenti dexterâ.
5 Fractâ minacis ſpiritûs ferociâ,
Prædæ fuere: aut ferreo
Somno gravati condidere lumina.
6 Obtorpuere dexteræ
Fortes virorum, vis equorum, et curruum
Elanguerunt impetus.
7 Tuum verendum nomen et numen: tuæ
Quando æſtus iræ incanduit,
Quis obviam auſit ire? quis miſerum caput
Tuo furori objecerit?
8, 9 Quum templa mundi fulminum quateret fragor,
Ut impiâ tyrannide
Pœnis repreſsâ ſupplicem modeſtiam
E ſervitute abduceres,
Attonita tellus ſiluit: imbellis pavor
Mentes ſuperbas perculit.

10 Ultricis iræ ſcelera pœnis obruta
Humana gens quum cerneret,
Boni efferebant laudibus te, conſcius
Premebat horror impios.
11 Vota ergo Domino nuncupate, et reddite:
Domino verendo munera
Ferte univerſi civitatis incolæ
Sanctæ, Deumque agnoſcite,
12 Reges ſuperbi quem pavent, qui ſpiritus
Feros retundit impiis.

PSAL. LXXVII

1 Te voce ſemper, te prece ſupplice,
Rerum invocabo conditor optime:
Nam lenis ac placatus aurem
Das facilem miſeris querelis.
2 Ad te refugi quum premerer malis,
Ad te tetendi ſollicitus manus
Sub nocte ſolâ, donec atras
Lux tenebras rediens fugaret.
Mens inquietis fracta doloribus,
Surdâ abnuebat aure fidelium
Voces amicorum, medelæ
3 Impatiens: animuſque ſolum
Intentus in te, cum lacrimis preces
Miſcens fremebat: pectora flebili
Concuſſa ſingultu ſonabant;
Cura animi cruciabat artus:
4 Æſtus vetabat ſollicitudinum
Dulcem ſoporem carpere lumina;
Segnis ligabat membra torpor;
Vocis iter dolor obſtruebat.
5 Tum mente verſâ volvere ſecula
Cœpi anteacti temporis, ac Dei
Numen bonis præſens, nec unquam

Auxilii miseris avarum.
6 Laudum subibat quas tibi carmine
Lyræ canebam suaviloquæ ad modos:
Secumque vestigabat ægra
Mens vario labefacta motu;
7 Num me relicto in perpetuum Deus
Opis benignam jam retrahit manum?
8 Nec ampliùs suum tenebit
Larga Dei bonitas tenorem?
Nec ore vatum leniet anxias
9 Curas suorum? nec miseris erit
Placabilis? nec sistet iræ
Præcipitem bonitate cursum?
10 Tandem remisso pectore, Quò dolor
Impellis? inquam: stant adamantinis
Decreta cœli fixa vinclis,
Nec dubio labefacta casu,
Nec fracta vi, nec temporis invidis
Obliviosi obnoxia dentibus.
11 Rursus tuæ mentem subibant,
Sancte parens, monimenta dextræ:
Qui templa picti sideribus poli,
Frugumque campos germine fertiles,
Et secla tot nostros ad usus
Condideris pecudum et ferarum.
12 Quàm sæpe, pœnis dum premis improbos,
Tutoque fulcis præsidio probos,
Mortalibus clementiæque et
Justitiæ specimen dedisti,
13 Æterne rerum conditor! omnia
Consulta cujus factaque sanctitas
Illustrat: haud quidquam tibi ingens
Orbis habet simile aut secundum.
14 Mirante mundo tu Deus unice
Miræ dedisti signa potentiæ,

15 Ergaſtulis quum liberâſti
Abramidas Pharii tyranni.
16 Vidêre fluctus te tumidi, Deus,
Vidêre fluctus, et trepido gradu
Fugêre: turbavit profundas
Horror aquæ vitreæ lacunas.
17 Fudere aquoſas imperio tuo
Nubes procellas de gravido ſinu,
Sonâre rauco; grandiniſque
Infremuit lapidoſus imber.
18 Cœli tonantis vaſtificus fragor
Implebat aures: lumina fulgurum
Terrebat ardor, et pavore
Attonitæ tremuere terræ.
19 Sali rubentis pervia vaſtitas
Ductore te tot millibus obruit
Veſtigia, et fluctu refuſo
Clauſit iter Phariis quadrigis.
20 Moſen et Aaron (ceu pecudum greges
Paſtor reducit) præſidio tuo
Ducente tranquillas per undas
Incolumes populi catervas.

PSAL. LXXVIII.

1 AUDITE Iſacidæ, et rerum pietate parentem
Qui colitis purâ, huc animos advertite veſtros.
2 Mira canam, ſed vera canam: quæ longa vetuſtas
Occulit arcanis oracula merſa tenebris
3 Evolvam: priſcis accepta parentibus olim
Veriloquis dictis, in ſecula ſera nepotum
4 Tranſmittam: laudeſque Dei, mirandaque facta
Cognita de proavis diſcent me vate minores.
5 Namque parens mundi, ſancto quum fœdere gen-
Jungeret Iſacidûm ſibi, patres prodere natis [tem
Per ſeriem, et ſeris venientia ſecula ſeclis,

Et legum monitus et facta ingentia jussit.
6 Scilicet ut memori benefacta priora tenentes
Pectore, consilium vitæ auxiliumque regendæ
A Domino exspectent, trepido turbante tumultu.
Ne tam cæca animos condant oblivia, legum
Irrita ventosis ut dent præscripta procellis.
7, 8 Neu similes patrum, malè gratâ mente rebelles,
Deficiant animi instabiles, dubioque labantes
9 Pectore. Cur soboles Ephræmi, docta sagittis
Figere vel jaculo quamvis distantia certo,
Terga dedit penè ante tubas? latebrisque salutem
(O pudor!) abjectis quæsivit turpiter armis!
10, 11, 12 Nempe quòd aversos flexere per avia gres-
Obliti legum et monitorum, et fœderis icti, [sus,
Obliti tantorum operum, quæ, testibus olim
Patribus, in Phariis Dominus patraverat oris.
13, 14 Quum mare divisit sese cumulante profundo,
Inter et aggestos undæ stagnantis acervos
Incolumem eduxit populum, duce nube, serenâ
Luce, per obscuras flammâ præeunte tenebras.
15, 16 Flumina de solidi patefecit vulnere saxi,
Damnatisque siti rivos donavit arenis.
17, 18 Nec satiati undis linguas tenuere procaces:
Ausi immane scelus, deserta per avia rursus
Tentavere Deum: et, ventris stimulante voracis
19, 20 Ingluvie, petiere cibos: ac talibus ora
Solverunt: Silicis duræ qui flumina venis
Elicuit, subitoque sitem torrente levavit,
Non potis est panem, non lautæ fercula mensæ
Addere? non epulis convivia larga profusis.
21 Audiit omnipotens, calidâque accensus ab irâ est,
In Judamque hausit flammato corde furorem.
22 Et, populo tamen ingrato, totiesque salutis
Immemori acceptæ, victum dedit esse petitum.
23 Castra super latè ætherei patefecit olympi

24 Horrea: dein gravidas cœlesti semine nubes
Ambrosiæ largos super agmina solvit in imbres:
25 Cœlestisque cibi indulsit mortalibus usum.
26, 27 Cedere tum jusso campis ex aëris Euro,
Mox tepidis volucrum pluvias Notus attulit alis,
Non secus ac siccæ cumulos quum verrit arenæ,
Pulveream que trahit deserta per arida pallam.
28 Castra super, tensisque super tentoria velis,
Alituum tremulis resonabant agmina pennis,
Et circum affusis cumulabant stragibus agros.
29, 30 Jamque epulis exemta fames: sed prava libido
Non exemta tamen; sed adhuc sine fine petitæ
31 Faucibus hærebant epulæ: Deus ecce repentè
Ultor adest; latè subitò grassante ruinâ,
Robora selectæ passim cecidere juventæ.
32 Sed neque tot pœnæ, neque tot benefacta rebelles
Continuere animos, nec tot miracula, rerum
33 Naturâ monstrante Deum. Pater ergo procaces
Casibus assiduis fregitque, et, robore fracto,
Ante diem tremulæ succidit fila senectæ.
34, 35 Vix tandem morbis vexati, erroribus acti,
Omnibus exhausti prope cladibus, omnium egeni,
36, 37 Agnovêre Deum: per tot discrimina tecti,
Ereptique malis, sævoque ex hoste recepti,
Verba tamen blandis fundebant subdola linguis,
Ore pii, mendace animo; neque fœderis icti
38 Servavere fidem. Verùm clementior ille
Sontibus ignovit, patriâ pietate remisit
Offensas, meritamque ultrò compescuit iram:
39 Quippe hominesmemor esse animi modò flabra fuga-
Quæ fragiles agitent morituri corporis artus. [cis,
40 O quoties inter viduas cultoris arenas,
Inter saxa siti squalentia, numinis iram
Languentem insanis irritavere querelis!
41 Et sua divinas dimensi ad robora vires,

Virtutem brevibus voluere includere metis,
Quæ mare, quæ terras, quæ cœli continet orbes!
42 Scilicet obliti benefacta priora, salutem
Acceptam, et duri nuper juga dempta tyranni,
43, 44 Et quæ per Pharias miracula plurima gentes
Edidit, in vitreos suffusa sanguine rivos,
Damnatisque siti laticum sine munere mensis.
45 Et modò pestiferæ per celsa palatia muscæ
Spicula figebant liventi tincta veneno:
Et modò flumineis squalebant atria ranis. [bores,
46 Et nunc bruchus edax hominumque boumque la-
Agmine nunc denso diræ exedêre locustæ.
47 Grandinis imbre hortos, lapidosâ grandine vites,
Grandine silvarum Dominus decussit honorem:
48 Grandine prostrati fortes jacuere juvenci:
Et segetum gravidos ruit igneus imber in agros.
49 Ira Dei, laxisque furor bacchatus habenis,
Eumenidumque faces, et conscius horror oberrans
Pectora, turbabat stimulis præcordia cæcis.
50 Tum letho patefacta via est; mors sæva per omne
Passim hominum pecudumque caput nulli æqua cu-
51 Primitias sobolis, carissima pignora, florem [currit:
Roboris, et seræ spem præsidiumque senectæ
Prostravit, quà Nilus aquâ se divite volvit,
Et septemgeminis refluum mare submovet undis.
52, 53 Interea, ceu pastor oves in pascua ducit,
Ipse suum Dominus populum deduxit, ab omni
Vi procul et trepidâ formidine: fluctibus æquor
Obruit infestos in se redeuntibus hostes.
54, 55 At sancti tenuere patres loca sancta, Deique
Parta manu, exclusit gentes priùs unde profanas,
Aut prostravit humi victas; et jugera mensus
56 Abramidis habitare dedit. Nec segniùs illi
Irritare Deum, et rerum tentare parentem,
57 Fœdera negligere: et patrum de more rebelles,

Avertêre ſuos recto de tramite greſſus.
Non ſecus ac arcus curvat ſe in cornua nervo
Adducto, dextrâque iterum nervoque remiſſo
In faciem ſubitò flectit ſe ſponte priorem:
58 Libera ſic iterum gens impia vindice pœnâ
Ad ſeſe rediit, cunctiſque in collibus aras
Erexit, finxitque ſibi ſimulacra deorum,
Ac Dominum rerum meritas accendit in iras.
59 Audiit omnipotens pater impia vota preceſque,
60 Et ſibi dilectam gentem contemſit: et aras
Ipſe ſuas, ac Silonis tentoria liquit,
Sola ſibi è cunctis electa habitacula terris.
61 Deſeruitque ſui monimentum fœderis arcam
Hoſtibus in prædam: monimentum roboris, unde
Clara Dei in cunctas ſplendebat gloria terras.
62, 63, 64 Hos ferro, terræ iratus ſibi nuper amatæ,
Objecit, flammis alios; cecidere cruento
Enſe ſacerdotes; non connubialia feſtis
Carmina ſunt cantata toris, cariquę mariti
Indeploratis viduæ jacuere ſepulchris.
65, 66 Aſt ubi jam pœnis meritam ſatiaverat iram,
Ceu crapulâ excuſsâ miles, lentoque ſopore
Excitus, arma iterum fugientes vertit in hoſtes:
Tergaque vulneribus figens imbellia cæcis,
Perpetuam adſperſit ventura in ſecula labem.
67 Non tamen Ephræmum præſtantem fortibus armis
Elegit, cui ſceptra daret; non ille Manaſſæ
68, 69 Pignora: ſed Judam, ſed celſæ tecta Sionis,
Templa ſibi et ſolido fundata ſacraria ſaxo,
Cumque polo et ſtellis manſuram in ſecula ſedem.
70, 71 Quique ſequebatur pecudes in paſcua David,
Suſtulit è caulis, caram et ſibi paſcere gentem,
Impoſitum ſolio, et ſanctæ jus dicere terræ
72 Juſſit: et ille gregem ſtudio curâque fideli
Rexit, et infeſtis defendit ab hoſtibus armis.

PSAL. LXXIX.

1 HÆREDITATEM, rector orbis, cur tuam
Invadit hostis impius?
Ritu profano polluit sacraria
Tuo dicata nomini,
Soloque stratam funditùs Solymam suæ
Tegit ruinæ molibus.
2 Truncata ferro membra te colentium
Passim per agros objacent,
Lanianda rostris vulturum, crudelibus
Aut belluarum dentibus.
3 Rivi cruoris perluunt vias, velut
Torrens adauctus imbribus.
Nec usquam amicus ossa sparsa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.
4 Functique fato pariter et superstites
Ludibrio accolis sumus.
5 Parens benigne, quem modum tandem tuæ
Speremus iracundiæ?
An continenter instar ignis omnia
Vorantis in nos sæviet?
6 Tui furoris vertè potiùs impetum
In impiarum gentium
Tot regna, nomen quæ tuum vel nesciunt,
Vel, si sciant, non invocant:
7 Semen piorum quæ laborant perdere
Armis, et urbes ignibus.
8 Revocando vetera, parce, genitor, crimina,
Faces furori subdere:
Sed penè cunctis obrutos malis, tuâ
Nos præveni clementiâ.
9 Offensionum mitis obliviscere,
Nostræ salutis anchora.
Placatus adsis, splendor ut cunctis tuæ
Clarescat oris gloriæ.

10 Os obstruatur impiis, quærentibus
Num noster hic cesset Deus.
O juste vindex, impios exercitos
Pœnis vicissim cernere
Fac nos, cruore qui piorum sordidi
Nunc insolenter gestiunt.
11 Audi gementes, carcerum qui vinculis
Marcent : potente dexterâ
De fauce mortis libera, quos cædibus
Jamjam tyranni destinant :
12 Et quam intulerunt contumeliam tibi,
Et quam tuis injuriam,
Multiplicatam redde nostris accolis,
Rerum perennis arbiter.
13 Et nos, ovilis grex tui, quem pabulo
Alis, tueris numine,
Et posterorum posteri, laudes tuas
Cunctis canemus seculis.

PSAL. LXXX.

1, 2, 3 HEBRÆI generis pastor, uti gregem
Blandè progeniem qui regis Isaci,
Inter qui geminos aligeros tuo
Præscribis populo jura salubria :
Selectæ soboli da bonus ac favens
Lumen posse tuæ cernere gloriæ,
Da vim posse tuæ nosse potentiæ,
Ac fessis properè porrige dexteram.
Tu nos si placido lumine videris,
Cedent continuò cætera prosperè.
4 O Rex armipotens, quem statues modum
Iræ ? quando humiles suscipies preces ?
5 Irroras lacrimis fercula, lacrimis
6 Misces continuis pocula : jurgia
Nostris finitimi de spoliis serunt,

Et noſtra exagitant ludibrio mala.
7 O Rex armipotens, agmina cœlitum
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos ſi placido lumine videris,
Cedent continuò cætera proſperè.
8 Tradûxti Phariâ de ſcrobe vineam;
Pravarum expulèras ſemina gentium,
Ut puro ſereres puriùs hanc ſolo.
9 Jam radix teneras fuderat undique
10 Fibras; jam tremulo frigore texerat
Montes; æqua cedris brachia ſparſerat:
11 Tangebant teretes æquora palmites,
Euphratem teneri germina ſurculi.
12 Nudatam ſolitis cur modò ſepibus
In prædam hoſpitibus deſeris hanc vagis?
13 Cur hanc ſævus aper proterit? alites
Carpunt? omnigenæ depopulant feræ?
14 O Rex armipotens, obſecro jam redi
Tandem, et ſidereo proſpice de throno:
Placatuſque tuam reſpice vineam,
15 Plantâras propriâ quam tibi dexterâ.
Hunc ſaltem placidus reſpice ramulum,
Cui cultu aſſiduo conciliaveras
Robur, clara tui gloria nominis
Terrarum ut populis nota ſit omnium.
16 Illic flamma vorat brachia vitium;
Hìc convulſa gemunt; cæſa bipennibus
Hìc duris reſonant; omnia peſſum eunt.
Iræ juſta tuæ nos premit ultio.
17 Indulgens genitor, nunc ope ſubleva;
Firma præſidio nunc propiùs tuo
Hunc, vires et opes et decus antea
Affectu patrio cui cumulaveras.
18 Vitam redde tuis, ſancte parens, quibus
Semper mors avidis faucibus imminet.

At nos usque ducem te comitabimur;
Præsentem miseris te celebrabimus.
19 O Rex armipotens, agmina cœlitum
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos si placido lumine videris,
Cedent continuò cætera prospere.

PSAL. LXXXI.

1 EXSULTATE Deo nostro, bona dicite verba
Nostræ salutis vindici:
2 Isacidûm laudate Deum, pæana canentes
Ad tympani dulces modos.
3 Nec lyra, nec cessent genialia nablia: festis
Tubâ calendis clangite.
Hunc læti celebrate diem, stata sacra ferentes.
4 Nam sic statutum est patribus:
Sic lex sancta jubet, sic sacri fœdera pacti
Percussa cum majoribus.
5 Hæc est illa dies ventura in secula testis
Memphiticæ tyrannidis:
Quum Pelusiacis Hebri gens hospes in oris
Erraret, et linguæ sonum
Attonita ignotum audiret, nec nota vicissim
In verba frustrà os solveret:
6 Quumque humeros curvaret onus servile, manus-
Lassaret olla fictilis: [que
Excussi manibusque ollas, humerosque levavi
Luto, inquit optimus parens:
7 Auxiliumque tuli poscenti in rebus egenis:
Et nube densâ conditus
Intonui: Meribam propter, tua jurgia passus,
Feci tui periculum.
8 Nunc etiam selecta mihi gens auribus hauri,
Et quæ paciscor accipe:
Si mea dicta vagis non tradas irrita ventis;

9 Nec alterum colas Deum;
Nec proſtratus humi ſupplex nova numina adores:
10 Sed unicum tibi me Deum
Eſſe velis, domini qui ruptâ compede Nili,
Juris tui te reddidi:
Poſce modò; ſpe plura feres, potiora petitis,
Majora votis auferes.
11 Hæc neque dicta ſuas populus demiſit in aures,
Benè nec monenti paruit.
12 Ergo ipſos ſibi permiſi; frænoque remiſſo
Solvi vagam libidinem.
13 O potiùs monita audiſſent mea! me duce rectum
Utinam inſtitiſſent tramitem!
14, 15 Namque humiles illis ſubitò fractoſque dediſſem
Hoſtes, meamque dexteram
Vertiſſem in gentes; quæ recta odere, profanas:
Et ſupplices mendacibus
Vultibus Iſacidûm ambîſſent verbiſque favorem:
Felicium omne in ſeculum
16 Iſacidûm, quibus almus ager fudiſſet abundè
Frugum benignam copiam,
Mellaque de duri fluxiſſent viſcere ſaxi
Per arva cultûs inſcia.

PSAL. LXXXII.

1 REGUM timendorum in proprios greges,
Reges in ipſos imperium eſt Jovæ,
Qui judicantûm examinabit
Nequitiam trutinâ ſeverâ.
2 Num fraudulentos ſemper et impios,
Inquit, doloſâ lance fovebitis?
Pauperque pupilluſque veſtrum,
Ceu ſcopulum, metuet tribunal?
3 Quin orbitatem cernitis anxiam?
Aurem querelis quin inopum datis?

4 Cur pauperes non à superbo
Ludibrio asseritis potentûm ?
5 Frustra monemus: lumina cæcitas,
Errorque mentes obsidet; ut neque
Compaginem rerum solutam
Justitiâ pereunte cernant.
6 Deos vocavi vos, dominos necis,
Vitæque feci: sceptriferâ manu
Pacem dedi tueri, et armis
Lethiferum cohibere bellum.
7 At mors iniquæ justa superbiæ
Ultrix honores detrahet, et pari
Ignobili cum plebe fato
Purpureos rapiet tyrannos.
8 Exsurge, legum fræna manu Deus
Capesse, cunctis arbitrio tuo
Qui regna dispensas, ut orbi
Imperio dominerisæquo.

PSAL. LXXXIII.

1 Ne taceas, ne cuncteris, pater optime, neve
Preces tuorum sperne duris auribus.
2 Ecce fremunt hostes circum, et miscere tumultu
Sævo parati cuncta, cristas erigunt.
3 Concilia occultè coëunt, populoque minantur,
Tu quem tuendum propriè susceperas.
4 Eia, aiunt, properate, omnem succidite silvam;
A stirpe sobolem deleamus Isaei.
5 En sceleri jurata manus coit omnis in unum,
Tua instituta ut deleant et fœdera.
6 En cum palmiferâ junctus Nabathæus Idume,
Soboles Moabi, et Agareni, et Gabala,
7 Cumque Palæstinis Tyriisque Amalecus et Am-
8 Syrusque jungit castra Lothi posteris. [mon,
9 At tu sterne solo victos, Madiana juventus

Ut cæsa texit semitas te vindice:
Sisara ceu tumidus cecidit, milesque Jabini:
Cissontis undas turbidas quum sanguine
10 Tinxere; infletæ passim jacuere catervæ,
11 Lætamen agris: nec fuga eripuit duces
Orebum et Zebum: nec subtraxere latebræ
A falce mortis Zebeamque et Salmanam:
12 Dicere non veritos animo votoque superbo,
Dominos futuros se tui sacrarii.
13 At tu, sancte parens, sic hos vertigine torque,
Ut rotula clivo, stipula vento volvitur:
14 Flamma velut siccæ populatur brachia silvæ,
Per alta stridens montium cacumina:
15 Sic urge attonitos consternatosque procellâ,
Tui furoris dissipa sic turbine:
16 Sic animos dolor exurat, pudor ora coloret,
Suis miseriis numen ut probent tuum:
17 Sic ignominiâ fastum preme, damna timorque
Sic continenter territos exerceant, [tem,
18 Te solum ut noscant Dominum, rerumque poten-
Quacunque terras ambit axis ignifer.

PSAL. LXXXIV.

1 O REX armipotens, qui creperos tuo
Bellorum arbitrio dividis exitus,
Ergo limina templi
Lætus conspiciam tui.
2 Hìc cor lætitiâ palpitat, hìc bonis
Languet mens nimiis ebria, gestiunt
Artus, atria vivi
Visuri propiùs Dei.
3 Hìc passer latebras invenit, hìc locat
Nidum veris avis nuntia. O atria
Regis bellipotentis,
Ut vos adspiciam libens!

4 Felix qui domui perpetuò tuæ
5 Hærens te celebrat: qui penitus ſuam
In te ſpem poſuerunt,
Felices ter et ampliùs.
6 Felices ſtudio qui properant pio
Templo ſacra tuo ferre: per aridas
Valles fontis amœni
De rivis liquidis bibent.
Nec deerit pluviæ quæ repleat cavas
7 Foſſas agmen aquæ, dum properat premens
Turmam turma, parentûm
Ritu cædere victimas.
8 O Rex armipotens, da placidum tuo
Te Regi, capitis cui decus inclytum
Indûlſti; bonus aurem
Ne duram abnue ſupplici.
9 Tu noſter clypeus, rebus in aſperis
10 Spes et præſidium: juxta adytum tuum
Unius mora lucis
Pro mille eſt mihi ſeculis:
Sim cuſtos potiùs liminis in tuo
Templo, ſancte parens, quàm Solyma procul
Degam inter ſceleratos
Multis clarus honoribus.
11 Tu ſol, tu clypeus, tu Dominus: tuis
Tu das conſpicuâ fulgere gloriâ;
Nec puro ſcelerum unquam
Claudis munificam manum.
12 O Rex armipotens, quem penes exitus
Bellorum, et poſitis enſibus otia:
O bis terque beatos
Qui te ſpe ſolidâ colunt!

PSAL. LXXXV.

1 NON semper tumidis fervent vexata procellis
Æquora, nec gelidâ riget horrida terra pruinâ:
Inque vicem ponunt venti, mare sternitur, aura
Mitior in florem torpentes evocat herbas.
Nec semper, Deus, avertis mœrentibus aurem
Durus, et indulgens iræ; quondamque favore
Sponte tuum amplexus populum es: vinclisque so-
Servitii, patrias duce te remeavit ad aras. [lutis
2, 3 Oblitus scelerum et violati fœderis, iram
Lenisti, et patriâ texisti crimina curâ.
4 Et nos ergo, parens, mœstitiæ et spes una salutis,
Respice placatus facilisque; animumque benignum
5 Accipe: perpetuæ neve implacabilis iræ
Sæviat in seros etiam vindicta nepotes.
6 Respice nos melior tantùm: quodcunque misellæ
Spirat adhuc animæ, te respiciente, vigorem
Accipiet; populoque tuo, jam nube repulsâ
Tristitiæ, lætos hilarabunt gaudia vultus.
7 Alme parens, bonitate tuâ complectere fessos,
Speratæque diu jam fructum ostende salutis.
8 Jamdudum exspecto Dominus dum læta futuri
Signa det, arcano pulsans præcordia motu.
Et dabit haud dubiè, positâ placabilis irâ,
Signa secunda; piis dabit omnia prospera, legem
Qui patrias et sacra colent, errore relicto.
9 Ecce salus, ecce incultas bona copia terras
Incolet, et læti renovatrix gloria secli.
10 En bonitas, en alma fides feret obvia gressus:
11 Terra fidem, cœlo terras Astræa relicto
12 Sancta colet: comes Astrææ bona copia cœlo
Appluet, et lætos decorabit frugibus agros.
13 Et quacunque feret Dominus vestigia, gressus
Ante ferent jus fasque suos: lis, visque, dolusque
Deseret afflictas per tot jam secula terras.

PSAL. LXXXVI.

1 DA mitis aurem ſupplici
Deus: ſaluti conſule
Ope deſtituti et pauperis,
Nec ſemper iræ vindicis.
2 Servum tuum ſerva Deus,
Cui ſpes ſalutis unica es:
3 Serva invocantem jugiter
A ſolis ortu ad veſperum.
4 Depelle mentis nubila
Pendentis à te ſervuli.
5 Blandæ parens clementiæ,
Promtus vocanti parcere;
6 Intentus audi ſupplicem:
7 Nam te vocamus arduis
In rebus, invocantibus
Opem benignus quòd feras.
8 Nullus deorum par tibi:
Nullus ſecundus; exſerit
Nullus ſuam potentiam
Tam ſplendidis miraculis.
9 Rerum creator, ultimis
Ab orbis oris affluent,
Flexoque gentes poplite
Te proſequentur laudibus.
10 Sòlus nec ævi termino
Incluſus aut potentiæ,
Deus deorum, gentibus
Miranda cunctis perpetras.
11 Legum tuarum ſemitam
Fac ingredi me: pectoris
Compone fluctus turbidos,
Tranquilla mens ut te colat:
12 Ut ſpiritus contagio
Emancipatus corporis,

Tuam celebret gloriam,
Dum vita voxque suppetet.
13 Vivo tuâ clementiâ,
De fauce mortis erutus,
14 Quum virium fiduciâ
Sæviret hostis insolens.
15 Secura quum vis numinis
Mihi immineret, tu Deus
Es lenis et placabilis,
Et pacta fidus reddere.
16 Mitis bonusque respice
Qui pendet ex te servulum:
Opem fer, et vernaculum
Tuum periclis exime.
17 In me favorem sentiant
Hostes tuum: ora decolor
Mutet pudor, quum viderint
Mihi te salutis vindicem.

PSAL. LXXXVII.

1, 2 ABRAMIDARUM cæteras urbes supra
Dominus Sionis diligit
Portas; Sionis, imminet quæ montium
Fundata sanctis collibus.
3 O prædicanda posteris seclis Sion,
Beata mater urbium!
4 Tecúmne Babylon se audeat componere?
Tecúmne Memphis insolens?
Ventura Babylon sub jugum Dei, Deo
Flexura Memphis poplitem.
Præclara quamvis et Palæstina et Tyros
Jactet virorum robora;
5 Nihil ad Sionem fortibus fœtam viris,
Favore tutam numinis.
6 Censore Domino humana gens quum nomina

Ad profitenda confluet,
Quis non Sionis ſe feret civem? inferi
Quis non colonus ambiet?
7 Tum vox Sionem carminum, tum vox lyræ
Canent Sionem et tibiæ:
Et noſtra ſi quid audiendum vox ſonet,
Laudem Sionis vox canet;
Et ſi quid animus voce dignum excogitet,
Animus Sioni ſerviet.

PSAL. LXXXVIII.

1 LUCE voco te, nocte voco te, ſola ſalutis
Spes, columen, vitæ præſidiumque meæ.
2 Alme Parens, facilem ne vultum averte precanti,
Neve humiles durâ reſpue mente preces.
3 Mens hebetata malis torpet; confecta dolore
Funereas ſpectat languida vita faces. [atris;
4 Membra vigor liquit, mors unguibus imminet
De tumulo tantùm jam mihi cura meo eſt.
5 Corpora non aliter pallent ſub mole ſepulchri,
Vulnere quæ ſubito mors inopina tulit:
Perpetuis quæ ſub tenebris oblivia condunt
Alta, ſalutiferam te retrahente manum.
6 Carcere ceu clauſum, et cæcâ ſub nocte ſepultum,
Me propè lethææ gurgite mergis aquæ.
7 Uſque premis, ſtratumque urges, ſupraque jacen-
Accumulas iræ flumina cuncta tuæ. [tem
8 Me veluti ſcopulum fugiunt horrentque ſodales,
Quos portum afflictæ ſpes erat eſſe rati.
Affixuſque toro jaceo, ceu compede vinctus:
9 Languida ceſſerunt lumina victa malis.
Interea laſſas tendens ad ſidera palmas,
Te, veniente die, te, fugiente voco.
10 Scilicet exſpectas ut acerbâ morte peremto
Oſtentes vires me revocando tuas?

An rediviva tuas in laudes ora reſolvent
Quos gelido tellus claudit avara ſinu?
11 An tua ſub tumuli bonitas cantabitur antro?
Vulgabuntve tuam muta ſepulchra fidem?
12 Juſtitiamne tuam taciturna ſilentia pandent?
An referent vires nox tenebræque tuas?
13 Aſt ego, ſancte parens, ſupplex tua numina clamo:
Nec precibus vacua eſt hora locuſve meis.
14 Sancte parens, animæ auxilium cur ſubtrahis ægræ?
Cur ſurdâ miſeras reſpuis aure preces?
15 Me dolor et primis labor anxius urit ab annis;
Me trepidi exanimant corde micante metus.
16 Me furor exagitat tuus, opprimit undique terror;
17 Agmen ut hibernæ, quod ſata mergit, aquæ.
18 Æger, inops, caris jaceo deſertus amicis;
Nec noti ærumnis ingemuere meis.

PSAL. LXXXIX.

1 Tu mihi carmen eris, rerum pater optime, ſemper;
Notaque erit populis bonitas, me vate, futuris,
Pollicitique immota fides, dum ſidera mundo
2, 3, 4 Volventur tacito: citiùs quoque ſidera cre-
In chaos antiquum lapſo ſe condere mundo, [dam
Irrita quàm ſacri credam fore fœdera pacti,
His concepta tuo quondam cum Davide verbis:
Dum mare, dum tellus ſtaret, dum ſidera cœli,
Davidici generis manſuram in ſecula prolem,
Et ſtabilem regni ventura in tempora ſedem.
5 Te, pater, ætherei cœtus, te jure piorum [do
Secla hominum celebrant, patrantem ingentia mun-
Mirantes, et ſtabilis jus inviolabile pacti [ther,
6 Servantem. Quem terra tibi, quem conferet æ-
7 Magne parens? quem ſiderei tremit omnis olympi
Cœtus, et attoniti ſubmiſſâ mente tyranni.
8 Armorum bellique potens, quòcunque moveris.

Alma fides clarâ circum te luce refulget.
9 Tu maris irati furias compescis, et undæ
Dejicis insanæ tumidos ad sidera fluctus.
10 Tu Pharon elatam lethali vulnere sternis,
Et quicunque tuis miserum caput objicit armis.
11 Tu terræ cœlique opifex; quæcunque capaci
Complexu facies mundi revolubilis ambit, [ter;
12 Auctorem agnoscunt: Aquilo tibi servit et Aus-
Thabor et occiduum qui condit vertice solem,
Quique rubet radiis Hermon tepefactus Eois,
13 Lætitiâ exsultant: validæ tu robore dextræ,
Clara per immensum spargis miracula mundum.
14 Ante tuum solium tibi justum apparet et æquum:
Ante oculos adstat bonitas, et nescia flecti
15 Promissi sincera fides. O terque quaterque
Felices, quos festarum clangore tubarum
Ad tua sacra vocas; quos sacri lumine vultûs
16 Illustras, hilaresque tui sub nominis umbrâ
17 Custodis: bonitate tuâ super æthera vectis
18 Das vires, decus, imperium; das impia contra
Agmina, ceu clypeum, per dura pericula Regem.
19 Tu tibi dilectum secreto numine vatem
Implêsti, ut seclis daret hæc responsa futuris:
20 Ipse mihi legi media de plebe, meoque
Imposui Regem solio, qui protegat armis
Isacidas, populoque meo qui jura ministret;
Davidis et sacro perfudi tempora olivo.
21 Huic animum viresque dabo, præsensque tuebor
22 Perpetuò, ne fraude scelus, ne robur apertè
23 Exitium ferat; ipse hostes, ipse impia sternet
24 Agmina; nulla meam vertet sententia mentem.
Auxiliumque feram bonus, et super ætheris axem
Nominis auspicio nostri se gloria tollet.
25 Jura dabit terris rapido quas gurgite claudit
Hinc mare Sidonio fœcundum murice, et illinc

26 Palmifer Euphrates: Supplex me in vota vocabit
Ille patrem: Deus ille meus tu, dicet, et unum
Præſidium, una meæ cuſtodia certa ſalutis.
27 Hunc ego præcipuo contrà dignabor honore,
Supra alioſque dabo rerum moderamina reges,
Quicunque immenſum populis dant jura per orbem.
28 Nec meus abſiſtet favor illi in ſecla, nec illi
Jurata æterni ſolventur fœdera pacti.
29 Quin ſobolem, et ſobolis ſeros in cuncta nepotes
Secla dabo, et ſtabilis ſceptrum immutabile regni,
Donec ab obſcuris lucem ſol dividet umbris.
30 Quòd ſi poſteritas mea fœdera ſancta profanet
31 Immemor, et legem ſpernat, juſſamque recuſet
32 Ire viam, domitos pœnis duroque labore
Compeſcam, et plagis uſque exercebo rebelles.
33 At neque deſtituam Regem bonitate perenni,
34 Fœdera nec ſolvam, nec quod ſemel ore profudi,
Ulla immutabit venturi temporis ætas.
35 Quippe ſemel ſancto firmavi fœdere, jurans
Per me, Nulla dies initi cum Davide pacti [dus
36 Immemorem arguerit: ſoboles, dum ſecula mun-
Volvet, ei patrii ſceptri moderamen habebit.
37 Eſto mî ſol teſtis ad hæc, et conſcia luna,
Cum quibus æquævum ſceptrum Judæa tenebit.
38 At nunc, ſancte parens, tumidâ inflammatus ab
39 Projicis electum Regem; rata fœdera pacti [irâ
Negligis, et capiti ſacrum diadema revulſum
Sternis humi, et populis præbes calcare profanis.
40 Nuda patent hoſti disjectis oppida muris;
Si qua manet, gelidâ formidine concutis arcem.
41 Cunctis præda ſumus populis; rapiuntque feruntque
Vicini, inſultantque malis, miſeroſque protervis
42 Vocibus illudunt. Hoſtis tu robore dextram
Interea firmas, perfundis pectora dulci

43 Lætitiâ: ac gladios hebetas in vulnera noſtros;
Nec recreas fractos duro in diſcrimine belli.
44 Jam decus et regni ſplendor, jam proxima cœlo
Majeſtas verſa in tenebras, ſoliique ſuperbi
45 Gloria ſtrata jacet: brevis immatura juventæ
Stamina præcidis: miſeræ pars ultima vitæ
In luctu, in ſqualore ignominiâque ſeneſcit.
46 Quem finem dabis ærumnis? nunquamne tuorum
Reſpicies clades vultu placatus amico?
An, ceu flamma furens, ſemper tua ſæviet ira?
47 Ipſe memor tecum reputa quàm concita noſtræ
Tempora prætereant vitæ: fruſtrà ergo creâris
48 Humani generis ſobolem? ut brevis exigat ævi
Tempora, perpetuo curarum exercita fluctu,
Dum fractam luctu et morbis, ſeniove, ſepulchri
Clauſerit obſcuro mors illacrymabilis antro? [illa
49 Heu bonitas ubi priſca? fides ubi priſtina? ubi
Fœdera conceptis quondam cum Davide verbis
50 Facta tibi? Cerne opprobriis quibus impia ſervos
Turba tuos premat inſultans: quàm multa ſilenti
Clauſa ſinu maledicta feram, dum turba profana,
51 Dum circum innumeræ gentes convicia fundunt,
Noſque tui Chriſti verbis petulanter amaris
52 Adventum ſperare jubent. At tu, bone rerum
Conditor, æterno verax celebraberis ævo.

PSALMORUM

LIBER QUARTUS.

PSAL. XC.

1 COELITUM rector bone, abuſque primis
Seculis, mundi rudis et juventâ,

Qui laborantes ope ſublevâſti
Semper amicos.
2 Antequam tellus nova parturiret
Montium ſaltus, tegeretque montes
Lucidus cœli decor, ante metas
Lucis et umbræ:
Tu manes idem, pater orbis, unus
Nec vices rerum patiens, nec ævi
Termino clauſus brevis; unus expers
Finis et ortûs.
3 At brevis nobis miſeræque vitæ
Fila paullatim tenuas, ſenecta
Donec in putrem cinerem caducos
Solverit artus.
4 Tempus annorum tibi mille, lucis
Inſtar heſternæ, fluidique puncti,
Nulla decursûs quod ubi receſſit
Signa relinquit.
5 Noſtra vaneſcit tenues in auras
Vita, per ſiccas velut unda arenas,
Aut velut ſenſus per opaca ludens
Noctis imago.
6 Herba ceu verno ſaturata rore
Manè, mox languet medio ſub æſtu,
Mox humi comis jacet arefactis
Veſpere ſero.
7 Præter et vitæ mala tot fugacis,
Quæ voluptates vitiant amaro,
Ira turbatis tua ſemper inſtans
Pectora vexat.
8 Quicquid erramus temerè aut malignè,
Quæ timor celat tenebris pudorve,
Tu vides, nec te latet inquieti
Pectoris æſtus.
Dum tui pœnas meritas furoris

Mens reformidat, prope cogitatu
Ociùs vitæ ſpatium citatis
Aufugit alis.
10 Septies denos ſpatioſa in annos
Vita procurrit: quibus eſt ſenecta
Firmior, ferme in decimum ſuperſunt
Ampliùs annum.
Quid ſenectutis memorem labores?
Tranſvolat blandæ breve ver juventæ,
Inquies curis miſeriſque morbis,
Ociùs Euro.
11 Deinde quis juſtæ tolerabit iræ
Impetum, ſi jam jubeas nocentes
Pro modo offenſæ numeroque juſtas
Pendere pœnas?
12 Sic pater, ſic ô, numerare fluxæ
Nos doce vitæ ſpatium, caducis
Mens ut à curis revocata, veri
Lumen honeſti
13 Cernat. O tandem placidus favenſque
Deſine irarum, propiùſque ſervis
Semper aſſuetâ tibi lenitate
Conſule feſſis.
14 Fac tuæ fructu bonitatis aucti,
Gaudio tandem ſatiemur; ægris
Liberi ut curis reliquos agamus
Suaviter annos.
15 Cedat et lætis fugiens viciſſim
Luctus, exacto modus et labori
Par voluptatis ſubiens amarum
Mitiget ævum.
16 Facta, majeſtas, opera, amplitudo
Nota ſint ſervis tua, poſteriſque
Nota ſervorum, tua qui libenter
Juſſa capeſſunt.

17 Fac tuæ ſemper bonitatis ut nos
Splendor illuſtret, bone rector orbis:
Gratiæ adſpirans favor actiones
Proſperet omnes.

PSAL. XCI.

1, 2 Si protegendam præſidio Dei
Credas ſalutem, rem, ſobolem, domum,
Inſana quum ſors intonabit,
Si Domini fugias ſub umbram,
Securus omnem fer violentiam
Sortiſque mortiſque, et tetricas minas
Contemne; ſecurus tumultum
Deſpicias creperi duelli:
3 E fraude cæcâ te Deus eximet,
Frangetque caſſes inſidiantium;
Nec ſæviens latè venenum
Lethiferæ patiere peſtis.
4 Expandet alas te ſuper, et ſuis
Pennis fovebit rebus in aſperis:
Certuſque promiſſæ ſalutis
Sub clypei latitabis umbra.
5, 6 Noctis per atræ cæca ſilentia
Non expaveſces cæca pericula;
Non luce graſſantem timebis
Perniciem, nec aperta bella;
7 Interque ſtrages mille cadaverum,
Dextrâ, ſiniſtrâ, mille cadaverum,
Periculorum exſors propinquam
Incolumis fugies ruinam.
8 Pœnam luentes interea malos
9 Lætus videbis: præſidio Dei
Securus armorum et tumultûs,
Ceu validis tegerere muris.
10 Nec te, nec ædes vis propiùs tuas,

11 Aut damna tangent: nam Deus Angelos
Custodiæ tuæ salutis
Præficiet, vigilesque ad omnes
Motus, viarum qui referent moras:
12 Qui per salebras te manibus ferant,
Ne saucietur pes recussus
Objicibus scopulorum acutis.
13 Securus atras inter et aspides
Deges, ferarum et pignora tigridum:
Tutusque calcabis dracones,
Et Libycæ catulos leænæ.
14 Observat, inquit, me Deus, unicè et
Honore nomen prosequitur meum;
Laboriosis hunc vicissim
Incolumem eripiam periclis.
15 Præsens vocanti subsidium feram,
Et imminenti rebus in asperis
Fato eximam; exemtoque honorum
Eximium decus arrogabo.
16 Faxo virenti robore transigat
Seræ senectæ tempora suaviter:
Meosque monstrabo beare
Quâ soleam ratione amicos.

PSAL. XCII.

1 TE prædicare, laudibus te prosequi,
Rex alme cœlitum, decet.
2 Seu sol Eoâ luce terras purpuret,
Seu nox tenebris obruat,
Lux prædicantem me tuam clementiam,
Nox audiet constantiam:
3 Nec voce tantùm, sed canorâ barbito,
Sed cymbalo, sed nablio.
4 Operum tuorum tacita cogitatio
Animum jacentem exsuscitat.

Quam facta reputo, gestiunt præcordia
Perfusa dulci gaudio.
5 O opera! facta ô magna verè! ô sub cavâ
Consilia nube condita!
6 Consilia cæcis mentibus mortalium
7 Ignota! qui non cogitant
Florere pravos instar herbæ, quam fovet
Sol lenis, humor educat;
Mox instar herbæ frigorum afflatu levi
Marcentis evanescere.
8 Tu semper idem permanes, nec sentiens
Rerum vices, nec temporum.
9 Sceleris amicos ac tuos hostes premet
Ruina inevitabilis:
10 At me fovebis patriâ indulgentiâ,
Crudo vigentem robore;
Et rore mitis balsami vultum imbues,
Roseo juventæ lumine.
11 Oculis malignis qui tuentur me hostium
Pascam ruinis lumina;
Et impiorum, qui creant molestiam
Mihi, lætus excidium audiam.
12 Ceu palma, justus germinabit interim,
Aut cedrus in Libani jugo,
Quam non procellæ, non calor, non frigora
Honore nudant frondium.
13 Quæ planta firmis hæserit radicibus
In æde Domini aut atriis,
Se flore amœno frondibusque vestiet;
14 Fluxique lapsu temporis
Ægræ senectæ damna nulla sentiet,
Onerata largis fructibus:
15 Ut nota cunctis gentibus sit æquitas
Domini potentis; qui mea

Arx est salutis una, qui nunquam malæ
Affinis est injuriæ.

PSAL. XCIII.

1 JAM Dominus rerum imperium suscepit, amictus
Decore multo et dignitate : robore
Jam sese accinxit Dominus, qui mœnia mundi
Firmavit ullo non movenda seculo.
2 Cujus ab æterno solium est immobile regni,
Ut ipse, nullas temporum metuens vices.
3 Flumina præcipites volvant cum murmure fluctus,
Et æquor undis æstuet minacibus ;
4 Compescit Dominus gravidis turgentia nimbis
Flumina, minacis sternit undas æquoris.
5 Stat fixum, et cunctis manet invariabile seclis,
Quodcunque Dominus ore sancto protulit :
Quæque ædem exornant Domini sacra mystica,
Oblivionis damna seræ sentient. [nulla

PSAL: XCIV.

1 O FRAUDIS ultor, sceleris ô vindex Deus,
Ostende numen impios contra tuum.
2 O juste judex orbis, expergiscere,
Meritisque pœnis reprime arrogantiam.
3 Quousque tandem, rector orbis optime,
Sese superbè jactitabunt impii ?
4 Devota sceleri factio in scelere suo
Plaudit, sibique fabulis stultis placet :
5 Tuumque populum pedibus interim premunt,
Tuam protervè hæreditatem proterunt :
6 Viduam trucidant advenamque, et omnibus
Parente cassos obruunt molestiis :
7 Secumque mussant, Hæc Deus non adspicit,
Nec fanda prorsus et nefanda intelligit.
8 Gens ergo bruta, penitus ignorantiâ

Obsessa pectus somnolentum, discute
9 Animi veternum, et cogita tecum, Deus
Qui fecit aurem, surdus est ? qui luminum
10 Formavit orbes, ipse nil videt ? vagas
Sine lege gentes recta qui sequi docet,
Non is suorum puniet scelera, quibus
Oracla legum sacrosancta credidit ?
11 Arcana nostri pectoris novit Deus,
Consilia vana, spes inanes, turbidos
12 Æstus. Beatus ille demum, quem parens
Erudit amore patrio, legis suæ
13 Cui scita monstrat : rebus in duris aget
Securus ævum, dum paratur impio
Nassa, in lacunam incogitantem quæ trahat.
14 Hæreditatem nec Dominus unquam suam
Ope destitutam negliget, nec impiis
15 Prædæ relinquet ; sed tribunal judicum
Ad æquitatis diriget normam suæ :
Vitamque ad illam dirigent boni suam.
16 Contra scelestos quis mihi auxilium feret ?
Mecum impiorum quis premet superbiam ?
17 Nam jam sepulchri frigidus sub frigido
Cumulo jacerem, nisi Dominus opem mihi
18 Præsens tulisset, et suâ clementiâ
Firmâsset animum, et jam vacillantem gradum
19 Fulsisset, et me penè submersum malis
Solatus esset, anxiæque nubibus
Curæ remotis reddidisset gaudium.
20 Mecum loquebar, Quid scelestis cum Deo
Commune ? scelera legis umbrâ qui sua
21 Tegunt, bonorum fraudulenta qui in caput
Consilia coëunt, factione innoxium
Premunt, iniquisque obruunt sententiis.
22 At rector orbis me tuebitur, meæ
Custos salutis, arx meæ fiduciæ,

23 Pro ſcelere pravis digna reddet præmia:
Suis et ipſos artibus peſſundabit
Rerum creator Dominus, ac noſter Deus.

PSAL. XCV.

1 EIA alacres cuncti Domini celebremus honores:
Salute partâ Domino agamus gratias.
2 Eia alacres rapiamus iter, mora ſegnis abeſto:
Dominum canorâ perſonemus barbito.
3 Magnus enim Dominus Deus eſt: Rex magnus, [et orbis
Longè univerſis eſt deis potentior.
4 Ille manu fulcit vaſtæ penetralia terræ,
Et nube cincta montium faſtigia.
5 Ille vagum fecitque, et factum temperat æquor,
Terramque ſalſis innatantem fluctibus.
6 Eia igitur genibus flexis manibuſque ſupinis,
Dominoque noſtro ſupplicemus et patri.
7 Noſter enim Deus eſt, nos grex illius: ab uno
Pendemus illo, ſpiritumque ducimus:
Si modò non lentam verbis damus illius aurem,
Nec reſpuamus monita pertinaciter:
8 Nec, velut ad Meribam, me rixis, inquit, acerbis
Et arroganti provocetis murmure;
Aut, Arabum veluti quondam per inhoſpita ſaxa,
Vires rebelli voce tentetis meas.
9 Quum proavi veſtri me exploravere, meamque
Didicere factis plurimis potentiam.
10 Illa quater denis mihi natio reſtitit annis:
Dixique ſemper interim, Hæc gens deſipit,
Et mea ſecuras tranſmittit dicta per aures.
11 Irâ ergo juſtâ in pertinaces concitus
Juravi, Terræ gens hæc ingrata beatæ
Promiſſa amicis commoda haud carpet meis.

PSAL. XCVI.

1 NON ufitato pangite
Orbis parentem carmine,
Orbis coloni, incognitis
Abufque terræ finibus.
2 Cantate Dominum, laudibus
Nomen beatum tollite,
Et mente gratâ agnofcite
Veftræ falutis vindicem.
3 Sol quà recurrit, audiant
Gentes Dei potentiam,
Stuporque dulci gaudio
Perfufa oberret pectora.
4 Namque unus eft verè Deus,
Cunctifque major laudibus,
Et diis timendus cæteris,
Quos horret error credulus.
5 Vefana gentes cæteræ
Pro diis colunt ludibria:
Dominus potenti dexterâ
Cœlum folumque condidit.
6 Apparet illi dignitas,
Auctoritas, potentia;
Ejufque templa fiderum
Fulgore lucent gloriæ.
7 Tribuite Domino gentium
Terras colentûm fecula,
Tribuite Regi cœlitum,
Et robur et potentiam.
8 Tribuite magnitudinem
Tanto decoram numini:
Augufta templi ad atria
Adferte promti munera.
9 Adefte, pompam adducite,
Et fupplices procumbite:

Omnesque rerum termini
Deum tremant et diligant.
10 Narrate cunctis gentibus
Regnare Dominum, qui ligat
Orbem catenâ immobili, et
Æquis gubernat legibus.
11 Lætetur æther, gestiat
Tellus, fretum præ gaudio
Exsultet, et quicquid freti
Salsas lacunas incolit.
12 Campi virescant avii,
Se cultâ fruge vestiant,
Arrideantque floribus
Silvæ, et graventur fructibus.
13 Natura rerum gestiens,
Cunctos per artus sentiat
Dei sui præsentiam,
Et promta jussis pareat.
Jus namque veniet dicere,
A vi suos ut asserat,
Mundumque justis legibus
Et veritate temperet.

PSAL. XCVII.

1 Ipse sui Dominus regni moderatur habenas:
Lætare tellus continens, et insulæ
Quas vagus Oceanus refluis complectitur undis,
Cuicunque cœli subjacetis cardini.
2 Hunc circum umbriferæ nubis prætexit amictus,
Pallensque multâ fusca nox caligine.
Apparent famulæ juxta, firmantque tribunal,
Severitasque dura, mitisque æquitas.
3 Ante volant sævum rutilantes fulminis ignes,
Hostesque flammis obruunt sequacibus.
4 Fulguribusque micat latè flagrantibus æther:

Attonita tellus intremiscit: montium
5 Saxa fluunt, rapido ceu cera liquescit ab igne,
A sempiterni pavida vultu numinis.
Terra sui à vultu Domini tremefacta liquescit:
6 Et æquitatem templa cœli prædicant.
Et quicunque habitant terras ubicunque remotas,
Novere numen et Dei præsentiam.
7 Illis ora pudor turpis confundat, inanes
Quicunque mentis stipites pro diis colunt:
Dumque sacris placant picti ludibria trunci,
Se gloriantur impio in scelere pios.
Quicquid ubique Dei sub nomine credulus error
Honorat, unum adoret, unum diligat.
8 Læta Sion tenebras errorum cernet abactas:
Judæa dulci delibata gaudio,
Sacrilega adspiciet vani sacraria ritus
Eversa, pœnas luere meritas impios.
9 Nam procul astriferi trans ignea mœnia mundi
Tu fræna rerum justus arbiter tenes.
Teque deos infra longè premis altior omnes,
Tuique obumbras numinis fastigio.
10 Ergo Deum quicunque pio complectere amore,
A scelere mentem contine puram et manum.
Nam Domino cordi est pietas, vitamque bonorum
A vi tuetur impiæ tyrannidis.
11 Et lætum offundit lumen cultoribus æqui,
Et pura sceleris corda recreat gaudio.
12 Vos quibus est cordi reverentia juris et æqui,
Gaudete, Domini spe favoris ac opis
Securi: gratoque Deum super æthera cantu
Sanctumque nomen ejus usque tollite.

PSAL. XCVIII.

1 Non usitato carmine
Rerum parentem pangite,

Virtute qui victoriam
Non usitatâ rettulit.
Suâ ipse solus dexterâ,
Externæ opis nil indigus,
Nos liberando, posteris
Miranda gessit seculis.
2 Sensere gentes impiæ
Bello Dei potentiam:
Pœnas luendo, judicem
Sensere justum et vindicem.
3 Promissa solvit optimâ
Fide Isaci nepotibus,
Partæ salutis testibus
Totius orbis incolis.
4 Huic ergo læti psallite
Totius orbis incolæ.
Hunc ferte in astra laudibus,
Lætis tubæ et clangoribus.
5 Laudate Dominum barbito,
Nervisque carmen jungite;
6 Lenisque tibiæ modis
Adsit sonora buccina.
7 Testetur æquor gaudium,
Et quicquid æquor occulit:
Orbisque terræ gestiat,
Et quicquid orbis educat.
8 Exsultet unda fluminum,
Leni susurrans murmure:
Montesque læti plausibus
Deum venire gaudeant.
9 En ipse Dominus advenit,
Cunctis ut orbis incolis
Det æqua justus præmia,
Et facta plectat impia.

PSAL. XCIX.

1 JAM regnum Dominus, ſpirituum piis
Qui dat jura choris, ſuſcipit: impiis
Horror terrificet pectora gentibus:
Tellurem quatiat tremor.
2 Nec tantùm Solymæ vim Dominus ſui
Fecit conſpicuam numinis, et ſuæ
Majeſtatis opes cernere finibus
Terrarum dedit ultimis.
3 Ergo te meritis tollat honoribus,
Auguſtum celebret gens hominum tuum
4 Nomen, qui ſalubri temperie modum
Sceptris conſtituas tuis.
Selectæ ſoboli qui populi tui
Jus nullis dederis mobile ſeculis:
Frænas juſtitiæ qui moderamine
Æquali genus Iſaci.
5 Sublimem Dominum laudibus et Deum,
Solus qui liquido regnat in æthere,
Ferte, et ſcamna pedum, (ſanctus enim Deus
Eſt noſter) veneramini.
6 Huic Moſes et Aron, et Samuel bonus,
Docti legitimis tingere victimis
Aras, conſilium quum peterent, data
Sæpe oracla petentibus.
7 [illegible]e pilâ tereti nubis eis dabat
Reſponſa ambiguis ſollicito metu,
Legum quod monitus pactaque fœdera
Servâſſent ſtabili fide.
8 Aurem ſupplicibus tu facilem dabas,
O rerum genitor maxime et optime,
Indulgenſque bonis, et ſcelerum ſimul
Vindex, durus in impios.
9 Sublimem Dominum tollite laudibus,
Solus qui liquido regnat in æthere: et

Montem quo colitur, (ſanctus enim Deus
Eſt noſter) veneramini.

PSAL. C.

1 ORBIS omnes incolæ
A ſole Eoo ad Heſperum
2 Jubilate, et optimo
Rerum parenti plaudite
Mente lætâ, et ritibus
Servite puris numini.
Geſtientes gaudio
Adite ſancta limina.
3 Ille noſter eſt Deus,
Noſter parens et conditor:
Non enim nos finximus
Ipſi, ſed illius ſumus,
Qui levi de pulvere
Alit creatos et regit.
4 Ad fores ergo illius
Adite læti, gratias
Agite: feſtis laudibus
Benignitatem pangite.
5 Prædicate cæteris
Numen beatum gentibus.
Nam benignitas Dei,
Et in ſuos clementia
Clauſa nullo eſt termino:
Et firma ſtat pactis fides
Poſterorum poſteris
In ſempiterna ſecula.

PSAL. CI.

1 TE ſalus rerum cano, qui precanti
Lenis irarum es, facilisque flecti,
Impiorum idem tetricus rebelles

Frangere faſtus.
2 Huc meæ vires vigilant, labores
Huc ferent omnes, opis in tuæ ſpem
Semper ut caſtis domus inſtitutis
Culta niteſcat.
Si ſalutarem mihi tu ſerenus
Porrigis dextram, tibi corde puro
Serviam: fraudum ſceleriſque pura
Serviet aula.
3 Nec mihi exemplum ſtatuam ſequendum,
Litibus ſi quis miſeros iniquis
Vexet, aut cauſſam tenuis clientis
Prodidit hoſti.
4 Sponte qui pravis ſtudiis inhæret,
Sit procul: ſævi ſceleris miniſter
Candidos nunquam mihi cenſeatur
Inter amicos.
5 Quiſquis incautum lacerat ſodalem,
Clam venenato jaculatus ictu,
Perſequar, plectam, penituſque ab imâ
Stirpe revellam.
Nec meæ menſæ dapibus fruetur
Mentis elatæ tumor, arroganſque
Vultus, et cunctos veluti minores
Lumine ſpernens.
6 Veritas ſimplex quibus eſt amori,
Hos amo, amplector, video libenter:
His mihi ſeros ſociis ſenectus
Impleat annos.
Integer vitæ mihi ſit miniſter:
7 Tecta non intret mea fraudulentus:
Nemo mecum intra mea commoretur
Limina mendax.
8 Impios longè (morâ nullâ) terræ
Finibus pellam: procul omne monſtrum

Civitas ſancta ut Domini releget
Flagitiorum.

PSAL. CII.

1 Exaudi genitor ſancte meas preces,
Clamoriſque ſonum percipe lugubris:
2 Neu vultum miſero ſubtrahe, cladibus
Omni ex parte prementibus.
Aures ſuppliciis nunc adhibe meis:
Da votis facilem te, pater optime,
Et preſſo celerem porrige dexteram,
Et præſenti ope ſublevа.
3 Ceu fumi nebulæ tempora tranſvolant,
Ut lentis coquitur torris ab ignibus,
Paullatim tacitus ſic dolor aridis
Humorem ebibit artubus.
4 Dum luctu crucio me dapis immemor,
Ut ſecta è viridi gramina ceſpite
Areſcunt nimio torrida ſole, cor
Exſuccum mihi tabuit.
5 Crebrò ſic remeans ſpiritus ilia
Tendit, ſic gemitus pectora concutit
Mœſtus continuò, tabida uti cutis
Jam vix hæreat oſſibus.
6, 7 Ut ſaltus habitans cuculus avios,
Aut tectis latitans noctua dirutis,
Aut turtur viduus, ſolus, inops, dies
Et noctes vigiles gemo.
8 Dum ceu ludibrium videor improbis,
Irriſumque petunt fraude nefariâ.
9 Nec panis cinere eſt gratior arido, et
Potum tempero fletibus.
10 Iſtis ira malis me cumulat tua,
Qui me ſuſtuleras ex humili loco,
Sublimi graviùs rurſus ut è gradu

Tractum præcipitem dares.

11 Ut sero in tenebras umbra crepusculo
Vanescit, celeres deproperant dies
In mortem: velùti sub medio die
Fœnum, corpus inaruit.

12 At te perpetuis secula seculis
Nectentem, volucris non fugâ temporis
Carpit, nec memorem nominis obruet
Famam posteritas tui.

13 Tandem surge, pater, tecta Sionia
Jam lenis placido respice lumine:
Jam pleno redeunt tempora circulo,
Promissumque ferunt diem.

14 Jam servi lapides respiciunt tui
Disjectos faciles, sparsaque rudera,
Incultique soli jam miserabilem
Versâ mente dolent vicem.

15 Ut vertat populos terror in exteros,
Ut nomen Domini fit celebre omnibus
Et numen, trifidum quà colitur solum,
Formidabile regibus.

16 Versam restituet quum Solymam, suæ
Majestatis opes quum dabit adspici;

17 Lugentûm miseris quum querimoniis
Flectet se, et prece supplice.

18 Scribentur tabulis ista fidelibus,
Seris ut Domini nota nepotibus
Sit laus, nec senium prodita posteris
Nôrit gloria seculis.

19 De sanctis adytis ætheræ domûs,
Templi sepositis de penetralibus,
Cœlestis Dominum non piguit soli
Curas respicere ad leves.

20 Nexorum ut gemitus audiat, et neci
Addictos tetricâ compede liberet:

21 Laudes ut Solymæ templa Deo ſonent,
Et nomen recinat Sion
22 In cœtu celebri. Tum procul ultimis
Terrarum populi finibus exciti
Illuc ſacra ferent, et Domino dabunt
Reges munera ſupplices.
23 Quamvis in medio curriculo meum
Robur comminuit, deſtituit manum,
Atque ævi ſpatiis tempora lubrici
Contraxit brevioribus;
24 Clamabo tamen, O mi Deus unice,
In vitæ medio ne ſtadio brevem
Curſum ſiſte rotæ: quantulum ad ultimam
Jam metam ſupereſt mihi?
Te nunquam brevibus clauſa recurſibus
Aſtrorum, ſenio conficiet dies:
25 Tu terræ ſtabilis mole, volucribus
Tu cœli prior ignibus.
26 Illis interitûs ſtant ſua tempora:
Tu nullo interitum tempore ſenties.
Annorum ſeries cætera deterit,
Ut veſtis territur vetus:
Ut detrita novis pallia veſtibus
Permutat locuples; ſic abit et redit,
Et mutat facies imperio tuo
Mundi dædala machina.
27 At tu, qui fueras, ſemper es atque eris:
In teipſoque habitas; nec varias vices
Decurſo patiens tempore, permanes
Metæ ſecula neſcia.
28 Sed ſervi ſoboles, et ſobolis tui
Servi poſteritas per ſeriem, tuis
Tecum perpetuis æmula ſeculis,
Ævi tempora tranſigent.

PSAL. CIII.

1 Sit parens rerum mihi carmen: illum
Vox canat, sensus petat, et remotis
Quisquis est fibris vigor, et sacratum
Nomen honoret.
2 Mens Deo laudes cane, redde grates
Mens Deo: nullis benefacta seclis
Excidant, et quæ tribuit benignâ
Munera dextrâ.
3 Qui scelus tollit maculosum, et ægros
4 Sanat angores, animoque vires
Reddit, et vitæ properante fato
Prorogat annos.
5 Qui manu largâ tibi plura donat,
Ore quàm poscas, animo vel optes:
Servat ac in morem aquilæ virentem
Flore juventam.
6 Integer judex, scelerumque vindex,
7 Tradidit sancto sua jura Mosi:
Isaci prolem docuit piarum
Dogmata legum.
8 Lenis et blandus, dare dona largus,
9 Tardus irasci: neque sempiternæ
Sævit offensæ memor, aut perennes
Ardet in iras.
10 Nec modus pœnæ numerusve nostris
11 Æquus est culpis: bonitas redundat
Latiùs terræ plaga quàm remoto
Distat olympo.
12 Tam procul nostri maculas removit
Criminis, quàm se procul à cubili
Gaditano sol oriens Eois
Exserit undis.
13 Qualis in natos placidi parentis
Lenitas, talis Domini benigni est,

Quisquis illius pietate verâ
Nomen adorat.
14 Tu sinus mentis penitus repôstos,
Tu pater nôsti penetrale cordis :
Quippe nos terræ memor è rubenti
Pulvere factos.
15, 16 Herba ceu, lactens pueri venustas
Prodit, occultoque adolescit ævo,
Donec ut fœnum cadat arefactum
Falce senectæ.
Instar aut floris Tyrio comantis
Murice, ut vultu modicè sereno
Risit, afflatu tepidi repentè
Concidit austri.
17 Sed Dei æternâ bonitate in ævum
Tutus æternum remanet piorum
Cœtus, et longâ serie propago
Sera nepotum :
18 Si nec æternas violabit icti
Fœderis leges, memorique jussa
Mente servârit, referatque vitâ
Puriter actâ.
19 Ille flammantis super alta cœli
Culmina immotum solium locavit,
Et suo nutu facilè universum
Temperat orbem.
20 Angeli jussis Domini ministri,
Sub jugum jus est quibus et potestas
Cuncta cogendi, Domino Deoque
Pangite laudes.
21 Quique castrorum comites meretis
Sub ducis tanti imperio, audientes
Sedulò dictis, Domino Deoque
Pangite laudes.
22 Quæque per vastos ubicunque fines

Imperî pollens opifex creavit,
Plaudite, auctori Domino Deoque
Pangite laudes.
Mens Deo grates cane, redde grates
Mens Deo: hunc sensus petat, et remotis
Quisquis est fibris vigor, et beatum
Nomen honoret.

PSAL. CIV.

1 TE rerum, Deus alme, canam Dominumque patremque:
Magne parens, sanctâ quam majestate verendus,
Ætheris æternas rector moliris habenas!
2 Te decor, auratis ambit te gloria pennis,
Et circumfusum vestit pro tegmine lumen.
Tu tibi pro velo nitidi tentoria cœli,
3 Et liquidas curvo suspendis fornice lymphas:
Et levibus ventorum alis per inania vectus,
Frænas ceu celeres volitantia nubila currus.
4 Apparent accinctæ auræ flammæque ministræ,
5 Ut jussa accipiant. Stat nullo mobilis ævo
Terra, super solidæ nitens fundamina molis,
6 Pollenti stabilita manu: terra obruta quondam
Fluctibus, ut fuso super ardua culmina velo:
7, 8 Sed simul increpuit tua vox, tonitruque tremendo
Insonuere auræ, paullatim ascendere montes
Cernere erat, sensimque cavas subsidere valles,
Inque cavas valles trepidas decurrere lymphas.
9 Neve iterum immissâ tellus stagnaret ab undâ,
Limitibus compressa suis resonantia plangit
Littora, præscriptas metuens transcendere metas.
10 Tum liquidi fontes imis de collibus augent
Flumina, per virides undas volventia campos:
11 Unde sitim sedent pecudes, quæ pinguia tondent
Pascua, quique feris onager saxa invia silvis

12 Incolit : hic levibus quæ tranant aëra pennis,
Per virides paſſim ramos ſua tecta volucres
Concelebrant, mulcentque vagis loca ſola querelis.
13 Tu pater aëreos montes, campoſque jacentes
Nectare cœleſti ſaturas, fœcundaque rerum
Semina vitales in luminis elicis oras.
14 Unde pecus carpat viridis nova pabula fœni :
Unde olus humanos geniale aſſurgat in uſus :
15 Quæque novent feſſas cerealia munera vires,
Quæque hilarent mentes jucundi pocula vini,
Quique hilaret vultus ſuccus viridantis olivi.
16 Nec minus arboribus ſucci genitabilis humor
Sufficitur : cedro Libanum frondente coronas,
17 Alitibus nidos ; abies tibi conſita ſurgit,
Nutrit ubi implumes peregrina ciconia fœtus.
18 Tu timidis montes damis ; cava ſaxa dediſti,
Tutus ut abſtruſis habitaret echinus in antris.
19 Tu lunæ incertos vultus per tempora certa
Circumagis : puroque accenſum lumine ſolem
Ducis ad occiduas conſtanti tramite metas :
20 Inde ſuperfuſis cuncta involventibus umbris,
Per tacitas ſpargis nocturna ſilentia terras.
21 Tum fera prorepit latebris, ſilviſque relictis
Prædator vacuis errare leunculus arvis
Audet, et è cœlo mugitu pabula rauco
22 Te patrem expoſcit : dein rurſus, ſole renato,
Abditur occultis prædatrix turba cavernis :
23 Inque vicem ſubeunt hominumque boumque labo-
Donec fera rubens accendat lumina veſper. [res,
24 Sic pater in cunctos didis te commodus uſus.
Nec tantùm tellus, genitor, tua munera ſentit,
25 Tam variis fœcunda bonis ; ſed et æquora ponti
Fluctibus immenſas circumplectentia terras,
Tam laxo ſpatioſa ſinu ; tot millia gentis
Squamigeræ tremulâ per ſtagna liquentia caudâ

26 Exſultant : tot monſtra ingentia et horrida viſu
Veliferas circumnant puppes : grandia cete
Effingunt molles vitreo ſub marmore luſus.
27 Atque adeò quæ terra arvis, quæ fluctibus æquor
Educat, à te uno pendent, pater optime, teque
Quæque ſuo proprium poſcunt in tempore victum.
28 Te magnam pandente manum, ſaturantur abundè
29 Omnia : te rurſus vultum condente, fatiſcunt.
Te tollente animam, ſubitò exanimata recurrunt
30 In cinerem : inſpirante animam te denuò, ſurgit
Illicò fœcundæ ſobolis generoſa propago,
Et deſolatas gens incolit aurea terras.
31 Sic eat, ô nullo regnet cum fine per ævum
Majeſtas divina : ſuumque in ſecula lætus
32 Servet opus Deus : ille Deus, quo territa tellus
Concutiente tremit, montes tangente vaporant,
Fumiferâ trepidum nebulâ teſtante pavorem.
33 Hunc ego, dum vivam, dum ſpiritus hos reget artus,
34 Uſque colam : tantùm ille meas faciliſque bonuſque
Accipiat voces : nempe illo oblector in uno.
35 At verò impietas planè exſtirpetur ab imâ
Radice, et ſcelerum ſtirps nulla repullulet : ac nos
Te rerum, Deus alme, patrem Dominumque canemus.

PSAL. CV.

1 CANITE Dominum, et invocate nomen ejus : exte-
Facta gentibus per orbem prædicate illuſtria. [ris
2 Ille ſermo, carmen ille ; et illius miracula,
3 Nomen ejus, numen ejus una nobis gloria.
Hunc amantûm et hunc petentûm palpitet cor gau-
Robur ejus, pignus ejus ſacroſanctum roboris [dio.
4 Petite ; vultum ejus beatum continenter quærite.
5 Subeat animum quanta noſtris edidit majoribus
Signa, quæ portenta ; legum ſcita quæ reliquerit.

6 Vos Abrami, vos Jacobi posteri, servi Dei
Separati, sorte lecta natio, vos alloquor.
7 Ille rerum rector unus, orbis unus arbiter,
8 Pacta nostris firma servat facta cum majoribus:
Verba meminit: mille sancta in secla nectit fœdera,
9 Icta primitus cum Abramo, deinde jurata Isaco;
10 Isaci sancita nato, lege non mutabili:
Posterisque sempiterno roborata vinculo;
11 Quum, Tibi Chananea, dixit, arva sorte dividam.
12 Turba numero parva quamvis advena illic degeret,
Auctâ nondum stirpe longis temporum decursibus:
13 Regna quanquam et nationes exsul errans verteret;
14 Hos tamen Dei benigna fovit indulgentia:
Vimque duram præpotenti dextrâ ab illis arcuit;
Et minis reges potentes tetricis compescuit;
15 Ne mihi, inquit, consecratos, ne mihi unctos tangite;
A meis, moneo, prophetis abstinete injuriam.
16 Quum famem voracem in orbem contumacem induceret,
Gentibusque alimenta latè noxiis subduceret,
17 Prævium misit ministrum Nili ad arva fertilis:
Filium pulchræ Rachelis mango turpis vendidit:
18 Carceris latuit tenebris, crura vinctus compede;
19 Somnii donec soluti nota regi veritas,
20 Crura ferro liberavit, solvit animum crimine:
21 Et novâ sortis benignæ jam vicissitudine,
Regiorum servulorum servus ante ignobilis,
22 Fræna rerum tractat unus: nuper è custodia
Missus, aulæ purpuratos nunc coërcet vinculis:
Et senum juvenis severæ præsidet prudentiæ.
23 Isáci tandem propago culta linquens patria,
Pinguis ad fluenta Nili castra fixit advena.
24 Ac, Deo fovente, lætâ stirpe sic refloruit,
Viribus brevì ut præiret inquilinus incolas. [midas
25 Tum Phari rector superbæ, mente versâ, Abra-

Fraude molitus nefandâ ſtirpitùs revellere:
26 Circulo donec voluto deſtinati temporis,
Legifer cum fratre Moſes miſſus eſt divinitùs;
27 Ac Pharon Pharique regem terruit miraculis.
28 Ergo natura, imperantis non rebellis juſſibus,
Veſtiit polum tenebris, et ſolum caligine
Condidit, ceu nocte cæcâ ſole juſſo cedere.
29 Unda decolor cruoris tabe rivos polluit,
Squameæque ſtrage gentis inquinavit littora.
30 Terra felix antè frugum, more nunc præpoſtero,
Turpibus fœcunda ranis ſqualet: ipſa regia
Fœta ranis, ipſa regum fœta ſunt cubilia.
31 Fuſa deinde nube denſâ muſca Memphin occulit:
Et pediculorum ubique fœda erant examina.
32 Inſtar imbrium ruebat miſta flamma grandini,
33 Arbores nudans comantes fronde, flore, fructibus.
34, 35 Quod reliquit atra grando, mox locuſta perdidit:
Bruchus abſtulit, locuſtas quod voraces fugerat.
36 Tot malis ſubinde ſævis icta Nili regia,
Quum ferox non mitigaret contumaces ſpiritus,
Dira populum mox in ipſum verſa pœna ſæviit.
Prima pignorum repentè per penates omnium
Occidêre: cuncta planctu, cuncta fletu perſonant.
37 Rege tandem pertinace cladibus perterrito,
Sancta Memphin gens reliquit, jam tyranno libera,
Dives auro argenteiſque barbarorum poculis:
Nec tot inter millia ullum languor attentaverat.
38 Ergo Nili jam pavore liberata regia,
Voce, vultu, plauſibuſque præferebat gaudium.
39 At parens memor benignus gentis electæ ſibi,
Per ſiticuloſæ arenæ vaſtitatem imperviam
Caſtra nubis texit umbrâ, luce; noctem luridam
Ignium latè coruſco temperavit lumine.
40 Arva, victum cum rogarent, texit imber alitum:
Panis impluit per auras more denſæ grandinis.

41 Petra juſſa fudit undas: deque rùpis viſcere
42 Antè ſicca ſolitudo flumen hauſit. Scilicet
Fœderis parens benignus immemor nunquam ſui,
Quod ſibi caro cum Abramo ſempiternum fecerat.
43 Sic parentum ſtirps piorum, tuta ductu numinis,
Arva liquit fraudulenta perfidi Peluſii:
44 Occupatis efferarum nationum ſedibus,
Tradidit Deus labores impiorum eis carpere:
45 Sanctiones ut tenerent ſacroſancti fœderis,
Et piarum ad juſſa legum facta cuncta ſingerent.
Laus, honor, decuſque Regi ſempiterno cœlitum.

PSAL. CVI.

1 LAUDATE Regem cœlitum, Regem bonum,
Suiſque nullo non benignum tempore.
2 Quis facta verbis æquet? eloquentiâ
Quis aſſequetur illius potentiam?
3 O ter beatos æqui amantes, et tuæ
Præſcripta legis qui tueatur jugiter!
4 Memento noſtrî facilis et favens, tuum
Proſpicere populum quâ ſoles clementiâ:
Et me reviſe lenis ac ſalutifer;
5 Ut ſeparati tibi bonis populi fruar,
Carpamque lætus quo fruuntur gaudio,
Hæreditatique comes applaudam tuæ.
6 Scelesta proles cum ſceleſtis patribus
In te rebelles multa iniqua fecimus;
Abominanda, dira perpetravimus.
7 Nam nec tyranni Ægyptii ex ergaſtulo
Noſtri parentes liberi per te, tua
Oſtenta graviter ponderârunt, nec tuæ
Meminêre gratis mentibus clementiæ:
Sed propter undas æquoris rubri, duces
Adverſus animis turba contumacibus
8 Obmurmuravit. At parens malis bonus

Pœnas remittis, ut tuam clementiam
Agnoſcat orbis, et tremat potentiam.
9 Nam comminanti ceſſit unda fluctuum:
Suſpenſa moles hinc et inde per ſali
Tranquilli arenas aridam dedit viam,
Ceu ſolida campis figerent veſtigia:
10 Donec tyranno liberati et hoſtium
Crudelitate, tuta tuti littora
11 Tenuere: at hoſtes vorticoſo gurgite
Abſorpſit unda, cladis ut nec nuncius
12 Supereſſet. Illic tum ſalutis compotes
Fidemque verbis præbuere, et cantibus
Cecinere feſtis numinis potentiam.
13 Metu repulſo, protinus laſcivia
Animos rebelles perculit: nec amplius
Meminêre ſigna nec pericla priſtina.
14 Repentè pravâ perciti libidine
Arſere, verbis et Deum procacibus
Iræ impulerunt fræna juſtæ ſolvere:
15 Ac flagitatos impiè dedit cibos,
Juſtiſque pœnis impios coërcuit.
16 Nec pœna mentes, nec benignitas feras
Mollire potuit, quin procaciter ducem
Duciſque fratrem peteret æmulatio,
Et freta ſtudiis ſemper ambitio malis.
17 Sed factioſos terra vaſto condidit
18 Sinu dehiſcens, flammeique gurgitis
Torrens vorago devoravit impios.
19 Nec noxiorum monita tot pœnis modum
Gens prava ſceleri fecit. Horebi in jugo
Proh facinus! ante imaginem bovis Dei
20 Imago ſeſe ſtravit, et frondè ſaturi
Simulacra tauri coluit inſtar numinis;
21 Partæ ſalutis nuper ingrata, immemor
Miraculorum in urbibus Niloticis;

22 Et fluctu eodem sospites se, subrutos
Hostes superbos vorticosis æstibus.
23 Ergo scelestos ira justa perdere
Ibat, furenti ni Deo carum caput
Pro gente Moses obtulisset, et prece
24 Frænâsset iras. Nec tamen turbæ furor
Illic quievit, expetitum tam diu
Uber feracis sprevit agri: nec fidem
Mosi docenti, pollicenti nec Deo
25 Habuit: tumultu castra complens respuit
26 Imperia: donec ille munificus parens,
Delere promtus inter invia montium
27 Toties rebelles, extulit dextram, et genus
Per nationes impias disperdere
28 Jam destinârat: ante sculpta numina
Iterum protervi procidêre, et mortuis
Diis thura, lectásque immolârunt hostias:
29 Deum sceleribus provocaverunt novis,
Iramque rursum exasperârunt vindicem:
30 Justâ incitatus donec irâ Phineas
Ferro scelestam puniit licentiam,
Et sævientem dexteram compescuit
31 Domini, sibique peperit æternum decus,
Quod nulla sileant posterorum secula.
32 Nec contumaces supplicia tot spiritus
Coërcuerunt, Meribæ ad undas quin Dei
33 Rursus furorem accenderent: nec publico
Moses furore liber, etiam incredulâ
Oratione vertit iram numinis
34 In se. Potiti deinde pactis finibus,
Nec impiarum semen omne gentium
Disperdiderunt funditùs, nec jussibus
Rectè monentis paruerunt numinis:
35 Sed se profanis miscuere gentibus,
36 Didicere ritus, serviere ludicris

Diis: ac, eorum mancipati cultibus,
Tenuere puras à ſcelere nullo manus.
37 Quippe immolârunt filios ac filias
38 Ad dæmonum aras: et ſuæ propaginis
Tinxere ſculptos ſanguine innocuo deos,
Terramque ſanctam polluerunt cædibus.
39 In ſcelera proni abominanda, dum ſuæ
40 Manûs adorant opera, patrium Deum
41 Juſtas ad iras provocârunt, ut ſuam
Hæreditatem abominatus, impiis
In ſervitutem manciparet hoſtibus:
42 Quorum ſevero penè contriti jugo,
Poſuere ſævam ſpiritûs ferociam.
43 Ac liberati ſæpe Domino vindice,
Rurſus rebelles ſpiritus in vindicem
Sumſere; rurſus ob ſcelera pœnas ſua
44 Dedere: mitis nec Dei bonitas tamen
In rebus arctis innocentium à prece
45 Avertit aurem: fœderis memor ſui,
Pœnas remiſit lenis et placabilis.
46 Quin et ſuperba corda gentis barbaræ,
Cui ſerviebant dirutâ jam patriâ,
Lenivit: animos omnium ut perſtringeret
Imago ſortis flebilis vel hoſtibus.
47 Tu nos tuere, Domine noſter et Deus,
Et è profanis gentibus recollige:
Ut te canamus, nomen ut ſanctum tuum
48 Celebremus unum: populus omnis ut ſimul
Dicat, Deo, quem poſteri Abrami colunt,
Sit laus, honorque in ſeculorum ſecula,
Amen, amen.

PSALMORUM

LIBER QUINTUS.

PSAL. CVII.

1 CANTEMUS Dominumque bonum, facilemque parentem,
Cujus habet nullas larga indulgentia metas.
2 Hunc grato simul ore canant, quos dira tyrannis
Quum premeret, sævo incolumes ex hoste recepit,
Et juga captivo excussit servilia collo:
3 Perque feras gentes sparsos, quà surgit ab undis,
Et quà diversas abiens se condit in undas
Phœbus, ab arctoæ campis glacialibus ursæ
Collegit, tepidoque domum revocavit ab austro.
4 Per stiriles saltus et inhospita saxa vagantes,
Quà nulla ad cultas ducunt vestigia terras,
5 Fracti animos mœrore, inopes undæque cibique,
6 Auxilium miseris imploravere querelis:
Audiit orantes, et opis miseratus egenos,
Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis,
7 Monstravitque viam cultas quæ ferret ad urbes.
8 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
9 Quippe sitim victuque famem compescuit ægram,
Reddidit et membris vires animoque vigorem.
10, 11 Quique Dei monitis ingratâ mente relictis,
Carceris in tenebris et fæcâ nocte jacebant,
12 Quum tremerent gelidæ exanimes formidine mortis,
Afflictique malis humiles fractique jacerent,
13 Auxilium miseris imploravere querelis:
Audiit orantes, et opis miseratus egenos,

Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis:
14 Vincla manu validâ rupit, mortisque timorem
Reppulit, et tetris pavidos eduxit ab umbris.
15 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque
parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
16 Liminaque et portæ qui claustra refregit ahenæ,
17, 18 Deliciis animi vires quum stulta libido
Affligit, corpusque gravi languore solutum
Stultitiæ pendit pœnas, et morte propinquâ
Rejiciunt omnem fastidia marcida victum;
19 Auxilium miseris qui imploravere querelis,
Adspicit orantes, et opis miseratus egenos,
Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis:
20 Ereptisque suo lethi de limine verbo,
Restituit lætumque novat per membra vigorem.
21 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque
parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
22 Et meritis cumulent memores altaria donis,
Et gratâ acceptam testentur voce salutem.
23 Qui mare fluctisonum sulcat, curvisque carinis
Admovet externas vaga per commercia gentes,
24 Non ignota illi divina potentia, nec quæ
Monstrat in immenso miracula sæpe profundo.
25 Quum jubet, irrumpunt venti stridente procellâ,
26 Et mare nunc spumis canentibus astra lacessit,
Et nunc tartarei subsidit ad ima barathri:
27 Pallent ora, metus trepidantia pectora pulsat,
Et velut oppressis vino vestigia nutant:
Callida nec cani juvat ars aut cura magistri.
28 At Dominum ut mœstis imploravere querelis
Exaudit trepidos, et opis miseratur egenos.
29 Jam venti ponunt, stratâque æqualiter undâ,
Arrident taciti tranquilla silentia ponti.

30 Jam poſitâ læti gaudent formidine nautæ,
Cum laceræ optatum portum tetigere carinæ.
31 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris.
32 Hunc populi cœtus laudent, ſanctique ſenatûs
33 Concilium ſuper aſtra ferat; qui flumina ſiccat,
Et riguos paſſim rivis bullantibus agros,
Fontibus occluſis, ſitienti damnat arenâ:
34 Et fœcunda, ſui facta ob ſcelerata coloni,
Arva jubet falſis ſubitò ſterileſcere glebis.
35 At contrà in ſterili campo malè pinguis arenæ
Stare lacus, pingueſque facit ſtagnare paludes.
Et fluviis ſiccos riviſque fugacibus agros
36 Irrigat, atque inopi tranſmittit habere colono:
Quique novas ſanctis moderetur legibus urbes,
37 Et ſcrobibus credat vites, et ſemina ſulcis,
Unde legat dulces maturo in tempore fructus,
38 Quos pater omnipotens alit, et proventibus auget
39 Aſſiduis pecorum fœtus. Ubi neſcia rurſus
Commoda fortunæ modicè mens ferre ſecundæ,
Fræna dedit vitiis, retrahit ſua munera juſtus
Arbiter: indomitos animos et corda ſuperba
40 Cladibus affligit: ſævis punire tyrannis
Tradit, et ignavo petulans ſub principe vulgus
Contemtum, populis prædam jubet eſſe propinquis.
Perque inopes victûs terras traducit, ubi ante
Nulla hominum tritam monſtrarit veſtigia callem.
41 Avertit mala pauperibuſque, animique modeſtis,
Atque hilares multâ fœcundat prole penates.
42 Hæc ſpectant gaudentque boni: malè conſcia muſſat
43 Turba metu. Aſt, animi quibus eſt ſolertia, curâ
Aſſiduâ volvunt, memorique hæc mente recondunt,
Luceat ut cunctis Domini clementia terris.

PSAL. CVIII.

1 MENS invicta malis, animi vigor integer, orbis
Te voce, rector, te celebrabit lyrâ.
2 Eia age, depositis mens expergiscere curis,
Et tu canora barbitos cum nabliis.
Ociùs auroræ quàm lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm volucrum exsuscitet,
3 Te pater alme canam: populos tua facta per om-
Quàcunque tellus panditur, vates feram. [nes,
4 Nam tua siderei bonitas fastigia cœli,
Fidesque tractus nubium supervolat.
5 O Deus augustum nitido caput exsere cœlo,
Ostende terris gloriæ jubar tuæ.
6 Eripiasque tuos gelidi formidine lethi
Præsens, et opifer invocantes audias.
7 Audiit, ex adytoque Deus flammantis olympi
Vocem rependit gaudii prænuntiam.
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
Vallem Sucothi metiar decempedâ.
8 Nonne mihi parent Jacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arva, vel vomere secat?
9 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, et Palæstinas domos.
10 Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces?
Muros Idumes divitis quis diruet?
11 Quis? nisi tu nostræ gentis, Deus unice, tutor?
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis pravis: nec in arma ruentes
Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
12 Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in arctis:
Humana fallax credulos spes decipit.
13 Te duce, victrici decorati tempora lauro,
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. CIX.

1 NE ſileas, ne diſſimula, mea gloria, neve
Sine veritatem ſupprimi mendacio.
2 Me ſcelerati oris fraus, et crudele venenum,
Proterva fictis lingua me premit dolis.
3 In me odia occultis acuunt ſermonibus iras,
Et immerenti fabricant moleſtiam.
4 Qui mihi debebant fidum ſolamen amici,
Probra ingerebant clanculum et convicia.
Aſt ego, ſecretæ tibi qui penetralia mentis
Cernis, dolente corde fundebam preces.
5 Omnibus officiis culti mihi damna rependunt,
Remunerantur odio amorem ſimplicem.
6 Tu pater hunc ſævo vexandum trade tyranno :
Vaſtator illi ad dexteram adſtet Angelus.
7 Judicis adſtiterit cum ſordidus ante tribunal,
Damnatus aſpris exeat ſententiis.
Quum volet iratos animos inflectere fando,
Oratione judices exaſperet.
8 Ante diem fato pereat præreptus acerbo :
Locumque vacuum dominus occupet novus.
9 Orba fleat ſoboles, viduâ gemat uxor in aulâ :
10 Ejecta proles patrio exulet ſolo :
Inſtabilis, mendica, vagis erroribus orbem
Luſtret ; quietum reperiat nuſquam locum.
11 Conturbetque domum miſeram, inſcribatque pe
Scrutatus omnes fœnerator arculas. [nates,
Ignotuſque hæres longo congeſta labore
12 Rapiat, opemque nemo poſcenti ferat :
Nullaque progeniem miſeratio ſublevet orbam.
13 Mors falce totam demetat ſemel domum ;
Proxima gentem omnem cum nomine deleat ætas.
14, 15 Apudque Dominum, patris erratum, ut recens,
Ante oculos interque manus verſetur et erret :
Nec vitia matris tollat ulla oblivio.

16 Utque erat oblitus miserandi, oblivio gentem
Ejus perenni supprimat silentio :
Qui dejectum, inopem, et curis mordacibus ægrum,
Pertrahere mortis nixus est in retia.
17 Semper ei veluti fuerat maledictio cordi,
Maledicta in illum et exsecratio cadent.
Ac veluti studio fugit benedicere pravo,
Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
18 Et velut obtegitur talari corpus amictu,
Totus miseriis ille sordeat obsitus :
Sic in cuncta illi passim se viscera fundant,
Ut oleum in ossa penetrat, unda in viscera.
19 Hoc ergo incedat semper vestitus amictu :
Hæc zona lumbos cingat illi et ilia.
20 Ante Deum tales pendat detractio pœnas,
Et clam salutem quisquis oppugnat meam.
21 Alme pater, pater alme, tuâ me protege dextrâ,
Et invidorum libera calumniis.
Ut nomen latus omne tuum telluris honoret,
Et suavitatem sentiat clementiæ.
22 Eripe me invidiæ : sum pauper, egenus et exspes,
Animumque curæ turbidum urunt anxiæ.
23 Non aliter pereo, species quàm futilis umbræ,
Pallent tenebris sera quum crepuscula :
Aut ubi decussis solerti indagine ramis,
Locusta tectis pulsa frondeis cadit.
24 Genua labant infirma : artus jejunia solvunt :
Exsangue siccis corpus aret ossibus.
25 Me tumidi probris hostes petiere superbis :
Me conspicati capita quassârunt sua.
26 Adfer opem, servumque tuum, pater optime, serva
Pro lenitate semper assueta tibi.
27 Agnoscantque tuam, rerum pater optime, dextram :
Tuâque salvum me sciant clementiâ.

28 Dum maledicta voment hostes, dum probra loquentur,
Bonusque placidusque benedices tu mihi.
Dum confusa illis turpis pudor ora notabit,
Lætitia servi pectus hilarabit tui.
29 Hos pudor, ut talos à vertice vestis ad imos
Effusa latè corpus omne contegit;
Hos pudor, et mœrens turbato infamia vultu,
Qui me maligno dente rodunt, obruat.
30 Ast ego tum Domino grates memor ore sonabo,
Cœtuque laudes in celebri concinam;
31 Qui stetit auxilio dexter cum paupere, vitamque
Eripuit ejus hostium ludibrio.

PSAL. CX.

1 SIC alloquutus Dominus est Dominum meum,
Asside dexteram ad meam,
Dum proterendos, ceu scabellum, sub pedes
Hostes tibi provolvero.
2 Ad orbis oras ultimas fasces tuos
Altâ ab Sione proferam:
Ut juris æqui vinculis coërceas
Fastus rebelles hostium.
3 Te pompa lætis quum reducet plausibus
Ad templa voti compotem,
Sancto decorus apparatu exercitus
Lætum celebrabit diem.
Non roris imber ante lucem argenteis
Tot vestit arva gemmulis,
Quàm multa cunctis gentium de finibus
Ad te propago confluet.
4 Juravit et se adstrinxit immutabili
Dominus sacramento tibi,
Tete futurum Melchisedecis sibi
Ritu sacrorum antistitem,

Sol inquieto lucis orbe dum diem,
Dum luna noctem illuminet.
5, 6 Ad dexteram ille semper adsistet tuam:
Ferro tyrannos vindice
Compescet: iram commodans suam tibi,
Gentes rebelles comprimet;
Ducesque regnis imperantes ditibus
7 Sternet solo: torrentibus
E fortuitis, dum fugam premet, sitim
Victor levabit igneam.
Ergo subactis hostibus, cœlo caput
Tollet decorum gloriâ.

PSAL. CXI.

1 Sive inter fidos tractem secreta sodales,
Seu sancti stipante catervâ
Me populi loquar, alme parens, te pectore toto
Usque canam: tua munera grato
2 Ore feram, magna æternæ miracula dextræ:
Magna quidem, sed et inclyta certè,
Et manifesta bonis, studio scrutante fideli.
3 Quicquid enim gerit, omnia splendor,
Omnia divinâ majestas luce refulgens
Illustrat: dum sidera terras
Ignea lustrabunt, hunc justum semper et æquum
Sera agnoscent secla nepotum.
4 Nec quæ primævi quondam stupuere parentes
Attoniti, mirandaque natis,
Invida delebunt oblivia: parcere largus
Nempe parens, facilisque querelis
5 Flectere cor miseris: spoliis ex hoste superbo
Direptis decoravit amicos.
Nec cum gente sua percussi fœderis illum
Immemorem ulla redarguet ætas.
6 Ostenditque suas per facta illustria vires,

Quum populatus regna ſuperba,
Dimenſuſque novis hoſtilia rura colonis,
Dilectæ dedit oppida genti.
7 Quicquid agit loquiturque, fides immobilis actus
Æqui et regula dirigit omnes.
Quæ jubet, æqua jubet, nulloque interlita fuco,
Aut tacitam celantia fraudem ;
8 Quæque nec æterno volventia ſecula lapſu
Interimant, aut tempore carpant.
Quippe adſtans fidei firmæ conſtantia et æquum
Perpetuò rata juſſa tuentur.
9 Quum premeret Phari imperium crudele tyranni
Selectâ de gente nepotes :
Excuſſitque jugum, et regis fera juſſa ſuperbi
Exuit : æternâque beatis
Libertate frui donârat, pignora ſera
Si jurata parentibus olim
Intemerata piæ ſervâſſent fœdera legis :
Fœdera nullis irrita ſeclis.
Quippe Dei ſanctum eſt et formidabile nomen,
Ac ſanctè ſuâ pacta tuetur !
Exigit et duras violato fœdere pœnas.
10 Hunc colere ex animoque vereri,
Vivendi rectè fons et ſapientia prima eſt.
Hanc cunctos qui dirigit actus
Ad metam, verè ſapit : hunc ventura nepotum
Semper dicent ſecla beatum.

PSAL. CXII.

1 BEATUS ille, qui Deum rerum patrem
Pietate non fictâ colit :
Deique gaudet legibus : mores ſuos
Formare ad illas nititur.
2 Latè per urbes divites potentiam
Ejus propago proferet :

Prolem piorum numinis benignitas
Largâ beabit dexterâ.
3 Res affluenter ſuppetet ſemper domi
Illi: nec ætas longior
Obliterabit æquitatis gloriam
4 Fructumque. Quum premet malos
Fortuna, ſævo geſtiens ludibrio
Mutare ſummis infima,
Benignitatis tum ſuæ juſtis Deus
Lucem in tenebris offeret.
Clemens bonuſque in omnibus periculis
Stirpem piorum muniet.
5 Miſertus inopis vir bonus, largâ manu
Succurret indigentiæ:
Sic cuncta juſto temperans examine,
Nec verba temerè ut excidant.
6 Non turbo ſortis cuncta quatientis, loco
Movebit illum, nec dies
Suprema famam condet ejus invido
Oblivii ſilentio.
7 Non livor illum falſa gaudens ſpargere
Terrebit, aut calumnia;
Bellive rumor, aut egeſtas lurida,
Fragorque lethi proximi:
Sed mente firmâ provocat diſcrimina,
Deoque ſolo nititur.
8 Ceu cana rupes murmurantis æquoris
Spernit minaces impetus:
Sic ille certâ interritus fiduciâ
Sortis procellas ſuſtinet:
Ac ſuſtinebit, dum ruinas hoſtium
Salvus ſuorum adſpexerit.
9 Opes volucris inſtar auræ mobiles
Largitus eſt egentibus;
Sibi æquitatis gloriam ſuperſtitem

Servavit: orbe gloriam
Vivaciorem, nec ſenectæ dentibus
Æruginoſæ obnoxiam:
Dum laude clarum, reque lautum ſplendidâ
Spectabit impius pium,
Curæque mentem vellicabunt anxiæ,
Succumque carpent corporis;
Dentem fatigans dente ringetur, lue
Se macerabit tabidâ.
Dominus malorum vota ridet irrita,
Spes ut modeſtas promovet.

PSAL. CXIII.

1 PSALLITE Dominum pueri, Domini
Nomen feſto tollite cantu.
2 Nomen Domini ſic celebretur,
Ut ſeculorum in ſecula longa
Nulla oblivia ſentiat ævi.
3 Primo à carcere ſolis Eoi
Ad purpureos uſque occaſus,
Omnes Domini nomen adorent,
4 Qui gentes ſuper arduus omnes
Celſas ætheris incolit arces:
Cujus longè gloria mundi
Trans flammantia mœnia vecta eſt.
5 O pietatis neſcia veræ
Pectora! ritu facta nefando
O qui fingitis agmine deorum
Quenquam Domino ſimilem noſtro
6 Noſtis? quem ſuper ardua cœli
Culmina poſitum nil latet imæ
Sub cava clauſum viſcera terræ;
Nil humano procul adſpectu
Trans multiplices ætheris orbes.
7 Inopem terræ qui proſtratum

Suscitat, et de pulvere egenum
8 Tollit, ut alto positus solio
Populi primos carpat honores.
9 Qui maternos sterili fructus
Exoratus donat, et orbos
Lætâ renovat prole penates.

PSAL. CXIV.

1 Quum domus Isacidûm patrias remearet ad oras,
Barbaraque invisæ linqueret arva Phari:
2 Ipse Deus Judam cœlesti numine tutum
Fecit: erat populi signifer ipse sui.
3 Vidit et attonitas trepidum mare diffidit undas:
Jordanis refugas in caput egit aquas.
4 Dura per intonsos salierunt culmina montes,
Ut saturas gestit dux gregis inter oves:
Celsaque frondentes movêre cacumina colles,
Agnus ut in pratis luxuriare solet.
5 Quid mare vidisti solito cur cesseris alveo?
Cur fugis in fontes fluminis unda tuos?
Cur ita concusso saliistis vertice montes,
Ut satur exsultat dux gregis inter oves?
6 Cur ita frondenti saliistis vertice colles,
Agnus ut in pratis luxuriare solet?
7 Nempe Dei trepidum præsentia terruit orbem,
Cui cadit in Solymos victima multa focos.
8 Qui lapidum venas laticum laxavit in usum,
Cui fluxit largo flumine dura silex.

PSAL. CXV.

1 Te, magne rector orbis, haud victoriam
Ex hoste sævo poscimus,
Nos ut per omnes fama gentes differat,
Nec apparatu ut splendido
Per ora vulgi nos triumphus aureo

Curru superbos transferat :
Sed impiarum ut secla gentium sciant
Te largum opis cultoribus
Tuis, fideque semper immutabili
Promissa promitum solvere.
2 Ne fortè rebus insolentes prosperis,
Ubi nunc Deus vester ? rogent.
3 Deus astra noster incolens, mortalium
Nutu suo res temperat.
4 At impiarum finxit error gentium
Manu deos inutiles :
Aurum caminis excoquens, aut malleis
Massâ è sequaci bracteas
Ducens, figurâ multiformi ludicra
Affixit aris numina.
5 Inane vocis os habent : oculos habent,
Orbes inanes luminis.
6 Naribus odores nec trahunt, nec auribus
Surdis sonores hauriunt :
7 Palpare manibus non queunt, torpentibus
Nec ingredi vestigiis.
Nec vox anhelis edita è pulmonibus,
Cavo recurrit gutture.
8 Quicunque tales fingit aut colit deos,
Diis ipse similis sit suis.
9 At tu Jacobi gens, loca fiduciam
Omnem salutis in Deo,
Qui te potenti sublevabit dexterâ,
Et in periclis proteget.
10 Et vos Aronis posteri, spem ponite
Omnem salutis in Deo,
Qui vos potenti sublevabit dexterâ,
Et in periclis proteget.
11 Quicunque cultor es Dei, fiduciam
Loca salutis in Deo,

Qui te potenti ſublevabit dexterâ,
Et in periclis proteget.
12 Qui nos favore ſemper amplexus memor
Fovit fovetque ſedulò :
Cunctos Jacobi qui fovebit poſteros,
Aronis et ſacrum genus.
13 Qui ſe colentes, ſive juvenes, ſeu ſenes,
Fovebit et cuſtodiet,
14 Qui noſque donis ſemper augebit novis,
Et liberorum liberos,
15 Nam nos profanis ſegregavit gentibus,
Cœli ſolique conditor ;
16 Cœlum ſibi ipſe regiam fecit, ſolum
Sedem dedit mortalibus :
Remunerantes muneribus illum ut ſuis
Rerum parentem agnoſcerent.
17 Neque ora laudes in tuas ſolvent, pater,
Quos mors tegit ſilentio.
18 Nos te parentem agnoſcimus, qui ſpiritu
Vitalis auræ veſcimur.
Te proſequemur laudibus, dum lucido
Sol axe terras ambiet.

PSAL. CXVI.

1 TOTO pectore diligam
Unicè et Dominum colam,
Qui lenis mihi ſupplici
Non duram appulit aurem.
2 Aurem qui mihi ſupplici
Non duram dedit ; hunc ego,
Donec pectora ſpiritus
Pulſet, ſemper amabo,
3 Jam mors ante oculos erat,
Jam ſtabam ſuper aggerem
Buſti, jam dolor anxius

Omni ex parte premebat:
4 Exspes tum prece supplice
Oravi Dominum: Pater,
Quæso, inquam, miserabilis
Saltem consule vitæ.
5 O justum Dominum et bonum,
6 Et pronum veniæ! auxilio
Is me et consilii indigum
Sævo texit ab hoste.
7 Ergo mens tibi reddita
Mœrorem cohibe, et, Deus
Quæ largâ tribuit manu,
Donis læta fruare.
8 Vitam è faucibus eruit
Mortis, et lacrymas genis
Abstersit, stabili et pede
Firmavit tibi gressum:
9 Tutus præsidio Dei
Degam; et polliciti fide
Fretus non dubiâ, canam
Grato pectore laudes.
10 Lassus, rebus et asperis
Afflictus, trepidâ fugâ
Vitæ prospiciens meæ,
Sic mecum ipse loquebar;
11 Nulli certa homini fides;
At rerum arbiter optimus,
Unus polliciti tenax,
Unus fallere nescit.
12 Tot liber toties malis,
Tot auctus toties bonis,
Quo tandem officio tibi
Coner solvere grates?
13 Te festâ dape, te prece,
Te libamine prosequar,

Te vitæ columen meæ
Gratâ voce fatebor:
14 Te vitæ columen meæ
In cœtu populi tui
Gratâ profequar hoftiâ,
Damnatus tibi voti.
15 Electos, genitor, tuos
Cuftos præfidio tegis,
Nec per vim pereuntibus
Manes linquis inultos.
16 Tu fervum Dominus tuum,
Ancillæ fobolem tuæ
Me, minacibus hoftium
Vinclis eripuifti.
17 Te, rerum pater optime,
Semper laudibus efferam:
Nomen in dubiis tuum
Ufurpabo periclis.
18 Te voti reus, erutus
Morte, profequar hoftiâ,
19 Sacri limen ad atrii,
Sacræ redditus urbi.

PSAL. CXVII.

1 OMNES ubique gentium
Quos folis ambit orbita,
Rerum parentis optimi
Laudes libenter pangite.
2 Agnofcite indulgentiam
Benigniùs nos in dies
Foventis, et conftantiam
Promiffa certam reddere.

PSAL. CXVIII.

1 EIA Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
2 Eia Dei, soboles Jacobi, dicite laudes,
Largâ benigni semper indulgentiâ.
3 Eia Deum canat Aronis numerosa propago,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
4 Eia Dei purâ cultor pietate, fatere
Largâ benignum semper indulgentiâ.
5 Audiit orantem Dominus me rebus in arctis;
Ac liberavit illicò ex angustiis.
6 Ille mihi assistat solus: non arma, nec ulla
Humana mi vis afferet formidinem.
7 Ille mihi auxilio sit solus: summa damnis
Explebo (nec me decipit spes) hostium.
8 Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere armis quàm virorum fortium:
9 Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere opibus quàm potentum principum.
10 In me conjurent populi omni ex parte propinqui;
Dei faventis conteram cunctos ope:
11 Circundent omnique premant ex parte licebit,
Dei faventis conteram cunctos ope:
12 Circundent omnique premant ex parte licebit,
Quàm nube densâ vere se fundunt apes,
Non secus ac siccas ignis violentia spinas,
Dei faventis conteram cunctos ope.
13 Improbe quid frustra labefactum evertere tentas?
Dei potentis sustinet me dextera.
14 Ille meæ vires; illum mea carmina pangent
Unum; salutis unus auctor est meæ.
15 Cunctaque justorum pariter tentoria plaudent:
Meæ salutis pariter auctorem Deum
Laudabunt: cantuque ferent ad sidera dextram
Belli potentem, divitem victoriæ.

16 Dextram armis, dextram præſtantem robore, dex-
Belli potentem, divitem victoriæ : [tram
17 Sæva quid inſultas mihi mors? tua tela reconde:
Fruſtra minaci territas me ſpiculo.
Vivo equidem, vivuſque feram ſuper æthera cantu
Raram benigni numinis clementiam.
18 Jure parens bonus ærumnâ me afflixit acerbâ ;
At imminentem reppulit mortem tamen.
19 Pandite pontifices ſacri mihi limina templi,
Salute partâ ut laude proſequar Deum.
20 Hæc eſt illa Deo gratiſſima janua, juſtis
Votis aperta dehinc futura janua.
21 Te meritò, pater alme, canam : tu rebus in arctis
Aurem applicâſti ſupplici placabilem :
Soſpes, et infeſto, duce te, ſum tutus ab hoſte:
22 Et molientûm tecta quem rejecerat
Artificum improbitas lapidem, faſtigia ſummi
Latè refulgens jam coronat anguli.
23 Scilicet arcano factum eſt hoc numine, noſtra
Attonita factum quod ſtupeſcunt lumina.
24 O lux feſta, ô lux jucunda ad gaudia nata,
Cœleſtis in nos lux favoris conſcia !
25 Uſque fave, cuſtoſque tui, pater optime, Regis
Sis, et ſecundos cœpta duc ad exitus.
26 O felix, iterum ô felix, quem rector olympi
Populo ſalutis miſit auctorem ſuo !
Nos, quibus eſt ſacri cuſtodia credita templi,
Vobis precamur cuncta vertant proſperè.
27 Unus enim Dominus rerum moderatur habenas,
Qui gratiæ in nos lumen effundit ſuæ.
Lætitiâ celebrate diem, fœtuſque bidentis
Tenellus aræ vinctus aſtet cornibus.
28 Te Dominum, te mente colam, te voce fatebor;
Tuumque ſemper laude nomen proſequar.

29 Eia Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.

PSAL. CXIX.

ALEPH.

O BEATOS, qui sequuntur orbitam legis Dei:
O beatos qui monenti sponte parent numini,
Labe puri nec relinquunt lege jussam tramitem,
Quem severitate durâ nos tenere præcipis.
5 O gradum regas labantem sic, monenti ut paream,
A tuis attenta jussis nusquam ut errent lumina:
Tum ducem canam æquitatis candido te pectore.
Obsequar tibi: obsequentem tu tibi ne desere.

BETH.

9 Quid juventam, ne labascat, servat æquè ac lex tua?
Hinc ne aberrem, modò laboro: tu laborantem rege.
Ne vacillet pes, meo tua verba condo pectore.
Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce
13 Me, tui oris verba semper ore mediter ut meo:
Illa longè cariora semper auro ut æstimem:
Illa cogitem, illa secter, illa mirer unicè;
Illa nulla è corde nostro deleant oblivia.

GIMEL.

17 Da tuæ legi obsequenti vivere: ut propiùs tui
Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lumina.
Inquilinum jussa legis ne tuæ celaveris.
Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.
21 O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,
Me tuæ legis sequacem vindica: cui divites
Arroganter obloquuntur, jussa quòd servem tua,
E tuo sermone vitæ quòd capessam formulam.

DALETH.

25 Æger animus languet: ægrum recrea verbo tuo.
Cordis arcanas latebras prodidi tibi: rudem
Tu doce, præferque lucem, scita mediter ut tua;

Et cor anxium tui verbi erigas ſolatio.
29 Abſque fuco fac tuarum ſcita legum ut diligam.
Recta ſector, inſtituta ſpecto ſemper ad tua.
Lex tua animo ſculpta inhæret: ſpem meam ne
deſere.
Pande iter tuæ æquitatis : te comes lætus ſequar.

HE.

33 Legum iter monſtra tuarum : fœdus erudi tuum,
Fœdus ut legemque totis imbibam præcordiis,
Cuncta ut inſtituta rectâ ſecter uſque ſemitâ.
Sordidis averte curis juſſa pectus ad tua :
37 Flecte lumina, impias ne vanitates hauriant.
Languidum excita : face ut te timeat animus ac
amet.
Libera probro à pudendo me benignus arbiter :
Tua ſtatuta diligentem ſervet æquitas tua.

VAU.

41 Me bonus reſpice opiferque, fœderis memor tui,
Ora claudam ut exprobranti ſpem tuæ fiduciæ.
Spes ſalutis, veritatem ab ore ne tuam eripe.
Semper ut tuis ſtatutis audiens, tuto gradu
45 Ambulem, tua juſſa quæro ſola. Coram regibus
Diſſeram (nec me pudebit) de tuis ſermonibus.
Hos amavi, et hos amabo, et obſequens his, bra-
chia [te cogitem.
Tollam : ut uſque et uſque volvam hos ore, men

ZAIN.

49 Sis memor pacti, columna quæ meæ fiduciæ eſt :
Quod levat mœrentem, et ægrum è fauce mor-
tis eripit.
Rideant licèt ſuperbi, te ſequar : legem tuam
Uſque repetam, in rebus arctis hoc erit ſolatium.
53 Impios quum legis hoſtes cerno, totus horreo.
Carmen hæc erit mihi, orbem donec hoſpes hunc
colam.

Hanc ut obſervem tenebræ me ſilentes admonent:
Illa mentem cura ſemper unicè exercet meam.

HETH.

57 Obſequi tibi, mihi una eſt ſpes, opes, hæreditas.
Ut bonus promiſſa præſtes, unicè unum id ambio.
Actiones vitæ ut omnes ad tuam componerem
Legem; ad hanc cuſtodiendam quà licet me con-
61 Impeditus impiorum vinculis hanc cogito. [fero.
Hujus ergò nocte ſurgens proſequar te laudibus.
Qui verentur hanc, amicis utor; hanc, parens
Qui tuâ benignitate cuncta reples, edoce. [bone,

TETH.

65 Domine adeſ, pollicita ſervo fac benignè appareant.
In tua lege acquieſcam: me doce legem tuam.
Vix malo coacta leges mens ſequi didicit tuas.
Scita, fons benignitatis, tua benigne me doce.
69 Me ſuperbi criminantur: corde toto ego te ſequar.
Juſſa me juvant tua; illis mens hebeſcit proſperis.
Erudîſti me malis, ut legi adhæream tuæ,
Hæream ut legi, auri acervis gratiori ingentibus.

JOD.

73 Da manu tuâ creato nôſſe vim legis tuæ.
Me pii læti obſequentem legibus ſpectant tuis.
Juſta lex tua eſt: premis me jure juſtus arbiter.
At libenter audientem juſſa me tua recrea.
77 Tibi libenter obſequentem præveni clementiâ.
Servulum tuum prementem comprime arrogantiam.
Me tuæ legi obſequentes obſequentem diligant.
Nec ferat tibi obſecundans pura mens infamiam.

CAPH.

81 Deficit mens ſpe ſalutis, ſpes nec illam deficit.
Laſſa languent lumina: utris corpus inſtar aridi
Tabuit: ſolare promiſſi in malis memorem tui.

Quis ferendi finis? hostem quando punies meum?
85 Mihi tuæ legis superbus hostis effodit scrobem.
Æqua lex, promissa certa sunt tua: hostes confice
Qui premunt me, quòd te in uno collocem. Adduci-
Scita fac ut ad tua omnes actiones dirigam. [am.

L'AMED.

89 Certa eunt promissa, certa stat tuis verbis fides,
Dum polo stellæ micabunt, herba terras vestiet;
Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.
Obruissent me dolores, ni affuisset lex tua,
93 Lex salubris: nulla nobis tollet hanc oblivio.
Sum tuus, tua instituta diligentes diligo.
Impii mortem parabant scita meditanti tua.
Cæteris est finis: illa sola semper permanent.

MEM.

97 O tuam quàm legem amavi! semper illam cogito.
Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.
Factus huic fui obsequendo doctior doctoribus.
Huic quod audiam, senectâ astutior sum callidâ:
101 Huic ut obsequar, malorum flecto gressum à se-
mitis.
Te docente non recedo paullulum à verbis tuis,
Faucibus meis suavi melle suavioribus.
Eruditus his, recedo à semita mendacii.

NUN.

105 Sancta lex, velut lucerna, dirigit pedes meos.
Obstinavi animum tuis ut obsequar sermonibus.
Obrutum malis, tuorum fœderum memor, leva.
Edoce me jussa, et oris hanc bonus cape victi-
mam; [mala:
109 Jussa non rejecta, quamvis undique instarent
Hæc nec abjeci impiorum penè clausus retibus.
Hæc voluptas, hoc mihi unum gaudium, hæc
hæreditas.
Hic scopus mihi manebit, vivus aurâ dum fruar.

SAMECH.

113 Diligo legem tuam, sicut malos abominor.
Unica es spes, una verbis in tuis fiducia.
Ut Dei mandata servem, hinc impii facessite.
Me tuo sermone fulci, ne sequar spes irritas.
117 Te regente salvus usque jussa diligam tua.
Perfugas calcas tuos, qui vana frustra cogitant.
Legem amo tuam, quòd omnes impios extermines.
Corpus horret quum severum cogito te judicem.

AIN.

121 Æqua ne me diligentem desere opprimentibus:
Justa fac amem superbo tutus à ludibrio.
Dum salutem spero, scita specto dum tua, lumina
Lassa languent: tu benignus edoce servum tua
125 Placita: legum fac tuarum intelligat mysteria.
Tempus instat puniendi legis adversarios,
At tuum fœdus mihi auro est carius carissimo:
Hoc amo, huc errore misso dirigo vitæ ordinem.

PE.

129 Mira rituum tuorum mens colit mysteria:
Verba pectori imperito luminis sunt janua.
Faucibus tua verba apertis duco, vitæ ut spiritum.
Ceu soles te diligentes, intuere me bonus.
133 Dirige ad tua verba gressus: tum scelus non opprimet
Me, Tuæ legi, impiorum liber à calumnia,
Obsequar: bonus intuere me, tuam ut legem sequar. [crymæ.
Si quis hanc spernit, fluunt mihi more rivi la-

ZADE.

137 Justus es creator orbis: justa jussa sunt tua.
Plena lex est æquitatis: certa verbis veritas.
Rumpor irâ, quum scelestis impiè contemnitur.
Sermo purus instar ignis: servus hunc amat tuus.
141 Impii spernant licèbit me, tuam legem sequar.

Jussa stant tua sempiterna mota nullo turbine.
Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.
Scire legem da tuam: vitam mihi donaveris.

COPH.

145 Corde toto audi vocantem, legi ut obsequar tuæ.
Invoco, adjuva invocantem, fœdus ut colam
tuum:
Invoco te manè, verbis in tuis fiducia est.
Nocte vigiles anteverto, verba mediter ut tua.
149 Me benignè audi, ut soles, et fauce mortis eripe.
Impii me persequuntur, legis expertes tuæ.
Tu propinqua, Domine, jussa cujus omnia justa
sunt.
Jussa firma fine nullo, firma nullo exordio!

RES.

153 Adspice afflictum: leva me, fœderis memorem
tui:
Fœderis memor meam vitam patronus assere.
Impii malè interibunt, jussa qui tua negligunt.
O bonus sine fine, robora, ut soles, vitam meam.
157 Me prementum multitudo à lege non flectit tuâ.
Mœret animus intuendo pacta qui spernunt tua.
Tu bonus tua jussa amantem me vicissim recrea.
Cuncta promissa tua nullum sita nôrunt terminum.

SIN.

161 Me premit tyrannis; at cor verba meditatur tua,
Verba gratiora gazis aureis animo meo.
Diligo legem tuam, ceu vanitatem abominor.
Septies tuam æquitatem me canentem lux videt.
165 Legem amantibus tuam pax multa, nulla offensio.
Spectat à te mens salutem, nixa promissis tuis.
Mens amat promissiones unicè et servat tuas.
Servo tua pacta, ut vicissim tu vitam observas
meam.

TAU.

169 Invocanti da tuarum ſcire legum abſcondita:
Invocantem libera me, fœderis memor tui.
Te docente prædicabit os tuas laudes: tua
Juſſa lingua nuntiabit, juſſa longè æquiſſima.
173 Dexterâ tuâ obſequentem juſſibus juva tuis.
Abs te opem ſpero; tuarum ſcita legum diligo.
Soſpita me, ut prædicem te: lex juvabit me tua.
Me, vagam ut pecudem, require fœderis memorem tui.

PSAL. CXX.

1 HINC me obſidebant bella, et hinc calumniæ
Livor faces admoverat:
Ad te refugi deſtitutus omnibus,
Rerum creator optime.
Te voce ſupplex invocavi, tu meas
Non lentus audiſti preces.
2 A fraudulentæ toxico linguæ Deus
Me protege et mendaciis.
3 O lingua fraudis machinatrix impiæ,
Quâ ſpe meum oppugnas caput?
4 Scythæ ferocis lingua peſtilentior
Tinctis veneno ſpiculis:
Ignis voracis lingua flammis acrior,
Quum ſilva flagrat arida.
5 Heu vita triſtis, vita dura et anxia,
Per invios erratica
Montes, latrones inter, atque inhoſpita
Gentis feræ mapalia!
6 Mens ægra vitæ carpitur faſtidio,
Hoſtes quietis accolens;
7 Hoſtes quietis, blanda quos oratio
Ferociores efficit:

Quos innocentis mentio concordiæ
Ad bella sæva exasperat.

PSAL. CXXI.

1 DUM ferox armis inimicus instat,
Ad montes vaga lumina
Proximos circumfero, si quid illinc
Fortè appareat auxili.
2 At mihi cœli Dominus solique
Certam solus opem feret.
3 Ille (quid vano trepidans tumultu
Cor pulsas mihi pectora?)
Ille sanctorum (mihi crede) custos
Noctes excubat et dies:
4 Victa nec blandi illecebris soporis
Unquam lumina dimovet:
5 Leniter passis tibi semper alis
Umbræ more supervolat;
6 Ne cutem solis violentioris
Urant spicula de die,
Nocte ne lunæ nebulosioris
Artus degravet halitus.
7, 8 Seu domi clausus lateas, latentem
Clausis servat in ædibus:
Seu foris pacis obeas amicæ,
Seu belli fera munera,
Sospitem è cunctis Dominus periclis
Semper te bonus eruet.

PSAL. CXXII.

1 O LUX candida, lux mihi
Læti conscia nuncii:
Jam pleno stata tempora
Reddit circulus anno:
Jam festi revocant dies

Auguſtam Domini ad domum
2 Jam ſacri pedibus premam
Lætus limina templi.
3 Jam viſam Solymæ edita
Cœlo culmina, et ædium
Moles nobilium, et ſuo
Anguſtam populo urbem;
4 Urbem, quam procul ultimis
Terræ finibus exciti
Petiit Iſaeidæ, ut Deum
Placent more parentum:
5 Juſſam eccelſis oppidis
Urbem jus dare cæteris;
Et ſedem fore Davidis
Cuncta in ſecula proli.
6 Mater nobilis urbium,
Semper te bona pax amet:
Et te ſemper amantibus
Cedant omnia rectè.
7 Semper pax tua mœnia
Colat: ſemper in ædibus
Tuis copia dexterâ
Largâ munera fundat.
8 Dulcis Iſaeidûm domus,
Te pax incola ſoſpitet:
9 Sedes numinis, omnia
Succedant tibi fauſtè.

PSAL. CXXIII.

1 AD te levavi, Rex, Pater, et Deus;
Ad te levavi lumina, qui procul
Contagio humano remotus,
Templa habitas radiata cœli.
2 Ut ſervus obſervat Domini manus,
Geſtus et omnes lumine mobili;

Arguta ceu nutus acutis
Serva oculis dominæ tuetur:
Te nostra spectant, te, Domine et Deus,
Intenta mentis lumina, dum graves
Iras remittas, servulisque
Des veniam bonus atque pacem.
3 Jam lenis in nos respice: servulis
Jam parce tandem, parce fidelibus,
Quos hostis insultans superbo
Ludificatque premitque vultu.
4 Contemtus hosti ac opprobrium sumus;
Vitæque tædet: ferre animus nequit
Supercilî fastum superbi,
Ludibriumque opibus tumentûm.

PSAL. CXXIV.

1 Ni faventis affuisset numinis præsentia,
2 (Dicat Isaci propago) numinis præsentia
Ni faventis affuisset, quum veniret perditum
Nos superba multitudo, freta stultis viribus,
3 Fortè vivos devorâssent, debilesque et pauculos:
Ira fervidi furoris, avida nostri sanguinis,
4 Obruisset instar undæ nos procellâ cladium:
More torrentis nivali ab imbre turgidi, impetus
5 Nos repentè sustulisset: usque ad animam gurgites,
Usque ad animam transiissent gurgites impervii.
6 Sempiterna laus Deo sit, qui suos non tradidit
Dentibus prædam cruentis perfidarum gentium.
7 Cassibus fractis dolosis sospites evasimus:
Capta veluti jam volucris rete fugit aucupis.
8 In Deo nostræ salutis spes repôsta est unica,
Qui solum cœlumque fecit vi potentis dexteræ.

PSAL. CXXV.

1 SIONIS arcem non aquilo impotens
Saxo sedentem perpetuo quatit,
Nigrantibus non auster alis
Imbriferas glomerans procellas.
Quicunque verè spem locat in Deo,
Non hostis hunc vis, non quatiet dolus;
Si fractus illabatur orbis,
Incolumis fugiet ruinam.
2 Ut civitatem mœnia montium
Sanctam tuentur, sic Dominus suos
Vi cingit arcanâ, nec unquam
Præsidii viduos relinquet.
3 Nec impiorum perpetuo jugo
Sinet piorum progeniem premi,
Ne turpibus contaminetur
Flagitiis labefacta mentem.
4 Ut affluenter fac bona sint bonis;
5 Ut continenter fac malè sit malis,
De calle quos recti illecebris
Impietas malè sana flexit.
Fac, sancte rerum conditor, ut domum
Beata semper pax colat Isaci;
Tranquillitas secura pulchræ
Exhilaret Solymæ colonos.

PSAL. CXXVI.

1 QUUM pater omnipotens captam remeare Sionem,
Dulcemque jussit patriam revisere;
Attoniti stupuere animi, necopinaque secum
Metum librantes inter et spem gaudia,
Vixque sibi credunt: veluti qui noctis opacæ
Sopore pulso manè versat somnia.
2 Pro lacrymis redeunt risus; sua gaudia quisque
Sermone celebrat, patrium laudans Deum:

Nec minus attonito stetit ad miracula vultu,
Sic barbarorum turba secum mussitans,
En pater ille Deûm quot signa ostendit amoris!
Hujus saluti gentis usque ut prospicit!
3 Nec falsò: nam signa Deus monstravit amoris
Præclara, nostræ dum saluti prospicit.
Ergo alacres læto testamur gaudia plausu.
4 At tu benignè fac parens ut cæteri
Jam redeant, plenisque viis sic agmen inundet,
Ut æstuosi quum flat austri spiritus,
Indignata suis cohiberi flumina ripis,
Vagâ per agros murmurant licentiâ.
5, 6 Qui malè fœcundæ committit semina terræ,
Et corde tristis multa volvit anxio,
Si venit uberior seges imbribus aucta benignis,
Exsultat hilari cor metentis gaudio. [res,
Nos quoque longa fugæ post tædia, postque labo-
Læti arva dulcis patriæ revisimus. [nus:
Te patrium canimusque Deum, semperque cane-
Agimusque memores atque agemus gratias.

PSAL. CXXVII.

1 Ni cœpta Dominus juverit, frustra struis
Moles superbas ædium.
Ni Dominus urbem servet, incassùm excubat
Muris vigil custodia.
2 Frustra antevertis manè solem, et vespere
Sero domum reverteris:
Victum labore vix parabis anxio,
Ni Dominus adnuerit manum.
At ille amicis interim suis dabit
Purum soporem somniis:
3 Domumque dulci prole foetam liberûm
Præbebit. Hæc hæreditas,
Hæc illa merces, quâ beat caros sibi

Rerum ille Dominus omnium.
4 Non ſic timori eſt dexteram telis gravis
Bellator hoſtis hoſtibus,
Ut quem parentem maſculæ propaginis
Favor beavit numinis.
5 O ter beatum et-ampliùs, qui talibus
Pharetram ſagittis impleat!
Non ad tribunal erubeſcet jurgia
Procacis adverſarii.

PSAL. CXXVIII.

1 FELIX ô ter et ampliùs,
Quem timor Domini tenet,
Quem non illius à viâ
Flectit devius error.
2 Felix, et tibi proſperè
Cedent omnia: nàm tuo
Carpes dulcia fercula
Comparata labore.
3 Inſtar palmitis uberi
Proventu gravidi, et comâ
Cingentis viridi domum,
Te conjux hilarabit.
Ceu plantaria fertili
Pubeſcunt oleæ ſolo,
Jucundo tibi liberi
Cingent agmine menſam.
4 Quem timor Domini tenet,
Inter talia commoda
Vitæ tempora tranſiget.
5 At te ex arce Sionis
Ditabit Domini manus
Larga: et conſpicies bonis
Florentem Solymam, tibi
Donec vita manebit.

6 Prolis adſpicies tuæ
Longâ ſtirpe propaginem:
Feſtâ ſemper et Iſaci
Lætos pace nepotes.

PSAL. CXXIX.

1, 2 JURE dicat grex bonorum, Mille me moleſtiis
Factio preſſit malorum: primâ ab uſque ori-
Factio preſſit malorum mille me moleſtiis: [gine
Nec tamen ſubvertere unquam quivit ullis machinis.
3 Terga ſævis exaravit verberum vibicibus:
Terga longis ſecta ſulcis, hoſtis ad faſtidium:
4 Sed parens rerum benignus vincla rupit impia,
Meque nervo liberavit ſervitutis aſperæ.
5 Qui Sionis non amico ſpectat arces lumine,
Vota ſemper vana volvat, ſpes inanes nutriat:
6 Marceat, ceu ſole marcet herba languens torrido,
Herba ſummis nata tectis, quæ repentè corruit
Ante falcis plagam acutæ, ſiccâ marcidis comis:
7 Unde nec ſinum replevit qui maniplos colligit:
Nec manum meſſor peruſtus, prata tondens florea,
8 Nec viator ominatus proſpera eſt metentibus,
Sic precatus, Arva læta, et arva lauta, et roſcida,
Hunc in annum, et uſque in annos hunc ſequentes, numinis
Vos favor ſemper benigni fervet, ornet, augeat.

PSAL. CXXX.

1, 2 CURARUM rapidis fluctibus obrutus,
Arcanis animi de penetralibus,
Audi verba precantis,
Clamavi, pater optime:
Audi verba, pater, quæ tibi ſupplices
Multo cum gemitu fundimus: applica
Intentam bonus aurem

Triſtes ad querimonias.
3 Si vindex tetricus facta nefariè
Pœnis cuncta velis plectere, quis ſibi
Tam confidit, acerbum
Ut non horreat èxitum?
4 At tu non furiis triſtis es aſperis,
Sed largus veniæ, et munificus parens:
Ut te jure colamus,
Legum et juſſa ſalubria.
5 Nam ſpes polliciti me recreat tui,
Promiſſique fides fallere neſcii,
Et fiducia certa
Mentem ſuſtinet anxiam.
6 Non ſic præcipiti nocte vigil diem
Obſervat roſeum, non roſeum vigil
Phœbi ſic avet ortum,
Ut flagrat mea mens Deum.
7 Securi in Domino figite ſpem pii,
Non duro veniam ſupplicibus dare;
Et promto dare preſſis
Duro ſervitio manum.
8 Electi generis progeniem gravi
Preſſam ſervitio ex hoſtibus aſſeret:
Et de morte redemtam
10 Noxis eximet omnibus.

PSAL. CXXXI.

1 Si ſpiritu impotenti,
Si lumine inſolenti
Elatus ambulavi;
Si virium mearum
Fiducia ſuperbus
Deſpexerim minores:
Si mentis arrogantis
Sublimè vectus alis,

Majora, quàm liceret
Sperare, cogitavi:
Ni vota temperavi
Modeſtiâ ſalubri:
Nil deprecor rogave,
Nullam recuſo pœnam.
2 Qualis puer tenellus
Vix lacte pulſus, unam
Suſpirat in parentem,
Hanc ſpectat, hac ab unâ
Dependet, ambit unam:
Æterne rector orbis,
Te mens mea intuetur
Unum, uni adhæret, unum
Te vindicem ſalutis
3 Agnoſcit. O piorum
Propago ſancta patrum,
Unum Deum parentum
Spectate, ſpes in uno
Locate, cuncta ab uno
Sperate: ſpem nec unquam
Fovebitis caducam.

PSAL. CXXXII.

1 DAVIDIS eſto memor, genitor, memor eſto laborum,
Quos tulit, in rebus tua juſſa ſecutus egenis.
2 Ille tibi, Hebrææ gentis Deus unice, votis
Obſtrinxit caput, et promiſſis ora recluſit:
3 Non ædes priùs ingrediar, mollive reponam
4 Membra toro, aut oculis dulcem indulgebo ſoporem,
5 Quàm fanum inveniam, et ſacri fundamina templi
Deſignem, ſanctiſque locum dimetiar aris.
6 Fama licèt patriæ multum promitteret oræ,
Inter ſaxa tamen ſilveſtribus obſita dumis

Monstravit Deus ipse locum. Deus ipse perenne
Hìc templum, templique sacris sedem innuit aris.
7 Ergo alacres gratam Domino properemus ad æ-
dem :
8 Scamna pedum pronis veneremur vultibus : et tu
Sancte parens, bonus ac placidus cape vota, tuam-
Lætus adi sedem : neu dedignare penates [que
Qui memorem æterni servabunt fœderis arcam.
9 Templa sacerdotes casti tueantur, et omnes
Qui tua ritè piis venerantur numina sacris
10 Lætitiâ exsultent. Si David pectore puro
Te coluit, ne Davidicæ nunc respue prolis
Dona, tui populi cui fræna tenenda dedisti.
11 Davidi enim quondam (neque jam sententia vertet
Ulla tuam mentem) jurâsti : E stirpe propago
Nata tuâ solium et sceptrum retinebit avitum.
12 Quòd si posteritas servet mea fœdera, pactis
Si steterit, leges si non temerârit avitas,
Nulla dies solio, vis nulla extrudet avito,
Et natos natorum, et qui nascentur ab illis.
13 Ipse mihi sedem elegi sine fine Sionem,
14 Quam colerem : hìc mihi certa quies, hìc certa
voluptas :
15 Hæc mihi grata domus ; cœli indulgentia fruges
Faxo alat, et duros largè saturabo colonos.
16 Templa tuebuntur casti justique ministri,
Lætitiâque piis perfundam pectora certâ :
17 Davidicoque novum producam è semine germen,
Quod late in populos fundet sua brachia : stirpi
Prospiciam seræ solium qui illustret avitum,
Claraque per cunctas diffundat lumina terras.
18 At pudor, et turpes maculas infamia spargens,
Hostibus inficiet vultus. Jessea propago
Florebit, cingetque sacrum diademate crinem,
Transmittetque suam longæva in secula famam.

PSAL. CXXXIII.

1 NIL caritate mutuâ fratrum, nihil
Jucundius concordiâ;
2 Non aura ſuavis balſami, quum funditur
Aronis in ſacrum caput,
Et imbre læto proluens barbam et ſinus
Limbum pererrat aureum:
3 Non ros, tenella gemmulis argenteis
Pingens Sionis gramina,
Aut verna dulci inebrians uligine
Hermonis intonſi juga.
Fraterna quam pax incolit, domum juvat
Dominus benignâ dexterâ:
Et opibus auget: filiorum et filios
Multis propagat ſeculis.

PSAL. CXXXIV.

1 DOMINI miniſtri, nocte qui cuſtodiæ
Sancti excubatis atrii,
Laudate Dominum, laudibus donec ſacro
Nox annuit ſilentio.
2 Interque laudes mentibus puris manus
Cœlo ſupinas tollite.
3 Et vos beabit Dominus invicem omnibus
Cœli ſolique commodis:
Dominus Sionem qui tuetur, unicus
Cœli ſolique conditor.

PSAL. CXXXV.

1, 2 VOS quibus eſt ſacri cuſtodia credita templi,
Eia Deum laudate: Deum celebrate mi-
Qui ſacra aſſiduâ vigilatis ad atria curâ. [niſtri,
3 Eia Deum laudate bonum, nomenque beatum
Tollite perpetuò veſtro ſuper æthera cantu.
4 Quippe Jacobum ultrò legit, lectumque dicavit

Hunc ſibi, ceu privam patrimonî in ſecula ſortem.
5 Nota quidem Domini eſt immenſa potentia, no-
ſtum
Numen; quippe deos ſub ſe premit altior omnes,
Quos alii ſtolidâ placant ceu numina curâ.
6 Verſat enim nutu cœlo, terrâque, marique;
Aut ſi quod cæcis clauſum eſt penetrale tenebris
7 Naturæ, quodcunque libet: de viſcere terræ
Evocat, et liquido ſuſpendit in aëre nubes:
Fulguribuſque vagis venientes prævenit imbres:
Deque ſuis promit ventorum flamina gazis.
8 Ille hominum primos fœtus pecudumque per arva
9 Divitis Ægypti ſtravit: regemque ſuperbum,
Et quicunque bibunt ſeptemflua flumina Nili,
10 Terruit oſtentis: validis ille oppida muris
Turrita evertit: numeroſo milite cinctos
Cum ſtirpe exſtinxit violento funere reges:
11 Stravit Amorrhæum validâ virtute Seonem,
Quique Baſan Ogus magnâ ditione tenebat,
Regnaque non uni Cananeia ſubdita ſceptro:
12 Arvaque, dejectis nuper viduata tyrannis,
Accepere novos Jacobi è ſtirpe colonos.
13, 14 Sancte parens rerum, qui juſto examine noſti
Parcere ſubjectis, et debellare ſuperbos,
Poſteritas te ſera canet: tua ſplendida facta
Nulla unquam ex animis tollent oblivia noſtris.
15 At ſibi quæ variis finxit ſimulacra figuris
Vana ſuperſtitio, calidis fornacibus aurum
Argentumve liquans, nil ſunt niſi ludicra dextræ
16 Humanæ commenta: illis os vocis inane:
17 Lucis egent oculi: ſurdas ſonus advolat aures:
Et patulas fruſtra nares jucundus odorum
Halitus incurſat: calidus non pectora pulſat
18 Spiritus. O quiſquis ludibria talia fingit,
Aut colit, ipſe ſuis ſimilis diis exigat ævum,

Mentis inops, et lucis egens: non aure nec ore
Accipiat reddatve sonos: nec nare sagaci
Sentiat halantes per prata nitentia flores. [tum,
19, 20, 21 Tu verò genus à magno Israële profec-
Et domus Aronis, genitique è sanguine Levi,
Et quicunque pio rerum venerare parentem
Obsequio, laudate Deum, qui tecta Sionis
Ardua, qui sacram Solymæ bonus incolit ædem.

PSAL. CXXXVI.

1 Eia Deum laudate; Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
2 Eia Deum laudate: Deus namque ille deorum est,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
3 Cui domini rerum submittunt sceptra tyranni,
Largâ benigno semper indulgentiâ.
4 Qui facit attonito solus miracula mundo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
5 Qui nitidos mirâ arte polum convolvit in orbes,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
6 Qui liquidis terras emergere jussit ab undis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
7 Qui vitreo accendit flammantia lumina cœlo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
8 Qui solem auricomum jussit dare jura diei,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
9 Qui lunam et stellas tenebras distinguere noctis
Jussit, benignâ semper indulgentiâ.
10 Pignora prima Phari qui fato extinxit acerbo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
11, 12 Isacidas medio incolumes ex hoste recepit,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
13 Qui rubri Oceani torpentes diffidit undas,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
14 Perque undas fissas sobolem traduxit Abrami,

Largâ benignus semper indulgentiâ.
15 Pharonem et Pharios submersit gurgite currus,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
16 Deduxitque suos deserta per avia tutos,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
17, 18 Et validos meritâ prostravit clade tyrannos,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
19 Stravit Amorrhæum validâ virtute Seonem,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
20 Stravit et incassùm confisum viribus Ogum,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
21 Metatusque novis agrum est utriusque colonis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
22 Isacidis habitare suis dedit hostica rura,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
23 Qui nos in rebus miseros respexit egenis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
24 Avertitque ferum nostris cervicibus hostem,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
25 Qui genti vitam humanæ victumque ministrat,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
26 Astrigeros laudate Deum qui temperat orbes,
Largâ benignus semper indulgentiâ.

PSAL. CXXXVII.

1 DUM procul à patriâ mœsti Babylonis in oris,
Fluminis ad liquidas forte sedemus aquas;
Illa animum subiit species miseranda Sionis,
Et nunquam patrii tecta videnda soli.
Flevimùs, et gemitus luctantia verba repressit;
Inque sinus liquidæ decidit imber aquæ.
2 Muta super virides pendebant nablia ramos,
Et salices tacitas sustinuere lyras.
3 Ecce ferox dominus Solymæ populator opimæ
Exigit in mediis carmina læta malis:

Qui patriam exilio nobis mutavit acerbo,
Nos jubet ad patrios verba referre modos,
Quale canebamus, ſteterat dum celſa Sionis
Regia, finitimis invidioſa locis.
4 Siccine divinos Babylon irrideat hymnos?
Audiat et ſanctos terra profana modos?
5 O Solymæ, ô adyta, et ſacri penetralia templi,
Ullane vos animo deleat hora meo?
6 Comprecor, antè meæ capiant me oblivia dextræ;
Nec memor argutæ ſit mea dextra lyræ:
Os mihi deſtituat vox; areſcente palato,
Hæreat ad fauces aſpera lingua meas:
Prima mihi veſtræ niſi ſint præconia laudis;
Hinc niſi lætitiæ ſurgat origo meæ.
7 At tu (quæ noſtræ inſultavit læta rapinæ)
Gentis Idumææ tu memor eſto, pater.
Diripite, ex imis evertite fundamentis,
Æquaque, clamabant, reddite tecta ſolo.
8 Tu quoque crudeles Babylon dabis impia pœnas
Et rerum inſtabiles experiere vices.
9 Felix qui noſtris accedet cladibus ultor,
Reddet ad exemplum qui tibi damna tuum.
Felix qui tenero conſperget ſaxa cerebro,
Eripiens gremio pignora cara tuo.

PSAL. CXXXVIII.

1 PECTORE te grato Dominumque Deumque fate[bor]
Coram ſuperbis regibus,
Et tua facta canam.
2 Ad tua templa oculis, animo ad tua numina ſpe[ctans]
Nomen celebrabo tuum,
Perpetuamque fidem:
Qui donis promiſſa novis cumulata rependis,
3 Audis vocantem, robora
Das animo trepido.

Te, quacunque patet tellus circumflua ponto,
4 Reges fatebuntur Deum,
Quum fine labe fidem
5 Audierint: ritufque tuos fuper æthera cantu
Ferent, tuæque gloriæ
Ad jubar attoniti,
6 Nam liquidi quanquam trans ignea mœnia mundi
Beatus in te permanes:
Attamen haud humiles
7 Defpicis; elatofque premis: difcrimina mille
Paffim mihi circumftrepant,
Te duce tutus ero.
Tú validâ obfiftes dextrâ furialibus aufis
Qui me laceffunt hoftium:
8 Incolumique dabis
Quod fupereft, fi quid fupereft: bonitate perenni,
Quo cœperas gradu, tuæ
Facta tuere manûs.

PSAL. CXXXIX.

1 MOMENTA vitæ nulla te latent meæ,
Rector benigne cœlitum.
2 Seu fedeo, five furgo, feu quid cogito;
Tu cuncta præfens adfpicis.
3 Lux five curam, feu quietem nox tulit,
Curam et quietem temperas.
4 Nec te minutæ voculæ fugit fonus,
Quam lingua temerè fuderit.
5, 6 Et os et humeros, totiufque corporis
Sic arte mirâ fabricam
Finxifti, acumen nullum ut humani ingenî
Ratiove poffit affequi.
7 Quònam ergo vultum fugero tuum? quibus
Claufus latebris occular?
8 Petamne cœlum? præftò es hìc: ad inferos

Demergar? illinc non abes.
9 Aurora curru me volucri ut deferat
Ad occidentis limitem,
10 Hic deprehendes me, nec hic tutus tuæ
Vitabo fulmen dexteræ.
11 Incauta mens si fortè secum cogitet,
Nox me tenebris occulet,
Obscura tenebris nostra nox luce est tibi
Meridianâ clarior:
12 Tibi nec tenebræ sunt tenebræ, nec tuæ
Nox ulla providentiæ est.
13 Arcana mentis tu tenes, qui pectoris
Arcana fabricatus es.
Qui me parentis ventre conditum, cutis
Tenello amictu involveras.
14 Compago mira corporis nostri, tuæ
Miraculum est solertiæ:
Stupenda cujus opera nec nostra assequi,
Sed nec negare mens potest.
15 Nam nulla nostri tam minuta est corporis
Pars, ut tuam scientiam
Fugiat: nec ulla claustra pectoris latent
Te conditorem pectoris.
16 Massæ recentis rudia adhuc primordia,
Rudisque massæ semina,
Ceu scripta haberes, corporisque lineas,
Motum statumque noveras.
Et membra nondum quum forent, quid adderent
Dies sciebas singuli.
17 Hæc mente tacitâ cogitanti mihi, stupor
Torporque sensus alligat:
Animus labascit quum tuæ miracula
Perpendo mecum dexteræ.
18 Citiùs inibo numerum, arenæ in littore
Quot volvat æstus corpora:

Quamvis ocellis pervigil nunquam meis
Dulcem ſoporem indulſero.
19 O quando perdes impios, rerum parens?
O quando ſanguinarios
20 A me repelles, qui ſceleſti nomini
Et numini illudunt tuo?
21 Te quiſquis odit, non ego odi? non tuos
Hoſtes habebam pro hoſtibus?
22 Odi profectò: nec tuis ex hoſtibus
Amicus eſt quiſquam mihi.
23 Revolve mentis intimos ſinus Deus,
Latebraſque noſtri pectoris;
24 Niſi hìc amorem videris tui, niſi
Animum obſequi nunquam pigrum,
Si par ſceleſtis ſcelere ſum, vitæ parem
Da cum ſceleſtis exitum.

PSAL. CXL.

1 ÆTERNE rerum conditor, à malæ
Linguæ veneno me bonus aſſere,
Meamque perjuri tuere
Hoſtis ab inſidiis ſalutem,
2 Qui fraude tectâ bella nefaria
3 Ciet: nec atris mitior anguibus
Vibratque linguam virulentam, et
Ore vomit rabido venenum.
4, 5 Averte fraudem, et me violentiæ
Hoſtis ſceleſti ſubtrahe, qui mea
Veſtigia obſervat, ſcrobeſque
Objiciens, laqueoſque tendens.
6 At tu, ſalutis præſidium meæ,
7 Audi precantem: Tu Dominus mihi
Deuſque; tu me liberâſti
Incolumem crepero è duello.
8 Idem impiorum nunc bonus irrita

Fac vota: sævam frange superbiam:
9 Virusque linguæ pestilentis
In domini exitium refunde.
10 Dejecta cœlo flammea perfidos
Procella fundat præcipiti fugâ,
Cæcosque propellat profundas
Perpetui in barathri tenebras.
11 Linguæ loquacis perfida vanitas
Nunquam quieto deget in otio:
Sed impiè dignum patratis
Exitium domino parabit.
12 At impiorum à vi Dominus suos
13 Et fraude vindex asseret: ut pii
Numen Dei præsens potensque
Perpetuo celebrent honore.

PSAL. CXLI.

1 AUREM vocanti da parens properè, meas
Audi preces salutifer.
2 Quum verba fundo tristis, et puras manus
Attollo, sic preces meas
Manusque puras respice, ac si thureo
Odore manè te colam:
Ac si colam te victimâ et libamine
Sero rubente vespere.
3 Fræno coërce linguam: ad oris januam
Fac excubet custodia.
4 Fac mens sequatur recta, fac in lubricam
Ne flectat erroris viam.
Fac ne scelesto gaudeat cœtu, neque
Mensâ fruatur impiâ.
5 Me malo justus increpet, me verberet,
Quàm palpet impius, comam
6 Quàm rore nardi spargat. Impii, precor,
Et impiorum præsides,

De rupis altæ quum ruent ſpecula, ſui
Supplicia ſceleris ut luant;
Tum ſubeat animum conſcium, ſalubriter
Quòd me monentem ſpreverint.
7 Sic mortis horror oſſium compagines
Mihi laxat, ut cæſæ jacent
Fagi per arva fiſſa cuneis fragmina.
8 Tu ſancte rector cœlitum,
Spes una nobis es ſalutis, unicum
Agnoſcimus te vindicem.
9 Vitam tuere ab impiorum caſſibus,
A fraude quam ſtruunt mihi.
10 Compos ſalutis impios fac in ſua
Cernam ruentes retia.

PSAL. CXLII.

1 INVOCO ſupplex Dominum, manuſque
Tendo ad ſidera ſupplices.
2 Mentis huic pando lacrymas: querelis
Imploro miſeris opem.
3 Pectus afflictum dolor obruebat:
Quamvis, Rex bone cœlitum,
Puriter vitæ mihi tu peractæ
Eſſes arbiter optimus;
Quum domo greſſum tamen efferebam,
Tendebant mihi retia.
4 Nec mihi notus, nec amicus uſquam,
Quoquò lumina verteram:
Exitus nuſquàm, fuga nulla, nemo
Qui me ſoſpite plauderet.
5 Ergo te, rerum pater, invocavi,
Unum præſidium in malis:
Tu meæ vires, mea ſpes, opeſque,
Dum ſedes hominum colo.
6 Da meis aurem facilem querelis

Fracti cladibus ultimis :
Affere à sævi manibus tyranni,
Qui me fortior opprimit.
7 Carceris vitam rape de tenebris,
Ut te laudibus efferam :
Teque conventus celebret piorum,
Promptum ferre piis opem.

PSAL. CXLIII.

1 AUDI vocantem rebus in asperis,
Et lenis aurem da precibus meis,
Rerum creator : quâque soles fide
Et æquitate ex hostibus eripe.
2 Juris severi ne trutinâ meam
Expende vitam : nemo hominum innocens
Sic est, tribunal possit ut ad tuum
Se profiteri crimine liberum.
3 En hostis atrox imminet, et premit
Stratum : tenebris tristibus abditus,
Et lucis exsors dego, velut specu
Quos in sepulchri mors fera condidit.
4 Mens penè curis obruta volvere
5 Priora cœpit tempora, quum patres,
Spes quos fovebat præsidii tui,
De fauce lethi sæpe revelleres.
6 Hac recreatus rursus imagine,
Imploro supplex auxilium tuum,
Intenta mens te respicit, arida
Tellus ut imbres sub cane torrido.
7 Non lentus audi, nam mihi spiritus
Vix fessa pulsat pectora : si tui
Avertis oris lumen amabile,
Mors atra siccis faucibus imminet.
8 Spe mens labores auxilii tui
Fert : spectat unum te, pater optime.

Audi precantem lénis, et exitum
Jamjam obruturis pande periculis.
9 Ab hoste sævo protege me, meæ
10 Custos salutis: prava repellere
Mentem manumque, et recta capessere
Doce, unicum te qui veneror Deum.
Arcana fac vis numinis ut tui
Per plana gressum dirigat, ut tua
Mandata secter: neu malè credulum
Error malorum vertat in orbitam.
11 Ut nulla numen non celebret tuum
Et æquitatem natio, recrea
Me destitutum præsidio: et malis
Hostis scelesti libera ab artibus.
12 Favoris umbrâ me solitâ tege,
Et, qui me acerbis usque doloribus
Affligit, hostem perde nefarium,
Servumque serva perpetuò tuum.

PSAL. CXLIV.

1 QUO te Rex hominum carmine prosequar?
Qui firmas animum robore, qui manum
Et bellare doces, et dubii regis
Per discrimina prælii.
2 Quòd vivo et valeo, tutus et hostium
A fraude, eximiâ fulgeo gloriâ:
Quod latè validis impero gentibus,
Totum muneris id tui est.
3 O rerum genitor, quantulus est homo,
Hac quem prosequeris munificentiâ.
Et curas patriâ sollicitudine!
4 Figmentum fragilis luti,
Quo nec bulla levis vanior est, neque
Quæ mentes agitant somnia turbidas,
Nec serum fugiens umbra crepusculum,

Nec fumi volucris vapor.
5 Cœli pande fores, Rex bone cœlitum,
Ac de fidereis labere fedibus:
Montes nube operi; per liquidi aëris
Campos fulgura trajice.
6 Turbatos trepidâ fparge fugâ impios,
Et fparfos jaculis perde fequacibus:
7 Porrectâque manu me, pater optime,
Sævis eripe fluctibus.
Hoftis pelle malam vim bonus impii:
8 Linguæ vaniloquæ reprime toxica;
Affuetæque dolis peftiferis manûs
Vires contere viribus.
9 Ut te noftra novo carmine barbitos
10 Dicat, fubfidio qui recreas tuo
Reges: qui gravibus fæpe periculis
Vitam Davidis eripis.
11 Hoftis pelle malam vim procul impii:
Linguæ vaniloquæ reprime toxica;
Affuetæque dolis peftiferis manûs
Vires contere viribus.
12 Natorum foboles crefcat, ut ubere
Surgit filva folo laurea: virgines
Cultu fic niteant, ut laquearibus
Templorum tholus aureis.
13 Stipentur gravidis horrea frugibus:
Pleno cuncta penu copia fuggerat:
Fœcundi pecoris non capiant greges
Latis pafcua faltibus.
14 Pingues plauftra boves et nitidi trahant;
Nec trifti refonent compita claffico,
Nec fletu plateæ: nec furor hofticus
Claufis affremat oppidis.
15 Felicem populum, inter bona talia
Qui vitam in tacito tranfigit otio;

Felicem populum ter quater, omnium
Cui rerum pater eſt Deus.

PSAL. CXLV.

1 TE Regem Dominumque canam dum lucida volvet
Lucidus aſtra polus,
Et unicum colam Deum.
2 Luce canam te, nocte canam te: nulla carebit
Laudibus hora tuis,
Rerum creator et ſalus.
3 Magne parens, nullo cui clauſa potentia fine eſt,
4, 5 Secula cuncta tuas
Laudes ſonabunt: et patres
Longævi tua facta canent, ſeræque nepotum
Per ſeriem ſoboli
Prodent: nec ætas gloriam
6 Neſciet ulla tuam: mirandaque facta decuſque
Ille memor referet;
Hic magnitudinem canet:
7, 8 Ille bonum feret et juſtum, et placabilis iræ,
Et veniæ facilem, et
Largâ benignum dexterâ:
9 Totque inter decora, et laudum præconia nullo
Emoritura die,
Nil clarius clementiâ.
10, 11 Ergo, parens rerum, ſtellantis machina cœli
Cuncta ſuo gremio
Complexa prædicat tuum
Robur: et intacti ſcelerum contage nefandâ,
Te celebrant alacres,
Tuique vires imperî
12 Per populos latè vulgant: ne neſcia ſceptri
Terra ſit ulla tui,
Et gloriæ et potentiæ.
13 Imperium ſine fine tibi; nec legibus ævi

Subdita sceptra tenes,
Aut clausa metis temporum.
14 Tu lapsos rursum attollis, firmasque labante
Incolumesque foves
Vitæ beatæ commodis.
15 Te volucrum pecudumque genus, te sæva
Secula respiciunt [
Unum, suoque tempore
16 Accipiunt victum: tu dextram pandis, et on
De locuplete penu
Animal benignè recreas.
17 Quicquid agis, justèque et sanctè agis: impig
18 Supplicibus facilem [aur
19 Præbes: opisque compotes
Dimittis puro qui pectore cunque precantur:
Auxilioque pius
20 Præsens es, et periculis
Eruis è cunctis qui te venerantur amantque:
Cumque suo scelere
A stirpe vellis impios.
21 Ergo omnes te jure canent, nomenque tacebit
Natio nulla tuum
In seculorum secula.

PSAL. CXLVI.

1, 2 TE, magne rerum conditor, et tuas
Sonabo laudes, factaque posteris
Miranda prodam, dum recurret
Per calidos mihi sanguis artus.
3 Securitatem ne stabilem tibi
Promitte, regum præsidio: neque
De stirpe mortali et caducâ
Pone tibi columen salutis.
4 Ut membra liquit spiritus, in suam
Terrena moles terram abit; et diu

Conſulta vaneſcunt, et auras
Irrita per vacuas feruntur.
5 O ter beatum, quem Deus ætheris
Fido tuetur præſidio, ſuas
Qui ſpes opeſque omnes in uno
Conſtituit Domino Deoque ;
6 Qui terram et æquor condidit et polum,
Et quicquid æquor terraque continet
Poluſque : qui promiſſa præſtat
Perpetuo ſtabilis tenore.
7 Qui nec tyranni vi ſinit opprimi
Infirmiorem, aut eſurie premi :
Qui carcerum exemtos tenebris
Compedibus levat innocentes.
8 Qui nocte pulsâ luminis aurei
Cæcis refundit luminibus jubar ;
Greſſuſque firmat claudicantes,
Juſtitiamque amat æquus æquam.
9 Curâ fideli qui fovet advenam,
Orbæ marito qui viduæ favet,
Orbos puellos qui tuetur,
Et ſcelerum labefactat artes.
10 Rex ergo habenas imperii tuus,
Sion, tenebit, ſidera dum polum
Pingent, et obliquum per orbem
Sol rutilos agitabit axes.

PSAL. CXLVII.

1 EIA Deum laudate, Déo date carmina digna :
Certè erudito dignus ille eſt carmine : [bem
2 Qui Solymam inſtaurat rurſus, paſſimque per or-
Sparſos reducit exules Abramidas :
3 Qui fractos animi levat, et corda anxia lenit ;
Mulcet dolores, mitigatque vulnera :
4 Qui numerat tacito labentia ſidera mundo,

Suisque quæque nuncupat vocabulis.
5 Magna Dei virtus, immenſa potentia; nulla
Quam lingua fari poſſit, aut mens cogitet.
6 Qui mite ingenium fovet, allevat, auget honore;
Humique ſternit impiam ſuperbiam.
7 Eia Deum cantate, Deo perſolvite grates;
Grato benignum canite patrem barbito:
8 Qui cœlum obnubit tenebris, terram rigat imbre,
Monteſque læto veſtit altos gramine:
9 Qui pecudum genti largâ dat pabula dextrâ,
Corvoque victum ſe roganti ſufficit.
10 Quem neque magnanimûm delectat robur equo-
Nec vis ferocis aut lacertus militis: [rum,
11 Sed pietas animi ſimplex, et in illius unâ
Quæ ſpem ſalutis collocet clementiâ.
12 Eia, Dei laudes Solymææ pangite turres:
Benignitatem mons Sionis prædica.
13 Qui portarum aditus clauſtris firmavit ahenis,
Civeſque cunctis commodis auxit tuos.
14 Qui te pace beat lætâ, et defendit ab hoſte:
Et meſſe flavâ tritici campos tegit.
15 Cujus ad imperium fundit ſua munera tellus:
Natura cujus prompta paret juſſibus.
16 Qui nivibus celſos operit, ceu vellere, montes:
Denſas pruinas cineris inſtar dejicit.
17 Et glacie lapſus ſolidarum frænat aquarum;
Cujus rigorem quis feret mortalium?
18 Quum libuit, molles glacies tabeſcit in undas,
Adſpirat aura mitior, rivi fluunt.
19 Oſtenditque ſuam per ſigna illuſtria mentem:
Legeſque Abrami tradidit nepotibus.
20 Non ita ſe populis aliis monſtravit amicum,
Qui ſcita legum neſciunt cœleſtium.

PSAL. CXLVIII.

1 LAUDATE Dominum cœlitum
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.
2 Laudate Dominum, quos ſibi
Adeſſe juſſit angelos :
Laudatè Dominum exercitus
Parere promti juſſibus.
3 Laudate Dominum, qui diem
Sol, luna noctem illuminas :
Laudate Dominum lucidis
Stellæ decoræ flammulis.
4 Laudate eum rotatiles
Tot orbium compagines,
Et unda longè celſior
Campis nitentis aëris.
Huic cuncta laudes dicite,
Numenque cuncta pangite,
Quod cuncta nutu condidit,
Et cuncta nutu ſuſtinet :
6 Fixitque firmo cardine,
Ne vi ſenectæ corruant :
Certiſque vinxit legibus,
Quas tranſgredi non audeant.
7 Laudate Dominum ſub ſpecus
Terræ dracones abditi :
Et vaſta cete, quæ ſinus
Ponti repôſtos finditis.
8 Ignes, nives, et grandines,
Vaporque, et auræ ſpiritus,
Ad juſſa Domini mobiles
Circumrotantes turbines :
9 Colles feraces, et feri
Montes, et omnes arbores ;

Seu montibus rigescitis,
Seu cultibus mansuescitis:
10 Mites feræque bestiæ,
Humique lentè reptiles,
Et quæ liquentes aëris
Campos volando carpitis:
11 Reges et orbis præsides,
Et nationes liberæ,
Et pauperi plebeculæ
Qui jus ab alto dicitis;
12 Et vos juventâ floreâ
Læti puelli et virgines,
Senesque vitæ in ultimo
Jamjam exituri limine,
13 Laudate Dominum: numini
Sit ejus uni gloria,
Unumque noscat omnium
Cœlum solumque principem.
14 Hunc omne in ævum laudibus
Propago tollat Isaci:
Sibi dicatam qui bonis
Gentem beavit omnibus.

PSAL CXLIX.

1 CANTATE Domino canticum
Novum: sonet laus illius
Cœtus per omnes, qui sacris
Non se profanis polluunt.
2 Oblectet Isaci genus
Auctore se suo: suo
Regi Sionis arduæ
Congratulentur filiæ:
3 Nomen celebrent illius
Lætis choris et tympanis;
Ejusque laudes accinant

Blandè canoro pectine.
4 Gentem bonus parens suam
Amore sancto amplectitur,
Mitemque mansuetudinem
Firmat salute immobili:
5 Cœtus piorum ut gestiant
Foris paratu splendido,
Domique secum clanculum
Lætentur in cubilibus.
6 In ore, rerum præsidis
Laus continenter personet;
Utrinque acuti in dexteris
Vibrentur enses vindices.
7 In se ferarum ut gentium
Crudelitatem vindicent:
Et in futurum iras, minas,
Superbiamque comprimant.
8 Reges suorum ut hostium
Arctis catenis alligent;
Et ferreis coërceant
Vinclis feroces principes.
9 Pœnas secundum cœlitùs
Præscripta ab iis ut exigant,
Et laus piorum pervolet
Omnes per orbis cardines.

PSAL. CL.

1 LAUDATE Dominum, lucidum
Templum colentem siderum,
Qui vi suæ potentiæ
Firmavit orbis cardines.
2 Laudate Dominum fortiter
Ubique gestis inclytum:
Laudate magnitudinem
Captum supra mortalium,

3 Laudate Dominum bellicæ
Claris tubæ clangoribus :
Laudate Dominum nabliis,
Lyrisque blandè garrulis.
4 Laudate Dominum tympanis,
Chorique festi cantibus :
Laudate Dominum fidibus, et
Sonore dulci tibiæ.
5 Laudate eum tinnitibus
Lætis canori cymbali.
6 Hunc cuncta laudent, quæ trahunt
Vitalis auræ spiritum.

FINIS.